

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EF) nr. 794/1999 af 16. april 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager ...	1
Kommissionens forordning (EF) nr. 795/1999 af 16. april 1999 om fastsættelse af mindstesalg priserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 29. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97	3
Kommissionens forordning (EF) nr. 796/1999 af 16. april 1999 om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 237. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EØF) nr. 1589/87 omhandlede løbende licitation	5
Kommissionens forordning (EF) nr. 797/1999 af 16. april 1999 om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 201. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation	6
Kommissionens forordning (EF) nr. 798/1999 af 16. april 1999 om suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater	7
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 799/1999 af 16. april 1999 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur	8
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15. april 1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter	11
Kommissionens forordning (EF) nr. 801/1999 af 16. april 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2566/98 omhandlede licitation	53

Pris: 19,50 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EF) nr. 802/1999 af 16. april 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2565/98 omhandlede licitation	54
Kommissionens forordning (EF) nr. 803/1999 af 16. april 1999 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser	55
* Kommissionens forordning (EF) nr. 804/1999 af 16. april 1999 om ændring af bilag, I, II og III til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler ⁽¹⁾	58
* Kommissionens forordning (EF) nr. 805/1999 af 16. april 1999 om visse gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 718/1999 om en kapacitetspolitik for EF's indlandsflåder til fremme af vandvejstransporten	64
* Kommissionens forordning (EF) nr. 806/1999 af 16. april 1999 om ændring af forordning (EF) nr. 881/98 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende beskyttelse af de supplerende traditionelle benævnelser, der anvendes for visse typer kvbd	67
* Kommissionens forordning (EF) nr. 807/1999 af 16. april 1999 om overgangsforanstaltninger, som følge af indførelsen af euroen, for finansieringen af undersøgelser og kontrol efter direktiv 85/73/EØF	68
* Kommissionens forordning (EF) nr. 808/1999 af 16. april 1999 om ændring af forordning (EF) nr. 2148/96, hvad angår bilag III	70
Kommissionens forordning (EF) nr. 809/1999 af 16. april 1999 om fastlæggelse af, i hvilket omfang ansøgninger om udstedelse af eksportlicenser indgivet i april 1999 for oksekødsprodukter, der nyder særbehandling ved indførsel til et tredjeland, kan imødekommes	73
Kommissionens forordning (EF) nr. 810/1999 af 16. april 1999 om ændring af importtold for korn	74

Berigtigelser

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 791/1999 af 15. april 1999 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II (EFT L 101 af 16. 4. 1999)	77
--	----

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 794/1999**af 16. april 1999****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr.
3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbe-
stemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98⁽²⁾, særlig
artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af
gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale
handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne
for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved

import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er
anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste
importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i
bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i
forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i
tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. april 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. april 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 16. april 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	82,4
	204	49,1
	999	65,8
0707 00 05	052	114,3
	999	114,3
0709 10 00	052	86,4
	220	107,2
	999	96,8
0709 90 70	052	81,4
	204	94,5
	999	88,0
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	43,4
	204	41,8
	212	60,5
	600	66,5
	624	49,8
	999	52,4
	0805 30 10	052
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	999	35,7
	039	108,6
	388	71,1
	400	79,3
	404	94,3
	508	79,4
	512	82,3
	524	68,6
	528	69,3
	720	108,6
	804	106,1
	999	86,8
	0808 20 50	388
512		66,5
528		72,2
999		67,8

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22.11.1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 795/1999
af 16. april 1999

om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 29. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 3 og 6, og artikel 12, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 494/1999⁽⁴⁾, sælger interventionsorganerne ved licitation visse mængder smør, de ligger inde med, og yder støtte til fløde, smør og koncentreret smør; i artikel 18 i nævnte forordning er det fastsat, at der på grundlag af de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en mindstesalgspris for smør samt et maksimumsstøttebeløb for

fløde, smør og koncentreret smør, der kan differentieres efter anvendelsesformålet, smørrets fedtindhold og den valgte fremgangsmåde, eller det besluttes, at licitationen skal være uden virkning; størrelsen af forarbejdningssikkerheden skal følgelig fastlægges;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 29. særlige licitation i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97, fastsættes maksimumsstøttebeløbene samt forarbejdningssikkerhederne som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. april 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. april 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 350 af 20.12.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 59 af 6.3.1999, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning 16. april 1999 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 29. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Valgt fremgangsmåde			Med røbestoffer	Uden røbestoffer	Med røbestoffer	Uden røbestoffer
Mindste salgspris	Smør \geq 82 %	Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Forarbejdningssikkerhed		Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Maksimums-støttebeløb	Smør \geq 82 %		95	91	95	91
	Smør $<$ 82 %		92	88	—	—
	Koncentreret smør		117	113	117	113
	Fløde		—	—	40	38
Forarbejdningssikkerhed	Smør		105	—	105	—
	Koncentreret		129	—	129	—
	Fløde		—	—	44	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 796/1999

af 16. april 1999

om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 237. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EØF) nr. 1589/87 omhandlede løbende licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96 ⁽²⁾, særlig artikel 7a, stk. 1, første afsnit, og stk 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1589/87 af 5. juni 1987 om interventionsorganernes opkøb af smør ved licitation ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 124/1999 ⁽⁴⁾, fastsættes der i betragtning af de bud, der modtages for hver licitation, en maksimumsopkøbspris ud fra den gældende interventionspris, eller det besluttet ikke at tage licitationen til følge;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forbindelse med den 237. licitation, der gennemføres i henhold til forordning (EØF) nr. 1589/87, og for hvilken fristen for indgivelse af bud udløber den 13. april 1999, fastsættes maksimumsopkøbsprisen til 295,38 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. april 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. april 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 146 af 6.6.1987, s. 27.

⁽⁴⁾ EFT L 16 af 21.1.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 797/1999
af 16. april 1999

**om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 201. særlige
licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90
fastsatte løbende licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk
og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 1587/96 ⁽²⁾, særlig artikel 7a, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger

I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 429/
90 af 20. februar 1990 om støtte ved licitation til koncen-
treret smør bestemt til direkte forbrug i Fællesskabet ⁽³⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 124/1999 ⁽⁴⁾,
afholder interventionsorganerne en løbende licitation for
ydelse af støtte til koncentreret smør; i artikel 6 i nævnte
forordning er det fastsat, at der under hensyntagen til de
ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en
maksimumsstøtte for koncentreret smør med et indhold
af fedtstof på mindst 96 %, eller det beslutes ikke at tage
licitationen til følge; størrelsen af destinationssikkerheden
bør fastsættes i overensstemmelse hermed;

med henblik på de bud, der er afgivet, bør maksimums-
støtten fastsættes på nedennævnte niveau, og destinations-
sikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 201. særlige licitation i forbindelse med den i
forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation
fastsættes maksimumsstøtten samt destinationssikker-
heden således:

— maksimumsstøtten:	117 EUR/100 kg
— destinationssikkerheden:	129 EUR/100 kg

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. april 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. april 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 45 af 21.2.1990, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 16 af 21.1.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 798/1999
af 16. april 1999
om suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk
og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 1587/96⁽²⁾, særlig artikel 7a, stk. 1, første afsnit, og stk.
3, og

ud fra følgende betragtninger:

I Rådets forordning (EØF) nr. 777/87⁽³⁾, senest ændret
ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltræ-
delse, er det fastlagt, under hvilke omstændigheder opkøb
af smør og skummetmælkspulver kan suspenderes og
siden genindføres, og hvilke alternative foranstaltninger
der kan træffes i tilfælde af suspension;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1547/87⁽⁴⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 1802/95⁽⁵⁾, er der
fastsat kriterier for opkøb af smør ved licitation og
suspension af opkøb i en medlemsstat eller, for så vidt
angår Det Forenede Kongerige og Tyskland, i et område;

Kommissionens forordning (EF) nr. 549/1999⁽⁶⁾ fore-
skriver suspension af de nævnte opkøb i visse medlems-
stater; ifølge oplysningerne om markedspriserne er den

betingelse, der er fastsat i artikel 1, stk. 3, i forordning
(EØF) nr. 1547/87, ikke mere opfyldt i Tyskland, Italien,
Irland, Spanien, Nederlandene og Portugal; bestemmel-
serne om, i hvilke medlemsstater nævnte suspension
gælder, bør derfor ændres;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De opkøb af smør ved licitation, der er fastsat i artikel 1,
stk. 3, i forordning (EØF) nr. 777/87, suspenderes i
Belgien, Danmark, Grækenland, Frankrig, Luxembourg,
Østrig, Finland, Sverige, Storbritannien og Nordirland.

Artikel 2

Forordning (EF) nr. 549/1999 ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 17. april 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. april 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 148 af 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 78 af 20.3.1987, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 144 af 4.6.1987, s. 12.

⁽⁵⁾ EFT L 174 af 26.7.1995, s. 27.

⁽⁶⁾ EFT L 66 af 13.3.1999, s. 11.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 799/1999

af 16. april 1999

om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2261/98⁽²⁾, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

For at sikre en ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur, der er knyttet som bilag til ovennævnte forordning, bør der vedtages bestemmelser vedrørende tarifieringen af de i bilaget omhandlede varer;

forordning (EØF) nr. 2658/87 har fastsat almindelige tarifieringsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur; disse bestemmelser gælder også for enhver anden nomenklatur, hvori denne er gengivet, også delvis eller eventuelt med tilføjelse af underopdelinger, og som er fastlagt ved specifikke fællesskabsforskrifter med henblik på anvendelse af toldmæssige eller andre foranstaltninger i samhandelen med varer;

ved anvendelse af nævnte almindelige tarifieringsbestemmelser skal de varer, der er anført i kolonne 1 i skemaet i bilaget til denne forordning, tarifieres i de i kolonne 2 nævnte KN-koder i henhold til de begrundelser, der er anført i kolonne 3;

det er hensigtsmæssigt, at bindende tarifieringsoplysninger, der er meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder i forbindelse med tarifiering af varer i toldnomen-

klaturen, og som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten fastsat i denne forordning, fortsat kan påberåbes af modtageren i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽³⁾, i et tidsrum på tre måneder;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget — gruppen for told- og statistiknomenklaturen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De varer, der er anført i kolonne 1 i skemaet i bilaget, tarifieres i den kombinerede nomenklatur i de i kolonne 2 i skemaet nævnte KN-koder.

Artikel 2

Bindende tarifieringsoplysninger meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder, som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten fastsat i denne forordning, kan fortsat påberåbes i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 2913/92 i et tidsrum på tre måneder.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på enogtyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. april 1999.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 292 af 30.10.1998, s. 1.

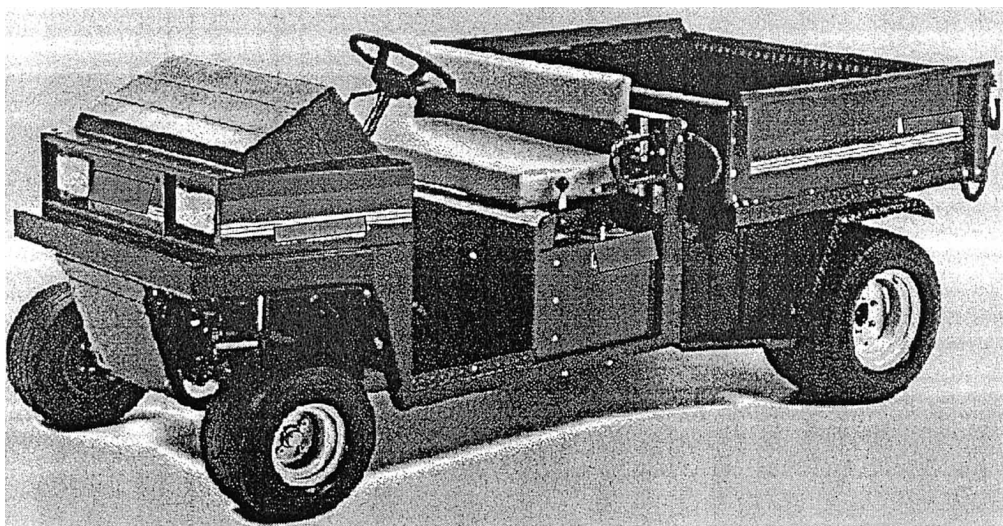
⁽³⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

BILAG

Varbeskrivelse	Tarifiering KN-kode	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
<p>1. Flerfunktionsmaskine bestående af følgende komponenter sammenbygget i et fælles kabinet:</p> <ul style="list-style-type: none"> — telefon — digital telefonsvarer — modem (33,6 Kbps) — centralenhed (CPU) med 48 MHz-processor, 4 MB rom (maksimalt 12 MB) ou 4 MB dram (maksimalt 32 MB) — farveskærm (8 tommer 640×480 VGA-berøringsfølsomt panel) — tastatur med museknap — forbindelsesmuligheder (interface): POTS (2), ISDN, Ethernet samt parallel- og serieindgang. <p>Apparatet har følgende funktioner: Telefoni, telefonsvarer, afsendelse og modtagelse af meddelelser (fx fax og e-mail) i elektronisk form via trådtelefoni, Internetadgang, samt kørsel af forskelligt software (telefonbog, tekstbehandling, kalender).</p> <p>Jf. illustration A (*).</p>	8517 50 90	<p>Tarifiering i henhold til almindelig tarifieringsbestemmelse 1 og 6 til den kombinerede nomenklatur, bestemmelse 3 til afsnit XVI, bestemmelse 5.E til kapitel 84 samt teksten til KN-kode 8517, 8517 50 og 8517 50 90.</p> <p>Maskinens væsentligste funktion er trådtelefoni.</p> <p>Da ingen af de to hovedkomponenter (telefonen og apparatet til telekommunikation via digitalnet) giver maskinens dens væsentligste karakter, anvendes almindelig tarifieringsbestemmelse 3c ved valg af underposition.</p>
<p>2. Nye firhulede køretøjer, med dieselmotor med slagvolumen på 928 cm³, med totalvægt på ca 1 800 kg og mål på ca. 2,7 m (længde) × 1,4 m (bredde). Køretøjerne har et åbent førerhus med sæde til 2 personer (føreren iberegnet) og et åbent lad på ca 1,2 m (længde) × 1,4 m (bredde).</p> <p>Lasteevnen er ca 900 kg. Ladet kan vippe ved hjælp af et hydraulisk system. Køretøjet har en anordning til trækning af en påhængsvogn og et kraftudtag. Pladsen til personer er mindre end ladet.</p> <p>Jf. illustration B (*).</p>	8704 21 91	<p>Tarifiering i henhold til almindelig tarifieringsbestemmelse 1 og 6 til den kombinerede nomenklatur samt teksten til KN-kode 8704, 8704 21 og 8704 21 91.</p> <p>Køretøjerne er ikke primært konstruerede til at trække eller skubbe andre køretøjer, redskaber eller last, og de opfylder derfor ikke betingelserne i bestemmelse 2 til kapitel 87. Køretøjerne er ikke hovedsagelig konstrueret til transport af personer. Der er ikke tale om dumpere (se »Forklarende Bemærkninger til det Harmoniserede System«, underposition 8704 10).</p>

A

B

(*) Illustrationerne er kun vejledende.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 800/1999

af 15. april 1999

om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13 og 21 samt de tilsvarende bestemmelser i de øvrige forordninger om fælles markedsordninger for landbrugsprodukter,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2799/98 af 15. december 1998 om den agromonetære ordning for euroen⁽³⁾, særlig artikel 3 og 9, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 604/98⁽⁵⁾ har ved flere lejligheder været underkastet omfattende ændringer; for at forordningen kan fremtræde klart, bør i den nyaffattes i forbindelse med nye ændringer;
- (2) i følge de almindelige regler, der er vedtaget af Rådet, betales restitutionen, når der føres bevis for, at produkterne er blevet udført fra EF; retten til restitution opnås i princippet, når produkterne har forladt EF's marked, såfremt der anvendes en fælles restitutionssats for alle tredjelande; hvis restitutionssatsen er differentieret efter produkternes destination, er retten til restitution betinget af indførsel til et tredjeland;
- (3) gennemførelsen af Uruguay-rundens landbrugsaf-tale indebærer, at der generelt kræves en eksportlicens med forudfastsættelse af restitutionen som forudsætning for ydelse af restitutionen; leverancer inden for EF til internationale organisationer og væbnede styrker, leverancer til proviantering samt udførsler af mindre mængder har dog et meget specifikt præg og ringe økonomisk betydning; der er derfor fastsat en særlig ordning uden eksportli-

cens, hvis formål dels er at lette udførslen, dels at undgå en meget tung administrativ byrde for de erhvervsdrivende og myndighederne;

- (4) udførselsdagen bør forstås som den dag, på hvilken toldvæsenet antager det dokument, hvori eksportøren tilkendegiver, at han har til hensigt at udføre de produkter, for hvilke han ansøger om eksportrestitution; formålet med dette dokument er bl.a. at henlede toldvæsenets opmærksomhed på, at den pågældende transaktion foretages med EF-støtte, så der foretages den relevante kontrol; fra tidspunktet for denne antagelse placeres produkterne under toldkontrol, indtil de faktisk udføres; denne dato tjener som referencedato for konstateringen af mængden, arten og kendetegnene for det udførte produkt;
- (5) for forsendelser i løs afladning eller i ikke-standardiserede enheder må det erkendes, at produkternes nettovægt først kan bestemmes nøjagtigt, når transportmidlet er læsset; for at tage højde herfor bør det fastsættes, at der i udførselsangivelsen skal anføres en foreløbig vægtangivelse;
- (6) for at muliggøre en korrekt anvendelse af Rådets forordning (EØF) nr. 386/90 af 12. februar 1990 om kontrol i forbindelse med udførsel af landbrugsprodukter, der giver ret til udbetaling af restitutioner eller andre beløb⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 163/94⁽⁷⁾, bør det fastsættes, at kontrollen af udførselsangivelsens overensstemmelse med landbrugsprodukterne skal foretages på det tidspunkt, hvor produkterne anbringes i container, på lastvogn, på skib eller i andre tilsvarende transportbeholdere;
- (7) for de tilfælde, hvor der gentagne gange udføres produkter i mindre mængder, bør der fastsættes en forenklet procedure med hensyn til den dato, der skal lægges til grund ved fastsættelsen af restitutionssatsen;
- (8) for at opnå en ensartet fortolkning af begrebet udførsel fra EF bør dette forstås som det forhold, at produktet forlader EF's toldområde;

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 349 af 24.12.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 351 af 14.12.1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 80 af 18.3.1998, s. 19.

⁽⁶⁾ EFT L 42 af 16.2.1990, s. 6.

⁽⁷⁾ EFT L 24 af 29.1.1994, s. 2.

- (9) eksportøren eller fragtføreren kan blive nødt til at træffe forholdsregler for at undgå, at produkter, der skal udføres, forringes i løbet af perioden på 60 dage efter antagelsen af udførselsangivelsen, før de har forladt EF's toldområde eller nået deres destination; en sådan forholdsregel er nedfrysning til bevaring af produkternes kvalitet; for at tage hensyn til dette behov bør det fastsættes, at der kan foretages nedfrysning i løbet af nævnte periode;
- (10) myndighederne skal sikre sig, at de produkter, som sendes ud af EF, eller som indleveres med henblik på forsendelse til visse destinationer, faktisk er dem, der har været genstand for udførselstoldformaliteterne; når et produkt, inden det forlader EF's toldområde eller når en særlig destination, passerer igennem andre medlemsstaters område, bør der derfor anvendes det kontroleksempar T5, som er omhandlet i artikel 471-495 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 502/1999⁽²⁾; for at opnå en administrativ forenkling vil det imidlertid være hensigtsmæssigt at fastsætte en smidigere fremgangsmåde end anvendelsen af kontroleksempar T5, når der gøres brug af den forenkede EF-transitordning for forsendelse med jernbane eller i store containere, der er fastsat i artikel 412-442 i forordning (EØF) nr. 2454/93, som fastsætter, at når en transport begynder inden for EF og skal sluttes uden for dette, skal der ikke foretages nogen toldformaliteter på det toldsted, i hvis distrikt grænsestationen er beliggende;
- (11) produkter, der udføres med ansøgning om restitution, og som har forladt EF's toldområde, vender undertiden tilbage til dette område med henblik på omladning eller transitforsendelse, inden de når frem til det endelige bestemmelsessted uden for EF's toldområde; en sådan tilbagesendelse er ikke altid transportbetinget, men kan også finde sted i spekulationsøjemed; i sådanne tilfælde kan der opstå tvivl med hensyn til den frist på 60 dage, inden for hvilken produkterne skal have forladt EF's toldområde; for at undgå sådanne situationer bør de betingelser, på hvilke en sådan returforsendelse kan finde sted, nøje fastlægges;
- (12) de i denne forordning omhandlede restitutioner kan alene ydes for produkter, der er i fri omsætning og i givet fald er af fællesskabsoprindelse; for nogle sammensatte produkters vedkommende fastsættes restitutionen ikke for produktet selv, men for de basisprodukter, som indgår i dets sammensætning; i tilfælde, hvor restitutionen således opdeles i en eller flere bestanddele, er det en tilstrækkelig betingelse for, at restitutionen eller den pågældende del af restitutionen kan ydes, at den eller de pågældende bestanddele enten selv opfylder ovennævnte betingelser eller udelukkende ikke længere opfylder dem, fordi de er indarbejdet i andre produkter; for at tage hensyn til den specielle situation for bestemte bestanddele bør der opstilles en liste over produkter, for hvilke restitutionerne anses som fastsat for en bestanddel;
- (13) artikel 23-26 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽³⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97⁽⁴⁾, indeholder en definition af varer af ikke-præferenceoprindelse; ved ydelse af eksportrestitutioner anses kun varer, der fuldt ud er fremstillet eller har undgået en væsentlig forarbejdning i EF, for at være af fællesskabsoprindelse; for at opnå en ensartet anvendelse i alle medlemsstaterne bør det præciseres, at nogle blandinger ikke opfylder betingelserne for ydelse af restitution;
- (14) restitutionssatsen bestemmes af et produkts tarifering; for nogle blandinger, varer i sæt og sammensatte varer kan tariferingen bevirke, at der ydes en restitution, der er større end det økonomisk berettigede beløb; det er derfor nødvendigt at fastsætte særlige bestemmelser om fastlæggelsen af restitutionen for blandinger, varer i sæt og sammensatte varer;
- (15) i tilfælde af, at restitutionssatsen differentieres efter produkternes destination, bør det sikres, at produkterne er indført til det tredjeland eller et af de tredjelands, for hvilke restitutionen er fastsat; en sådan forholdsregel kan uden ulemper lempes, for så vidt angår udførsler, som kun giver ret til et lille restitutionsbeløb, og for så vidt som udførselsforretningerne giver tilstrækkelig sikkerhed for produkternes ankomst til destinationen; formålet hermed er at opnå en administrativ forenkling i forbindelse med forelæggelse af dokumentation;

⁽¹⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 65 af 12.3.1999, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 17 af 21.1.1997, s. 1.

- (16) når der den dag, hvor restitutionen forudfastsættes, kun gælder en restitutionssats for alle destinationer, findes der i visse tilfælde en bestemmelse om obligatorisk destination; dette forhold bør betragtes som en differentiering af restitutionen, såfremt den restitutionssats, der gælder på udførselsdagen, er mindre end den restitutionssats, der gælder på datoen for forudfastsættelsen, eventuelt justeret på grundlag af udførselsdatoen;
- (17) hvis restitutionssatsen er differentieret efter de udførte produkters destination, skal der føres bevis for, at det pågældende produkt er indført i et tredjeland; toldformaliteterne ved indførsel opfyldes bl.a. ved betalingen af de importafgifter, der skal erlægges, for at produktet kan afsættes på det pågældende tredjelandets marked; på baggrund af de forskelligartede situationer i importtredjelandsene bør det accepteres, at der fremlægges importtolddokumenter, der giver en garanti for, at de udførte produkter er ankommet til destinationen, samtidig med at samhandelen hæmmes mindst muligt derved;
- (18) for at gøre det lettere for EF-eksportørerne at fremskaffe beviser for ankomst til destinationen bør det for landbrugsprodukter, der udføres fra EF, og for hvilke der er fastsat differentierede eksportrestitutioner, fastsættes, at de af medlemsstaterne godkendte internationale kontrol- og overvågnings-selskaber skal attestere produkternes ankomst til destinationen; godkendelsen af sådanne selskaber henhører under medlemsstaterne, som under hensyntagen til nogle fastlagte retningslinjer tager stilling til godkendelsen i det enkelte tilfælde; af klarhedshensyn bør de vigtigste retningslinjer herfor indgå i nærværende forordning;
- (19) for at stille udførselsforretninger, for hvilke der ydes en restitution, der differentieres efter destination, lige med de øvrige udførselsforretninger, bør der udbetales en del af restitutionen, som bl.a. beregnes på grundlag af den laveste restitutionssats på udførselsdatoen, så snart eksportøren har ført bevis for, at produktet har forladt EF's toldområde;
- (20) hvis der i forbindelse med de differentierede restitutioner er sket en ændring af destinationen, skal den restitution, der gælder for den faktiske destination, betales, idet den dog bør begrænses til det beløb, der gælder for den forudfastsatte destination; for at undgå en uretmæssig systematisk forudfastsættelse af destinationer med de højeste restitutionssatser bør der indføres en form for sanktion, hvis den faktiske restitutionssats i tilfælde af ændring af destinationen er lavere end satsen for den forudfastsatte destination; denne bestemmelse har følger for beregningen af den del af restitutionen, der kan udbetales, så snart eksportøren godtgør, at produktet har forladt EF's toldområde;
- (21) i artikel 23-26 i forordning (EØF) nr. 2913/92 gives der en definition på varers ikke-præferenceoprindelse; i visse tilfælde bør kriteriet i artikel 24 om væsentlig forarbejdning eller bearbejdning anvendes på genindførte produkter, for at det kan afgøres, om de tidligere udførte produkter har nået deres destination;
- (22) visse eksportforretninger kan give anledning til spekulative bevægelser; for at undgå sådanne bevægelser bør der inden udbetalingen af restitutionen for disse eksportforretninger, foruden bevis for at produktet har forladt EF's toldområde, kræves bevis for, at produktet er indført til et tredjeland eller har undergået en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning; endvidere kan det inden udbetalingen af restitutionen i visse tilfælde kræves, at produktet rent faktisk er blevet bragt på markedet i importtredjelandet eller har undergået en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning;
- (23) hvis produktet er blevet ødelagt eller beskadiget, inden det er bragt på markedet i et tredjeland, eller inden det har undergået en væsentlig forarbejdning, anses restitutionen for uberettiget; eksportøren bør have mulighed for at bevise, at udførslen er foretaget på sådanne økonomiske vilkår, at transaktionen kunne være gennemført på normale forretningsvilkår;
- (24) EF-finansiering af udførsel er ikke berettiget, hvis det kan konstateres, at udførslen ikke er en normal handelstransaktion, fordi den ikke har noget faktisk forretningsmæssigt formål, men blot gennemføres for at opnå en af EF finansieret økonomisk fordel;

- (25) det bør undgås, at der udbetales EF-midler for økonomiske transaktioner, der ikke svarer til formålet med ordningen for eksportrestitutioner; risikoen herfor består for produkter, for hvilke der er ydet restitutioner, og som, uden at de har undergået en væsentlig forarbejdning eller bearbejdning i et tredjeland, genindføres til EF til nedsat told eller toldfrit i henhold til en præferenceaftale eller en rådsbeslutning; for at begrænse hindringer for eksportørerne bør foranstaltninger til undgåelse heraf kun anvendes for de mest følsomme produkter;
- (26) for at begrænse usikkerheden for eksportørerne bør foranstaltninger vedrørende tilbagebetaling af restitutioner ikke gælde for produkter, der er genindført til EF mere end to år efter udførselsdatoen;
- (27) medlemsstaterne bør dels have mulighed for ikke at yde eller for at tilbagesøge restitutionen i oplagte tilfælde, hvor de har konstateret, at transaktionen ikke svarede til formålet med ordningen for eksportrestitutioner, dels bør det undgås, at der skabes en for tung byrde for de nationale myndigheder gennem en forpligtelse til systematisk kontrol af alle indførsler;
- (28) produkterne bør være af en sådan kvalitet, at de kan afsættes på normale betingelser på EF's område; der bør dog tages hensyn til særlige betingelser, som følger af de gældende regler i bestemmelsestredjelandene;
- (29) for nogle produkter kan retten til restitution bortfalde, hvis de ikke længere er af sund og sædvanlig handelskvalitet;
- (30) når der ved udførsel betales en restitution, der er forudfastsat eller fastlagt ved licitation, anvendes eksportafgiften ikke, idet udførslen skal foretages på de betingelser, der er fastsat forud eller fastlagt ved licitationen; det bør på tilsvarende måde fastsættes, at når der ved udførsel skal betales en eksportafgift, der er forudfastsat eller fastlagt ved licitation, skal denne udførsel foretages på de fastsatte betingelser, hvorfor der ikke kan ydes en eksportrestitution;
- (31) for at lette finansieringen af udførselsforretningerne for eksportørerne bør medlemsstaterne bemyndiges til, så snart udførsels- eller betalingsangivelsen er antaget, at udbetale et forskud på hele restitutionens beløb eller en del heraf på betingelse af, at der stilles en sikkerhed for forskudsbetalings tilbagebetaling i tilfælde af, at det senere måtte vise sig, at der ikke skal ydes restitution;
- (32) beløb, der er betalt forud for udførslen, skal tilbagebetales, hvis det viser sig, at der ikke består ret til eksportrestitution, eller at der kun består ret til en lavere restitution; tilbagebetalingen bør omfatte et tillægsbeløb for at undgå misbrug; i tilfælde af force majeure tilbagebetales tillægsbeløbet ikke;
- (33) ved Rådets forordning (EØF) nr. 565/80 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2026/83 ⁽²⁾, er der fastlagt generelle regler for betaling forud for udførsel af et beløb svarende til eksportrestitutionen;
- (34) ved artikel 4, stk. 5 og 6, i forordning (EØF) nr. 565/80 er det fastsat, at datoen for basisprodukters anbringelse under toldkontrol skal være bestemmende for restitutionssatsen og for eventuelle justeringer af den gældende restitutionssats;
- (35) den afgørende dato bør derfor være den dag, hvor toldvæsenet antager den angivelse fra den pågældende person, hvori han tilkendegiver, at han vil anbringe produkterne eller varerne under den ordning, der er omhandlet i artikel 4 eller 5 i forordning (EØF) nr. 565/80, og udføre dem med restitution efter forarbejdning eller oplagring; angivelsen skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for beregningen af restitutionen;
- (36) formålet med betaling af restitutioner inden forarbejdning er at stille EF-produkter på lige fod med produkter, der indføres fra tredjelande med henblik på forarbejdning og genudførsel;
- (37) fremstillingsmetoderne for forarbejdede produkter og kontrolprocedurerne i forbindelse hermed nødvendiggør en vis smidighed; artikel 115 i forordning (EØF) nr. 2913/92 fastlægger en ækvivalensordning i forbindelse med aktiv forædling;

⁽¹⁾ EFT L 62 af 7.3.1980, s. 5.

⁽²⁾ EFT L 199 af 22.7.1983, s. 12.

- (38) for at muliggøre en bedre forvaltning af den bestående lagerkapacitet bør der fastlægges en ordning, ifølge hvilken ækvivalens kan godkendes for basisprodukter eller halvfabrikata i løs afladning, som vil blive udført efter forarbejdning;
- (39) produkter, for hvilke der ikke kan ydes restitutioner, kan ikke betragtes som ækvivalente produkter;
- (40) det fremgår af bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3002/92 af 16. oktober 1992 om fælles gennemførelsesbestemmelser for kontrol med anvendelse af og/eller bestemmelse for produkter fra intervention⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 770/96⁽²⁾, at kravet med hensyn til interventionsprodukternes destination skal være opfyldt; disse produkter kan derfor ikke erstattes med ækvivalente produkter;
- (41) der bør fastsættes en frist for udførelsen af de pågældende produkter; denne frist bør fastlægges under hensyntagen til ordningen med eksportlicenser og forudfastsættelsesattester;
- (42) i tilfælde af oplagring inden udførelse vil det være hensigtsmæssigt kun at tillade behandlinger, som er egnede til at bevare de pågældende produkters eller varers tilstand; af klarhedshensyn bør det fastsættes, at sådanne behandlinger ikke har nogen indflydelse på, hvilken restitution der skal betales;
- (43) i henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 565/80 udbetales der et beløb svarende til eksportrestitutionen, så snart produkterne eller varerne er anbragt på toldoplag eller i frizone; så snart betalingsangivelsen er antaget, bør der gives tilladelse til at transportere disse produkter eller varer til en anden medlemsstat end den, hvori betalingsproceduren er indledt, med henblik på oplagring og senere udførelse; det er nødvendigt at fastsætte, at et kontrolseksemplar T5 skal ledsage produkterne eller varerne for at opnå bevis på, at de har forladt EF; for at undgå dobbeltbetaling bør udførelsesangivelsen suppleres med visse angivelser, som informerer det udbetalende organ i den medlemsstat, hvor udførelsesangivelsen er antaget, om, at proceduren for betaling af restitutionen allerede er indledt;
- (44) når udførselsfristerne eller fristerne for forelæggelse af de beviser, der er nødvendige for at opnå betaling af restitutionen, er overskredet, ydes der ikke restitution; der bør vedtages bestemmelser svarende til dem, der er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 af 22. juli 1985 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3403/93⁽⁴⁾;
- (45) i medlemsstaterne fritages produkter, der leveres til bestemte formål, for importafgifter ved deres indførelse fra tredjelande; i det omfang disse afsætningsmuligheder har en vis betydning, bør EF-produkter stilles på lige fod med produkter, der indføres fra tredjelande; dette gælder især produkter, der anvendes i forbindelse med proviantering af skibe og luftfartøjer;
- (46) i de særlige tilfælde af proviantering af skibe og luftfartøjer og leverancer til væbnede styrker er der mulighed for at fastsætte specielle regler for bestemmelse af restitutionssatsen;
- (47) produkter, der tages om bord i skibe som proviant, er bestemt til at konsumeres om bord; for disse produkter, der indtages i uforandret stand eller efter en tilberedning om bord, ydes der restitution som for produkter i uforandret stand; for luftfartøjers vedkommende må tilberedningen af produkterne i betragtning af den begrænsede plads ske inden ombordtagningen; med henblik på en harmonisering bør der for landbrugsprodukter, som indtages om bord på luftfartøjer, fastsættes regler, der gør det muligt at yde samme restitution som for produkter, der indtages efter at være tilberedt ombord på skibe;
- (48) handelen med proviant til skibe eller luftfartøjer er af meget speciel karakter, som berettiger indførelsen af en særlig ordning for forudbetaling af restitutionen; produkter og varer leveret til proviantoplag skal efterfølgende leveres som proviant; leveringer til sådanne oplag kan derfor ikke ligestilles med endelig udførelse, hvad angår retten til restitution;

⁽¹⁾ EFT L 301 af 17.10.1992, s. 17.⁽²⁾ EFT L 104 af 27.4.1996, s. 13.⁽³⁾ EFT L 205 af 3.8.1985, s. 5.⁽⁴⁾ EFT L 310 af 14.12.1993, s. 4.

- (49) hvis det i tilfælde, hvor er gjort brug af ovennævnte lempelser, senere skulle vise sig, at restitutionen ikke skal betales, ville eksportørerne med urette opnå en vederlagsfri kredit; for sådanne tilfælde bør der derfor træffes passende foranstaltninger for at undgå denne uberettigede fordel;
- (50) for at bevare konkurrenceevnen for EF-varer, der leveres til platforme i visse områder i nærheden af medlemsstaterne, bør der ydes restitutioner til den sats, der gælder for levering af proviant inden for EF; for leverancer til en bestemt destination er ydelse af en restitution, der ligger over den laveste sats, kun berettiget, hvis der er tilstrækkelig mulighed for at kontrollere, at varerne har nået den pågældende destination; levering af proviant til platforme i isolerede havområder er nødvendigvis så speciel en opgave, at det må betragtes som muligt at gennemføre tilstrækkelig kontrol med disse leverancer; under forudsætning af, at der fastsættes passende kontrolforanstaltninger, forekommer det berettiget at yde samme restitutioner for disse leverancer som for proviantering i EF; det er muligt at fastsætte en forenklet procedure for leverancer af mindre betydning; da medlemsstaternes territorialfarvande er på mellem 3 og 12 sømil, er det derfor berettiget at betragte leverancer til alle platforme beliggende uden for en grænse på 3 sømil som udførsel;
- (51) når et flådefartøj, der opererer fra en EF-havn, leverer proviant til et flådefartøj tilhørende en medlemsstat i farvande uden for territorialgrænserne, kan en offentlig myndighed attestere denne leverance; det er berettiget at anvende samme restitutionssats for sådanne leverancer som den, der anvendes ved proviantering i en EF-havn;
- (52) for landbrugsprodukter, der leveres som proviant til skibe og luftfartøjer, bør der ydes samme restitution, hvad enten de tages om bord på et skib eller i et luftfartøj, der befinder sig inden for EF eller uden for EF;
- (53) levering af proviant i tredjelande kan foregå direkte eller indirekte; der bør indføres passende kontrolordninger for hver leveringsform;
- (54) ifølge artikel 161, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2913/92 kan Helgoland ikke betragtes som en destination, der giver ret til restitutioner; for at lette forbruget af EF-landbrugsprodukter på Helgoland bør de nødvendige bestemmelser med henblik herpå vedtages;
- (55) siden ikrafttrædelsen af interimsaftalen om handel og toldunion mellem EF og San Marino ⁽¹⁾ udgør denne stat ikke længere en del af EF's toldområde; efter aftalens artikel 1, 5 og 7 ligger priserne på landbrugsprodukter på samme niveau som inden for toldunionen, og der er derfor ingen økonomiske grunde til at yde eksportrestitutioner for EF-landbrugsprodukter, der forsendes til San Marino;
- (56) hvis der senere træffes en negativ afgørelse vedrørende anmodningen om godtgørelse af eller fritagelse for afgifter, kan der eventuelt ydes eksportrestitution eller opkræves en eksportafgift for produkterne; som følge heraf bør der fastsættes særlige bestemmelser;
- (57) almindeligvis indfører væbnede styrker, der er stationeret i et tredjeland, og som ikke henhører under dette tredjlands flag, internationale organisationer og diplomatiske repræsentationer i et tredjeland, toldfrit deres proviant; der kan for væbnede styrker, der henhører enten under en medlemsstat eller en international organisation, som mindst en af medlemsstaterne er medlem af, for internationale organisationer, som mindst en af medlemsstaterne er medlem af, og for diplomatiske repræsentationer træffes særforanstaltninger, ifølge hvilke beviset for indførsel føres ved hjælp af et særligt dokument;
- (58) det bør fastsættes, at restitutionen skal betales af den medlemsstat, på hvis område udførselsangivelsen er blevet antaget;
- (59) som følge af omstændigheder, som eksportøren ikke er herre over, kan det ske, at kontroleksemplar T5 ikke kan fremlægges, selv om produktet har forladt EF's toldområde eller nået en bestemt destination; en sådan situation kan skabe vanskeligheder for handelen; i sådanne tilfælde bør andre dokumenter anerkendes som ligestillede;
- (60) det bør af forvaltningsmæssige grunde kræves, at ansøgningen og alle øvrige dokumenter, der er nødvendige for betalingen af restitutionen indgives inden for en rimelig frist bortset fra tilfælde af force majeure, bl.a. når tidsfristen ikke kan overholdes som følge af administrative forsinkelser, som ikke kan tilregnes eksportøren;

⁽¹⁾ EFT L 359 af 9.12.1992, s. 13.

- (61) den frist, inden for hvilken eksportrestitutionerne betales, varierer fra medlemsstat til medlemsstat; for at undgå konkurrencefordrejning bør der fastsættes en ensartet maksimumsfrist for de betalende organers udbetaling af restitutionerne;
- (62) udførsel af meget små mængder af produkter er ikke af økonomisk betydning og er af en sådan beskaffenhed, at de unødigt belaster myndighedernes arbejde; medlemsstaternes myndigheder bør have mulighed for ikke at yde restitutioner til sådanne udførselsforretninger;
- (63) i henhold til de gældende EF-bestemmelser ydes eksportrestitutionen udelukkende på grundlag af objektive kriterier, herunder mængden og arten af det eksporterede produkt, dets egenskaber og bestemmelsessted; erfaringerne viser, at det med henblik på at bekæmpe uregelmæssigheder, især svig, til skade for EF's budget er det nødvendigt at fastsætte, at uretmæssigt udbetalte beløb skal tilbagebetales, og at indføre sanktioner, der kan tilskynde eksportørerne til at overholde EF-bestemmelserne;
- (64) for at sikre en korrekt anvendelse af ordningen med eksportrestitutioner bør sanktionerne kunne pålægges uden hensyntagen til den subjektive skyld; der bør dog ikke pålægges sanktioner i visse tilfælde, bl.a. i tilfælde af en indlysende fejl, som myndighederne har anerkendt som sådan; der bør derimod pålægges strengere sanktioner, hvis der foreligger forsæt; sådanne sanktioner er nødvendige og bør stå i forhold til overtrædelsens grovhed og være tilstrækkeligt afskrækkende; og de bør endvidere anvendes ensartet i alle medlemsstater;
- (65) for at sikre ligebehandling af eksportørerne i medlemsstaterne bør der i forbindelse med eksportrestitutionerne indføres en udtrykkelig bestemmelse om, at modtageren skal tilbagebetale ethvert uretmæssigt udbetalt beløb med renter, og der bør fastsættes nærmere bestemmelser for betalingen; med henblik på en bedre beskyttelse af EF's finansielle interesser bør det navnlig fastsættes, at denne forpligtelse, i tilfælde af overdragelse af retten til restitution, også gælder for erhververen af denne ret; de tilbagebetalte beløb samt de opkrævede renter og sanktionsbeløb bør krediteres Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), i overensstemmelse med principperne i artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1287/95⁽²⁾;
- (66) for at sikre, at princippet om beskyttelse af den berettigede forventning anvendes på samme måde i hele EF i forbindelse med tilbagebetaling af uberettiget udbetalte beløb, bør det fastsættes, på hvilke betingelser dette princip kan påberåbes, uden at dette dog berører anvendelsen af de bestemmelser, der er fastsat om behandlingen af uberettiget udbetalte beløb, bl.a. i artikel 5 og 8 i forordning (EØF) nr. 729/70;
- (67) eksportøren bør bl.a. være ansvarlig for tredjemands handlinger, der kan gøre det muligt uberettiget at opnå de dokumenter, der er nødvendige for at få udbetalt restitutioner;
- (68) de berørte forvaltningskomiteer har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Denne forordning fastsætter, uden at dette berører undtagelsesbestemmelser i særlige EF-bestemmelser vedrørende visse produkter, de fælles gennemførelsesbestemmelser for den ordning med eksportrestitutioner, i det følgende benævnt »restitutioner«, der er fastsat ved:

- artikel 3 i Rådets forordning nr. 136/66/EØF⁽³⁾ (fedtstoffer)
- artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 804/68⁽⁴⁾ (mælk og mejeriprodukter)
- artikel 13 i Rådets forordning (EØF) nr. 805/68⁽⁵⁾ (oksekød)

⁽¹⁾ EFT L 94 af 28.4.1970, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 125 af 8.6.1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT 172 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽⁴⁾ EFT L 148 af 28.6.1968, s. 13.

⁽⁵⁾ EFT L 148 af 28.6.1968, s. 24.

- artikel 13 i Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 ⁽¹⁾ (svinekød)
- artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 ⁽²⁾ (æg)
- artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75 ⁽³⁾ (fjerkrækød)
- artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 ⁽⁴⁾ (sukker, isoglucose og inulinsirup)
- artikel 55 og 56 i Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 ⁽⁵⁾ (vin)
- artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 (korn)
- artikel 13 i Rådets forordning (EØF) nr. 3072/95 ⁽⁶⁾ (ris)
- artikel 35 i Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 ⁽⁷⁾ (frugt og grøntsager)
- artikel 16, 17 og 18 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 ⁽⁸⁾ (forarbejdede frugter og grøntsager).

Artikel 2

1. I denne forordning forstås ved:

- a) »produkter«: de produkter, der er nævnt i artikel 1, og varer
 - »basisprodukter«: de produkter, der skal udføres efter forarbejdning til forarbejdede produkter eller til varer; varer, der skal udføres efter forarbejdning, betragtes også som basisprodukter
 - »forarbejdede produkter«: produkter, der er fremstillet ved forarbejdning af basisprodukter, og for hvilke der ydes eksportrestitutions
 - »varer«: de varer, der er anført i bilag B til Kommissionens forordning (EF) nr. 1222/94 ⁽⁹⁾
- b) »importafgifter«: told og afgifter med tilsvarende virkning samt andre afgifter ved indførsel, som er fastsat inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller de særlige samhandelsordninger, der gælder for bestemte varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter
- c) »eksportmedlemsstat«: den medlemsstat, hvor udførselsangivelsen antages
- d) »forudfastsættelse af restitutionen«: fastsættelse af den restitutionssats, der gælder på dagen for indgivelsen af ansøgningen om en eksportlicens eller en forudfastsættelsesattest; satsen justeres eventuelt med månedlige forhøjelser og korrektionsbeløb
- e) »differentieret restitution«:
 - fastsættelse af flere restitutionssatser for samme produkt afhængigt af bestemmelsestredjeland, eller
 - fastsættelse af en eller flere restitutionssatser for samme produkt afhængigt af bestemmelsestredjeland og ingen fastsættelse af restitution for et eller flere tredjelande
- f) »den differentierede del af restitutionen«: den del af restitutionen, der svarer til det samlede restitutionsbeløb minus det restitutionsbeløb, der er betalt eller skal betales, når der er ført bevis for, at produktet eller varen har forladt Fællesskabets toldområde, jf. artikel 18
- g) »udførsel«: afslutning af toldformaliteterne ved udførsel, efterfulgt af at produktet forlader Fællesskabets toldområde
- h) »kontrolseksemplar T5«: det dokument, der er nævnt i artikel 471-495 i forordning (EØF) nr. 2454/93
- i) »eksportør«: den fysiske eller juridiske person, der har ret til restitutionen. Hvis der skal eller kan anvendes en eksportlicens med forudfastsættelse af restitutionen, har ihændeoverhaveren eller den, der har fået overdraget licensen, ret til restitutionen. Eksportøren i toldmæssig betydning kan være en anden end eksportøren i denne forordnings betydning, idet der tages hensyn til de privatretlige forhold mellem de erhvervsdrivende, dog med forbehold for de særlige bestemmelser, der er fastsat i nogle fælles markedsordninger
- j) »forskuud på restitutionen«: udbetaling af et beløb, der højst er lig med eksportrestitutionen, når udførselsangivelsen antages
- k) »forudbetaling af restitutionen«: udbetaling forud af restitutionen i de tilfælde, hvor produkterne forarbejdes eller oplagres forud for udførslen, som fastsat i forordning (EØF) nr. 565/80
- l) »restitutionssats, der er fastlagt i forbindelse med en licitation«: det restitutionsbeløb, der er blevet tilbudt af eksportøren og antaget som led i en licitation
- m) »Fællesskabets toldområde«: de områder, der er nævnt i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2913/92
- n) »restitutionsnomenklaturen«: nomenklaturen over eksportrestitutioner for landbrugsprodukter i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 ⁽¹⁰⁾
- o) »eksportlicens«: det dokument, der er nævnt i artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3719/88 ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 49.

⁽³⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 77.

⁽⁴⁾ EFT L 177 af 1.7.1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 84 af 27.3.1987, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽⁷⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29.

⁽⁹⁾ EFT L 136 af 31.5.1994, s. 5.

⁽¹⁰⁾ EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT L 331 af 2.12.1988, s. 1.

2. I denne forordning anses restitutioner, der fastlægges i forbindelse med en licitation, som forudfastsatte restitutioner.

3. Hvis udførselsangivelsen omfatter flere særskilte koder i restitutionenomenklaturen eller den kombinerede nomenklatur, anses angivelserne for hver af disse koder at udgøre en særskilt udførselsangivelse.

AFSNIT II

UDFØRSEL TIL TREDJELANDE

KAPITEL 1

Ret til restitution

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 3

Medmindre andet følger af artikel 18, 20 og 21 i nærværende forordning og artikel 4, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2988/95⁽¹⁾, opstår retten til restitution:

- ved udpassagen fra Fællesskabets toldområde, når der anvendes en fælles restitutionssats for alle tredjelande
- ved indførslen til et bestemt tredjeland, når der anvendes en differentieret restitutionssats for det pågældende tredjeland.

Artikel 4

1. Retten til restitution forudsætter, at der fremlægges en eksportlicens med forudfastsættelse af restitutionen, undtagen i forbindelse med udførsel af varer og udførsel i form af international fødevarerhjælp, jf. artikel 10, stk. 4, i Uruguay-rundens landbrugsaftale.

Retten til restitution er dog ikke betinget af forelæggelse af licens:

- hvis restitutionen pr. udførselsangivelse ikke overstiger 60 EUR
- i de i artikel 6, 36, 40, 44 og 45 og artikel 46, stk. 1, nævnte tilfælde
- for leverancer, der er bestemt til medlemsstaternes væbnede styrker i tredjelande.

2. Uanset stk. 1 gælder en eksportlicens med forudfastsættelse af restitutionen også for udførslen af et andet produkt med en tolvcifret produktkode end det produkt,

der er anført i rubrik 16 i licensen, hvis begge produkter tilhører:

- samme kategori, jf. artikel 13a, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3719/88, eller
- samme produktgruppe hvis en sådan er fastlagt til dette formål efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 eller de tilsvarende artikler i andre forordninger om fælles markedsordninger.

I de i første afsnit nævnte tilfælde gælder følgende betingelser:

- er restitutionssatsen for det faktiske produkt lig med eller højere end restitutionssatsen for det i rubrik 16 i licensen anførte produkt, anvendes restitutionssatsen for sidstnævnte produkt
- er restitutionssatsen for det faktiske produkt lavere end restitutionssatsen for det i rubrik 16 i licensen anførte produkt, udbetales den restitution, der fremkommer ved fra restitutionen for det faktiske produkt at fratække 20 % af forskellen mellem restitutionen for det i rubrik 16 i licensen anførte produkt og restitutionen for det faktiske produkt, bortset fra tilfælde af force majeure.

Ved anvendelse af andet afsnit, andet led, og artikel 18, stk. 3, litra b), beregnes nedsættelsen af den restitution, der svarer til det faktiske produkt og den faktiske destination, på grundlag af forskellen mellem den restitution, der gælder for det produkt og den destination, som er anført i licensen, og den restitution, som svarer til det faktiske produkt og den faktiske destination.

Ved anvendelse af bestemmelserne i dette stykke lægges de restitutionssatser til grund, der er gældende på dagen for indgivelsen af licensansøgningen. Satserne justeres om nødvendigt den dag, hvor udførselsangivelsen eller betalingsangivelsen antages.

3. Når bestemmelserne i stk. 1 eller 2 og artikel 51 gælder for samme eksportforretning, nedsættes det beløb, der fremkommer ved anvendelse af stk. 1 eller 2, med det sanktionsbeløb, der følger af artikel 51.

Artikel 5

1. Ved udførselsdagen forstås den dato, på hvilken toldmyndighederne antager den udførselsangivelse, hvori det angives, at der vil blive ansøgt om restitution.

2. Datoen for antagelse af udførselsangivelsen lægges til grund ved bestemmelse af:

- a) restitutionssatsen, hvis restitutionen ikke er forudfastsat

⁽¹⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

b) de justeringer, der i givet fald skal foretages af restitutionssatsen, hvis denne er forudfastsat

c) mængden af det udførte produkt, dets art og egenskaber.

3. Med antagelsen af udførselsangivelsen sidestilles enhver anden handling, der har samme retsvirkning som antagelsen.

4. For at der kan ydes en restitution, skal det dokument, der anvendes ved udførelsen, indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for beregningen af restitutionen, herunder:

a) for produkter:

- varebeskrivelsen, eventuelt forenklet, i overensstemmelse med nomenklaturen over eksportrestitutioner samt koden i restitutionsnomenklaturen, og, dersom dette er nødvendigt for at beregne restitutionen, de pågældende produkters sammensætning eller en henvisning til denne sammensætning
- produkternes nettovægt eller i givet fald mængden udtrykt i den måleenhed, der anvendes ved beregningen af restitutionen

b) for varer gælder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1222/94.

5. Når antagelsen eller den i stk. 3 omhandlede handling foreligger, anbringes produkterne under toldkontrol, jf. artikel 4, nr. 13 og 14, i forordning (EØF) nr. 2913/92, indtil de forlader Fællesskabets toldområde.

6. Uanset artikel 282, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2454/93 kan det i tilladelsen til forenklet udførselsangivelse fastsættes, at den forenkledede angivelse skal indeholde et overslag over produkternes nettovægt, hvis vægten først kan bestemmes nøjagtigt, når transportmidlet er læsset, for så vidt angår produkter i løs afladning eller ikke-standardiserede enheder.

Den supplerende angivelse med den nøjagtige nettovægt skal indgives, når læsningen er afsluttet. Den skal ledsages af bilag, der angiver den nøjagtige nettovægt, som er indlæsset.

Der ydes ikke restitution for den mængde, der overstiger 110 % af den anslåede nettovægt. Hvis den faktisk indlæssede vægt udgør mindre end 90 % af den anslåede nettovægt, nedsættes restitutionen for den faktisk indlæssede vægt med 10 % af forskellen mellem den restitution, der svarer til 90 % af den anslåede nettovægt, og den restitution, der svarer til den faktisk indlæssede vægt.

Som produkter i ikke-standardiserede enheder betragtes: levende dyr, hele og halve slagtekroppe og fjerdinger.

Uanset artikel 278, stk. 3, litra d), i forordning (EØF) nr. 2454/93 finder dette stykke anvendelse på produkter, der er omfattet af den i artikel 26 i nærværende forordning omhandlede forudbetalingsordning.

7. Enhver, der udfører produkter, for hvilke der ansøges om eksportrestitution, er forpligtet til:

- a) at indgive udførselsangivelsen til det toldsted, der har kompetencen med hensyn til det sted, hvor produkterne læses med henblik på udførselstransporten
- b) at give det pågældende toldsted underretning senest 24 timer inden læsningen, og at oplyse, hvor længe læsningen forventes at ville vare. Myndighederne kan beslutte, at der skal gælde en anden frist end 24 timer.

Det kompetente toldsted kan efter at have antaget udførselsangivelsen tillade læsning inden udløbet af den i litra b) omhandlede frist.

Det kompetente toldsted skal kunne foretage fysisk kontrol og træffe de fornødne identifikationsforanstaltninger for transporten til det toldsted, hvor ladningen forlader Fællesskabets toldområde.

Hvis bestemmelserne i første afsnit ikke kan anvendes af administrative grunde, kan udførselsangivelsen kun indgives til et kompetent toldsted i den pågældende medlemsstat, og i tilfælde af fysisk kontrol i henhold til forordning (EØF) nr. 386/90 skal produktet losses fuldstændigt. Undtagelsesvis er fuldstændig losning ikke obligatorisk, hvis myndighederne kan sikre, at der foretages en udtømmende fysisk kontrol.

Artikel 6

Hvis de udførte mængder ikke overstiger 5 000 kg pr. kode i restitutionsnomenklaturen, for så vidt angår korn- og rissektoren, eller 500 kg pr. kode i restitutionsnomenklaturen eller den kombinerede nomenklatur, for så vidt angår andre produktsektorer, og der er tale om gentagen udførsel, kan medlemsstaten uanset artikel 5, stk. 2, tillade, at den sidste dag i måneden lægges til grund, dels ved fastlæggelsen af restitutionssatsen, dels ved fastlæggelsen af de eventuelle justeringer i tilfælde af forudfastsat restitution.

Er restitutionen forudfastsat eller fastlagt ved licitation, skal licensen være gyldig den sidste dag i udførselsmåneden.

Eksportører, som har fået tilladelse til at anvende denne procedure, kan ikke anvende den normale procedure for de i stk. 1 nævnte minimumsmængder.

Hvad angår de medlemsstater, der ikke deltager i Den Økonomiske og Monetære Union, lægges månedens sidste dag ligeledes til grund ved bestemmelsen af den kurs, der skal anvendes ved omregningen af restitutionsbeløbet fra euro til national valuta.

Artikel 7

1. Uden at dette i øvrigt berører bestemmelserne i artikel 14 og 20, udbetales restitutionen kun, hvis der føres bevis for, at de produkter, for hvilke udførselsangivelsen er blevet antaget, senest 60 dage efter denne antagelse har forladt Fællesskabets toldområde i uforandret stand.

De mængder, der er udtaget som prøver i forbindelse med toldbehandlingen ved udførslen, og som ikke senere tilbageleveres, anses dog ikke for at være fragået i nettovægten af de produkter, hvoraf de er udtaget.

2. I denne forordning anses produkter leveret som proviant til de i artikel 44, stk. 1, I litra a), omhandlede bore- og udvindingsplatforme for at have forladt Fællesskabets toldområde.

3. Den omstændighed, at produkterne indfryses, bevirker ikke, at betingelsen i stk. 1 ikke anses for at være opfyldt.

Det samme gør sig gældende ved omemballering, hvis omemballeringen ikke medfører en ændring af underpositionen for produktet i restitutionsnomenklaturen eller af underpositionen for varen i den kombinerede nomenklatur. Omemballering kan kun foretages, hvis toldmyndighederne har givet tilladelse hertil.

Ved omemballering skal kontrolseksemplar T5 påtegnes i overensstemmelse dermed.

Det er tilladt at påsætte eller ændre etiketter på de samme betingelser som dem, der gælder for omemballering, jf. andet og tredje afsnit.

4. Hvis den i stk. 1 fastsatte frist ikke har kunnet overholdes som følge af force majeure, kan fristen på eksportørens anmodning forlænges for det tidsrum, som det kompetente organ i eksportmedlemsstaten skønner nødvendigt i betragtning af de anførte omstændigheder.

Artikel 8

Hvis et produkt, for hvilket udførselsangivelsen er blevet antaget, inden det forlader Fællesskabets toldområde passerer igennem andre områder i Fællesskabet end eksportmedlemsstatens, føres beviset for, at produktet har

forladt Fællesskabets toldområde, ved fremlæggelse af den behørigt påtegnede original af kontrolseksemplar T5.

På kontrolseksemplaret udfyldes bl.a. rubrik 33, 103, 104 og i givet fald 105. Rubrik 104 udfyldes i overensstemmelse hermed.

Artikel 9

1. For ydelse af restitution ved udførsel ad søvejen gælder følgende særlige bestemmelser:

a) Når kontrolseksemplar T5 eller det nationale dokument, der beviser, at produktet har forladt Fællesskabets toldområde, er blevet påtegnet af myndighederne, må de pågældende produkter, bortset fra tilfælde af force majeure, i forbindelse med omladning højst befinde sig i en eller flere andre havne i samme eller i en anden medlemsstat i 28 dage. Denne frist gælder ikke, hvis produkterne har forladt den sidste havn på Fællesskabets toldområde inden for den oprindelige frist på 60 dage.

b) Restitutionen udbetales kun:

— hvis den erhvervsdrivende afgiver en erklæring om, at produkterne ikke skal omlades i en anden havn i Fællesskabet

eller

— hvis der over for det udbetalende organ føres bevis for, at bestemmelserne i litra a) er blevet overholdt. Dette bevis omfatter bl.a. transportdokumentet eller transportdokumenterne, eller kopi eller fotokopi heraf, fra den første havn, hvor de i litra a) nævnte dokumenter er blevet påtegnet, til det tredjeland, hvor de pågældende produkter skal losses.

Det udbetalende organ foretager en passende stikprøvekontrol af de i første led nævnte erklæringer. I så fald kræves de i andet led omhandlede bevismidler.

Ved eksport med skibe, der sejler i regelmæssig direkte rutefart til en havn i et tredjeland uden at anløbe andre havne i Fællesskabet, kan medlemsstaterne indføre en forenklet procedure med henblik på anvendelse af første led.

c) I stedet for de i litra b) omhandlede betingelser kan udgangsmedlemsstaten fastsætte, at kontrolseksemplar T5 eller det nationale dokument, der beviser, at produktet har forladt Fællesskabets toldområde, kun påtegnes mod fremlæggelse af et transportdokument med angivelse af et endeligt bestemmelsessted uden for Fællesskabets toldområde.

I så fald anfører den kompetente myndighed i udgangsmedlemsstaten en af følgende angivelser under »Bemærkninger« i rubrikken »Kontrol med anvendelse og/eller bestemmelse« i kontrolseksemplar T5 eller i den tilsvarende rubrik i det nationale dokument:

- Documento de transporte con destino fuera de la CE presentado,
- Transportdokument med destination uden for EF forelagt,
- Beförderungspapier mit Bestimmung außerhalb der EG wurde vorgelegt,
- Υποβαλλόμενο έγγραφο μεταφοράς με προορισμό εκτός ΕΚ
- Transport document showing a destination outside the Community has been presented,
- Document de transport avec destination hors CE présenté,
- Documento di trasporto con destinazione fuori CE presentato,
- Vervoerdocument voor bestemming buiten EG voorgelegd,
- Documento de transporte com destino fora da CE apresentado,
- Kuljetusasiakirja, jossa ilmoitetaan yhteisön tulli-alueen ulkopuolinen määräpaikka, on esitetty,
- Transportdokument med slutlig destination utanför gemenskapens tullområde har lagts fram.

Det udbetalende organ foretager en passende stikprøvekontrol af, at bestemmelserne i dette litra overholdes

- d) Hvis det konstateres, at betingelserne i litra a) ikke er blevet overholdt, anses ved anvendelsen af artikel 35 og 50 den eller de dage, hvormed fristen på 28 dage overskrides, som en overskridelse af den i artikel 7 og 34 nævnte frist med et tilsvarende antal dage.

Overskrides den i artikel 7, stk. 1, nævnte frist på 60 dage og den i litra a) nævnte frist på 28 dage, er restitutionsnedsættelsen eller sikkerhedsfortabelsen lig med det højeste tabsbeløb, som følger af overskridelsen.

2. For ydelse af restitution ved udførsel ad landevej, ad indre vandveje eller med jernbane gælder følgende særlige bestemmelser:

- a) Når kontrolseksemplar T5 eller det nationale dokument, der beviser, at produktet har forladt Fællesskabets toldområde, er blevet påtegnet af de kompetente myndigheder, kan de pågældende produkter kun vende tilbage til dette område i forbindelse med en transitforsendelse i højst 28 dage, bortset fra tilfælde af force majeure. Denne frist gælder ikke, når produkterne definitivt har forladt Fællesskabets toldområde inden for den oprindelige frist på 60 dage.

- b) Det udbetalende organ foretager en passende stikprøvekontrol af, at bestemmelserne i litra a) overholdes. I så fald kræves transportdokumenterne for forsendelse

til det tredjeland, hvor de pågældende produkter skal losses.

Hvis det konstateres, at betingelserne i litra a) ikke er blevet overholdt, anses ved anvendelsen af artikel 35 og 50 den eller de dage, hvormed fristen på 28 dage overskrides, som en overskridelse af den i artikel 7 og 34 fastsatte frist med et tilsvarende antal dage.

Overskrides den i artikel 7, stk. 1, fastsatte frist på 60 dage og den i litra a) fastsatte frist på 28 dage, er restitutionsnedsættelsen eller sikkerhedsfortabelsen lig med det højeste tabsbeløb, som følger af overskridelsen.

3. For ydelse af restitution ved udførsel ad luftvejen gælder følgende særlige bestemmelser:

- a) Kontrolseksemplar T5 eller det nationale dokument, der beviser, at produktet har forladt Fællesskabets toldområde, kan kun påtegnes af de kompetente myndigheder mod fremlæggelse af et transportdokument med angivelse af et endeligt bestemmelsessted uden for Fællesskabets toldområde.

- b) Hvis det efter afslutningen af de i litra a) nævnte formaliteter konstateres, at produkterne i forbindelse med omladning har opholdt sig i en eller flere andre lufthavne på Fællesskabets toldområde i mere end 28 dage, bortset fra tilfælde af force majeure, anses ved anvendelsen af artikel 35 og 50 den eller de dage, hvormed fristen på 28 dage overskrides, som en overskridelse af den i artikel 7 og 34 fastsatte frist med et tilsvarende antal dage.

Overskrides den i artikel 7, stk. 1, fastsatte frist på 60 dage og den i dette litra nævnte frist på 28 dage, er restitutionsnedsættelsen eller sikkerhedsfortabelsen lig med det højeste tabsbeløb, som følger af overskridelsen.

- c) Det udbetalende organ foretager en passende stikprøvekontrol af, at bestemmelserne i dette stykke overholdes.

- d) Den i litra b) nævnte frist på 28 dage gælder ikke, når de pågældende produkter definitivt har forladt Fællesskabets toldområde inden for den oprindelige frist på 60 dage.

Artikel 10

1. Hvis produktet i eksportmedlemsstaten placeres under en af de forenklede procedurer for fællesskabsforsendelse med jernbane eller i containerne, jf. artikel 412-442 i forordning (EØF) nr. 2454/93, med henblik på transport til en bestemmelsesstation uden for Fællesskabets toldområde eller levering til en modtager uden for Fællesskabets toldområde, er udbetalingen af restitutionen ikke betinget af, at kontrolseksemplar T5 fremlægges.

2. For så vidt angår anvendelsen af stk. 1 skal det kompetente toldsted sørge for, at det dokument, som udstedes med henblik på udbetaling af restitutionen, påføres følgende angivelse: »Udgang af Fællesskabets toldområde i henhold til ordningen for den forenklede procedure for fællesskabsforsendelse med jernbane/store containerne«.

3. Det toldsted, hvor produkterne undergives en af de i stk. 1 nævnte procedurer, må ikke tillade, at fragtkontrakten ændres på en sådan måde, at transporten afsluttes inden for Fællesskabet, medmindre det godtgøres, at:

— restitutionen er blevet tilbagebetalt i tilfælde, hvor den allerede er blevet udbetalt

eller

— de berørte tjenester har truffet alle forholdsregler for at sikre, at restitutionen ikke kommer til udbetaling.

Er restitutionen imidlertid blevet udbetalt efter stk. 1, og har produktet ikke forladt Fællesskabets toldområde inden for de fastsatte frister, underretter det kompetente toldsted det restitutionsudbetalende organ herom og sender det straks alle relevante oplysninger. I så fald anses restitutionen for at være uberettiget udbetalt.

4. Hvis et produkt, som forsendes i henhold til proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse eller proceduren for fællesskabsforsendelse, i en anden medlemsstat end eksportmedlemsstaten undergives en af de i stk. 1 nævnte procedurer med henblik på transport til en bestemmelsesstation uden for Fællesskabets toldområde eller levering til en modtager uden for Fællesskabets toldområde, foretages der på det toldsted, hvor produktet undergives en af ovennævnte procedurer, en påtegning i rubrikken »Kontrol med anvendelse og/eller bestemmelse« på bagsiden af originalen af kontroleksemplar T5, idet der under »Bemærkninger« anføres en af følgende angivelser:

— Salida del territorio aduanero de la Comunidad bajo el régimen de tránsito comunitario simplificado por ferrocarril o en grandes contenedores:

— Documento de transporte:

tipo:

número:

— Fecha de aceptación para el transporte por parte de la administración ferroviaria o de la empresa de transportes de que se trate:

— Udgang af Fællesskabets toldområde i henhold til ordningen for den forenklede procedure for fællesskabsforsendelse med jernbane/store containers:

— Transportdokument:

type:

nummer:

— Dato for overtagelse ved jernbane eller ved det pågældende transportfirma:

— Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft im Rahmen des vereinfachten gemeinschaftlichen Versandverfahrens mit der Eisenbahn oder in Großbehältern:

— Beförderungspapier:

Art:

Nummer:

— Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung oder das betreffende Beförderungsunternehmen:

— Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπό το απλοποιημένο καθεστώς της κοινοτικής διαμετακόμισης με σιδηρόδρομο ή μεγάλα εμπορευματοκιβώτια:

— Έγγραφο μεταφοράς:

τύπος:

αριθμός:

— Ημερομηνία αποδοχής για μεταφορά από τη σιδηροδρομική αρχή ή την ενδιαφερόμενη εταιρεία μεταφοράς:

— Exit from the customs territory of the Community under the simplified Community transit procedure for carriage by rail or large containers:

— Transport document:

type:

number:

— Date of acceptance for carriage by the railway authorities or the transport undertaking concerned:

- Sorte du territoire douanier de la Communauté sous le régime du transit communautaire simplifié par chemin de fer ou par grands conteneurs:
- Document de transport:
espèce:
numéro:
- Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer ou par l'entreprise de transports concernée:
- Uscita dal territorio doganale della Comunità in regime di transito comunitario semplificato per ferrovia o grandi contenitori:
- Documento di trasporto:
tipo:
numero:
- Data di accettazione per il trasporto da parte delle ferrovie o dell'impresa di trasporto interessata:
- Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap de regeling vereenvoudigd communautair douanevervoer per spoor of in grote containers:
- Vervoerdocument:
type:
nummer:
- Datum van aanneming ten vervoer door de betrokken spoorwegadministratie of de betrokken vervoeronderneming:
- Saída do território aduaneiro da Comunidade ao abrigo do regime do trânsito comunitário simplificado por caminho-de-ferro ou em grandes contentores:
- Documento de transporte:
tipo:
número:
- Fecha de aceptación del transporte por parte de la administración ferroviaria:
- Viety yhteisön tullialueelta yksinkertaistetussa yhteisön passitusmenettelyssä rautateitse tai suurissa konteissa
- Kuljetusasiakirja:
tyyppi:
numero:
- Päivä, jona rautatieviranomainen tai asianomainen kuljetusyritys hyväksyi kuljetettavaksi:
- Utförsel från gemenskapens tullområde enligt det förenklade transiteringsförfarandet för järnvägstransporter eller transporter i stora containrar:
- Transportdokument:
typ:
nummer:
- Mottagningsdag för befördran hos järnvägsföretaget eller det berörda transportföretaget:
- Ved en ændring i fragtkontrakten, der medfører, at transporten afsluttes inden for Fællesskabet, finder stk. 3 tilsvarende anvendelse.
5. Hvis et produkt overtages af jernbanen i eksportmedlemsstaten eller i en anden medlemsstat og forsendes i henhold til proceduren for eksternt fællesskabsforsendelse eller proceduren for fællesskabsforsendelse som led i en kontrakt om kombineret jernbane-/landevejstransport for at blive transporteret ad jernbane til en destination uden for Fællesskabets toldområde, foretages der på det toldsted, under hvis myndighedsområde eller i nærheden af hvilket den jernbaneterminal er placeret, hvor transporten overtages af jernbanen, en påtegning i rubrikken »Kontrol med anvendelse og/eller bestemmelse« på bagsiden af originalen af kontroleksemplar T5, idet der under »Bemærkninger« anføres en af følgende angivelser:
- Salida del territorio aduanero de la Comunidad por ferrocarril en transporte combinado por ferrocarril carretera:
- Documento de transporte:
tipo:
número:
- Fecha de aceptación del transporte por parte de la administración ferroviaria:
- Udgang af Fællesskabets toldområde ad jernbane ved kombineret jernbane-/landevejstransport:
- Transportdokument:
type:
nummer:
- Dato for overtagelse ved jernbane:

- Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft mit der Eisenbahn zur Beförderung im kombinierten Straßen- und Schienenverkehr:
- Beförderungspapier:
- Art:
- Nummer:
- Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung:
- Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας σιδηροδρομικά με συνδυασμένη μεταφορά σιδηροδρομικά-οδικώς:
- Έγγραφο μεταφοράς:
- είδος:
- αριθμός:
- Ημερομηνία αποδοχής για τη μεταφορά από τη διοίκηση των σιδηροδρόμων:
- Exit from the customs territory of the Community by rail under combined transport by road and by rail:
- Transport document:
- type:
- number:
- Date of acceptance for carriage by the railway authorities:
- Sorte du territoire douanier de la Communauté par chemin de fer, en transport combiné rail-route:
- Document de transport:
- espèce:
- numéro:
- Date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer:
- Uscita dal territorio doganale della Comunità per ferrovia nell'ambito di un trasporto combinato strada-ferrovia:
- Documento di trasporto:
- tipo:
- numero:
- Data di accettazione del trasporto da parte dell'amministrazione delle ferrovie:
- Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap per spoor, bij gecombineerd rail-wegvervoer:
- Vervoerdocument:
- type:
- nummer:
- Datum van aanneming ten vervoer door de spoorwegadministratie:
- Saída do território aduaneiro da Comunidade por caminho-de-ferro, em transporte combinado rodo-ferroviário:
- Documento de transporte:
- tipo:
- número:
- Data de aceitação do transporte pela administração dos caminhos-de-ferro:
- Viety yhteisön tullialueelta rautateitse yhdistetyssä rautatie- ja maantiekuljetuksessa:
- Kuljetusasiakirja:
- tyyppi:
- numero:
- Päivä, jona rautatieviranomainen hyväksyi kuljetettavaksi:
- Utførsel från gemenskapens tullområde på järnväg vid kombinerad järnvägs- och landsvägstransport:
- Transportdokument:
- typ:
- nummer:
- Mottagningsdag för befordran hos järnvägsföretaget
- I tilfælde af ændring af kontrakten om kombineret jernbane-/landevejstransport, der medfører, at en transport, som skulle afsluttes uden for Fællesskabet, afsluttes inden for Fællesskabet, kan jernbaneadministrationen kun gennemføre den ændrede kontrakt efter forudgående aftale med afgangstoldstedet; i så tilfælde finder stk. 3 tilsvarende anvendelse.

Artikel 11

1. Der ydes kun restitution for produkter, der uanset toldsituationen for emballagen,

- har fællesskabsoprindelse og er i fri omsætning i Fællesskabet, eller
- er i fri omsætning i Fællesskabet, eller
- er i fri omsætning i Fællesskabet, men med en reduktion af restitutionen i et omfang svarende til den importafgift, der blev anvendt på indførelstidspunktet.

Retsforskrifterne for den enkelte markedsordning fastlægger, hvilken situation der gælder for det enkelte produkt, for så vidt angår bestemmelserne i første afsnit.

2. Er ydelsen af restitution betinget af produktets fællesskabsoprindelse, skal eksportøren afgive en erklæring om oprindelsen, som fastlagt i andet og tredje afsnit, i overensstemmelse med de gældende fællesskabsregler.

Ved ydelse af restitution er produkter af fællesskabsoprindelse, hvis de fuldt ud er fremstillet i Fællesskabet, eller hvis de undergik deres sidste væsentlige forarbejdning eller bearbejdning i Fællesskabet efter artikel 23 eller 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92.

Uden at dette berører bestemmelserne i stk. 5, er betingelserne for ydelse af restitution ikke opfyldt for produkter, der er fremstillet af:

- produkter med oprindelse i Fællesskabet, og
- landbrugsprodukter, der er omfattet af de i artikel 1 nævnte forordninger, som er indført fra et tredjeland, og som ikke har undergået en væsentlig forarbejdning i Fællesskabet.

3. Ved anvendelsen af artikel 17, stk. 12, i forordning (EØF) nr. 1785/81 påhviler det eksportøren at afgive erklæring om, at sukkeret opfylder en af de betingelser, der er fastsat i samme forordning, og angive, hvilken af dem det drejer sig om.

4. De i stk. 2 og 3 foreskrevne erklæringer kontrolleres på samme måde som udførelsesangivelsens øvrige oplysninger.

5. Ved udførsel af sammensatte produkter, hvortil der kan ydes restitution for en eller flere bestanddele, ydes restitutionen herfor, for så vidt den eller de bestanddele, for hvilke der ansøges om restitution, opfylder betingelserne i stk. 1.

Der ydes ligeledes restitution, når den eller de bestanddele, for hvilke der ansøges om restitution, tidligere befandt sig i en af de i stk. 1 nævnte situationer, og ikke længere er i fri omsætning, udelukkende fordi de er indarbejdet i andre produkter.

6. Som restitutioner for en enkelt bestanddel, jf. stk. 5, betragtes restitutioner for:

- basisprodukter fra sektorerne for korn, æg, ris, sukker, mælk og mejeriprodukter, der udføres i form af en af de i bilag B til forordning (EF) nr. 1222/94 nævnte varer
- hvidt sukker og råsukker henhørende under KN-kode 1701, glucose og glucosesirup henhørende under KN-kode 1702 30 51, 1702 30 59 og 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 og 1702 90 50, isoglucose, henhørende under KN-kode 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 og 1702 90 30 og sukkeropløsninger fremstillet af sukkerroer og sukkerrør henhørende under KN-kode 1702 60 95 og 1702 90 99, der er anvendt i de i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2201/96 omhandlede produkter
- produkter fra sektoren for mælk og mejeriprodukter samt sukkersektoren, der udføres i form af produkter, som henhører under KN-kode 0402 10 91 til 99, 0402 29, 0402 99, 0403 10 31 til 39, 0403 90 31 til 39, 0403 90 61 til 69, 0404 10 26 til 38, 0404 10 72 til 84 samt 0404 90 81 til 89, eller der udføres i form af et af de produkter, som henhører under KN-kode 0406 30, og som ikke befinder sig i en af de situationer, der er nævnt i traktatens artikel 9, stk. 2
- produkter fra kornsektoren, der udføres i form af produkter, som henhører under KN-kode 2309 10 11 til 70 og 2309 90 31 til 70, og som er anført i bilag A til forordning (EØF) nr. 1766/92
- produkter fra sektoren for mælk og mejeriprodukter, der udføres i form af produkter, som henhører under KN-kode 2309 10 11 til 70 og 2309 90 31 til 70, og som er anført i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 804/68.

Artikel 12

1. For blandinger henhørende under kapitel 2, 10 eller 11 i den kombinerede nomenklatur anvendes følgende restitutionssats:

- a) for blandinger, hvoraf en af bestanddelene udgør mindst 90 % af vægten, anvendes den sats, der gælder for denne bestanddel
- b) for andre blandinger anvendes den sats, der gælder for bestanddelen med den laveste restitution. Er en eller flere bestanddele af blandingen ikke restitutionsberettigede, ydes ingen restitution for blandingerne.

2. Ved beregningen af restitutioner for varer i sæt og sammensatte varer anses hver enkelt bestanddel som et særskilt produkt.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på blandinger, varer i sæt og sammensatte varer, for hvilke der er fastsat en særlig beregningsregel.

Artikel 13

Bestemmelserne vedrørende forudfastsættelse af restitutionssatsen og vedrørende regulering af restitutionssatsen finder kun anvendelse på produkter, for hvilke der er fastsat en restitutionssats, som er udtrykt ved et tal, der er lig med eller større end nul.

Afdeling 2

Differentieret restitution

Artikel 14

1. I tilfælde af differentiering af restitutionssatsen efter destinationen underkastes betalingen af restitutionen de supplerende betingelser, der er fastlagt i artikel 15 og 16.

2. Når der kun gælder en restitutionssats for alle destinationer på datoen for restitutionens forudfastsættelse, og når der gælder en obligatorisk destinationsklausul, betragtes dette som en differentiering af restitutionen efter destinationen, hvis den restitutionssats, der gælder på datoen for antagelsen af udførselsangivelsen, er lavere end den forudfastsatte sats, således som denne eventuelt er korrigeret på datoen for nævnte antagelse.

Artikel 15

1. Produktet skal være blevet indført i uforandret stand til det tredjeland eller til et af de tredjelande, for hvilke der er fastsat restitution, senest 12 måneder efter antagelsen af udførselsangivelsen; der kan dog indrømmes supplerende frister på de i artikel 49 fastsatte betingelser.

2. Produkter betragtes som indført i uforandret stand, hvis det fremgår, at der ikke på nogen måde er sket en forarbejdning af dem.

Dog:

— kan de behandlinger, der er nævnt i artikel 29, stk. 4, og som er beregnet på at bevare produkterne i uforandret stand, foretages inden indførslen, uanset stk. 1

— anses et produkt som indført i uforandret stand, hvis det er forarbejdet inden indførslen, når forarbejdningen har fundet sted i det tredjeland, hvor alle de produkter, der er resultatet af denne forarbejdning, er blevet indført.

3. Produktet anses for indført, når toldformaliteterne ved indførsel, herunder formaliteterne vedrørende opkrævning af importtold, i tredjelandet er blevet opfyldt.

4. Den differentierede del af restitutionen betales for den vægt af produktet, for hvilken der er foretaget toldbehandling med henblik på indførsel i tredjelandet; der tages dog ikke hensyn til vægtforandringer, som under transporten er indtruffet af naturlige årsager og er aner-

kendt af myndighederne, eller som skyldes udtagelsen af stikprøver, der omhandles i artikel 7, stk. 1, andet afsnit.

Artikel 16

1. Bevis for afslutning af toldformaliteterne for indførsel føres efter eksportørens valg ved fremlæggelse af et af følgende dokumenter:

a) tolddokument eller kopi eller fotokopi heraf; kopiens eller fotokopiens rigtighed skal bekræftes af det organ, som har påtegnet originaldokumentet, eller af de officielle tjenester i det pågældende tredjeland, eller af en af medlemsstaternes officielle tjenester i det pågældende tredjeland eller af et organ, der varetager restitutionssudbetalingen

b) en attest for losning og indførsel, der er udstedt af et internationalt kontrol- og overvågningsselskab, som er godkendt af en medlemsstat i overensstemmelse med minimumsbetingelserne i stk. 5. Dato og nummer på indførselstolddokumentet skal anføres på den pågældende attest.

2. Dersom eksportøren ikke kan fremskaffe det i overensstemmelse med stk. 1, litra a) eller b), valgte dokument efter at have taget passende skridt med henblik herpå, eller dersom der består tvivl med hensyn til dokumentets ægthed, kan beviset for afslutning af toldformaliteterne ved indførsel anses som ført ved fremlæggelse af et eller flere af følgende dokumenter:

a) kopi af det lossedokument, der er udstedt eller påtegnet i det tredjeland, som restitutionen er fastsat for

b) lossebevis udstedt af en officiel tjeneste i en af medlemsstaterne etableret i eller med kompetence for bestemmelseslandet, hvori det bl.a. attesteres, at produktet har forladt losseområdet, eller i det mindste at produktet, så vidt det er den pågældende tjeneste bekendt, ikke har været genstand for efterfølgende lastning med henblik på genudførsel

c) en attest for losning, der er udstedt af et internationalt kontrol- og overvågningsselskab, som er godkendt af en medlemsstat i overensstemmelse med minimumsbetingelserne i stk. 5, og hvori det bl.a. attesteres, at produktet har forladt losningsstedet, eller i det mindste at produktet, så vidt det er selskabet bekendt, ikke har været genstand for efterfølgende lastning med henblik på genudførsel

d) bankdokument udstedt af godkendte mellemmand, der er etableret i Fællesskabet, hvori det attesteres, at betaling for den pågældende udførsel er krediteret eksportørens konto hos dem, for så vidt angår de i bilag II nævnte tredjelande

- e) overtagelsesbevis udstedt af et offentligt organ i det pågældende tredjeland, når det drejer sig om et køb foretaget af dette land eller af et offentligt organ i landet, eller når det drejer sig om fødevarehjælp
- f) overtagelsesbevis udstedt af enten en international organisation eller af et organ, der arbejder i humanitært øjemed, og som er godkendt af eksportmedlemsstaten, når det drejer sig om fødevarehjælp
- g) overtagelsesbevis udstedt af et organ i et tredjeland, når licitationer holdt af dette organ kan anerkendes i henhold til artikel 44 i forordning (EØF) nr. 3719/88, og når varerne er købt af dette organ.
3. Eksportøren er i samtlige tilfælde forpligtet til at fremlægge en kopi eller fotokopi af transportdokumentet.

4. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 38 i forordning nr. 136/66/EØF og de tilsvarende artikler i de øvrige forordninger om fælles markedsordninger i visse særlige tilfælde, som skal fastlægges, fastsætte, at det i stk. 1 og 2 nævnte indførselsbevis betragtes som ført ved hjælp af særskilt dokument eller på anden måde.

5. Følgende minimumsbetingelser gælder for godkendelse af internationale kontrol- og overvågningsselskaber:

- a) Kontrol- og overvågningsselskaberne godkendes efter deres anmodning herom af medlemsstaternes myndigheder for en treårig periode. Godkendelsen gælder for alle medlemsstater.
- b) Når de i stk. 1, litra b), og stk. 2, litra c), nævnte primære og sekundære beviser udfærdiges, skal kontrol- og overvågningsselskaberne foretage al den kontrol, der er nødvendig for at bestemme arten, egenskaberne og mængden af de i attesten nævnte produkter. For hver udstedt attest skal der udfærdiges et dossier, hvori de gennemførte overvågningsaktiviteter beskrives. Kontrollen skal foretages på stedet på indførselstidspunktet, bortset fra i behørigt begrundede undtagelsestilfælde.
- c) De i stk. 1, litra b), og stk. 2, litra c), omhandlede internationale kontrol- og overvågningsselskaber skal være uafhængige af parterne i den transaktion, der skal kontrolleres. Især må det kontrol- og overvågningsselskab, der kontrollerer en særlig transaktion eller enhver afdeling af samme finanskoncern som selskabet, ikke deltage i transaktionen som eksportør, toldklarerer, befragter, konsignatar, lagerholder eller i enhver anden kvalitet, der vil kunne give anledning til en interessekonflikt.
- d) Medlemsstaterne kontrollerer kontrol- og overvågningsselskabernes aktiviteter med regelmæssige mellemrum, eller når der er begrundet tvivl om, at

godkendelsesbetingelserne overholdes, jf. i øvrigt bestemmelserne i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 729/70 og artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89 (¹).

- e) Medlemsstaterne trækker helt eller delvis godkendelsen tilbage, hvis det konstateres, at kontrol- og overvågningsselskabet ikke længere frembyder en garanti for overholdelsen af betingelserne for godkendelsen.

Den pågældende medlemsstat underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen om godkendelsens tilbagetrækning. Denne oplysning drøftes i alle de berørte forvaltningskomitéer.

Godkendelsens tilbagetrækning gælder for alle medlemsstater.

Artikel 17

Medlemsstaterne kan fritage eksportøren for at fremlægge de beviser, som er fastsat i artikel 16, med undtagelse af transportdokumentet, i tilfælde af en transaktion, der frembyder tilstrækkelig garanti for produkternes ankomst til destinationen, hvis udførselsgangvæsen giver ret til en restitution, hvis differentierede del er mindre end eller lig med:

- a) 1 200 EUR for de i artikel 1, stk. 2, litra c), i forordning nr. 136/66/EØF nævnte produkter
- b) 1 200 EUR for andre produkter end de under litra a) nævnte, hvis destinationstredjelandet eller -destinationsområdet er nævnt i bilag IV
- c) 6 000 EUR for andre produkter end de under litra a) nævnte, hvis destinationstredjelandet eller -destinationsområdet er et andet end dem, der er nævnt i bilag IV.

Artikel 18

1. Uanset artikel 14, og uden at det berører artikel 20, udbetales en del af restitutionen på eksportørens anmodning, når der er ført bevis for, at produktet har forladt Fællesskabets toldområde.

2. Den i stk. 1 omhandlede del af restitutionen beregnes ved anvendelse af den laveste restitutionssats, nedsat med 20 % af forskellen mellem den forudfastsatte sats og den laveste sats, idet ikke-fastsættelse af en sats betragtes som den laveste sats.

Hvis det beløb, der skal udbetales, ikke overstiger 2 000 EUR, kan medlemsstaten udskyde betalingen af beløbet indtil udbetalingen af hele restitutionsbeløbet, bortset fra de tilfælde, hvor eksportøren erklærer, at han ikke vil ansøge om udbetaling af et yderligere beløb i forbindelse med den pågældende transaktion.

(¹) EFT L 388 af 30.12.1989, s. 18.

3. Hvis produktet ikke når den destination, der er anført i rubrik 7 i en udstedt licens med forudfastsættelse af restitutionen, gælder følgende:

- a) hvis restitutionssatsen for den faktiske destination er lig med eller større end restitutionssatsen for den i rubrik 7 anførte destination, anvendes restitutionssatsen for den i rubrik 7 anførte destination
- b) hvis restitutionssatsen for den faktiske destination er mindre end restitutionssatsen for den i rubrik 7 anførte destination, udbetales der en restitution:
 - svarende til satsen for den faktiske destination
 - nedsat med 20 % af forskellen mellem restitutionen for den i rubrik 7 angivne destination og restitutionen for den faktiske destination, medmindre der foreligger force majeure.

Ved anvendelse af bestemmelserne i denne artikel lægges de restitutionssatser til grund, der er gældende på dagen for indgivelsen af licensansøgningen. Disse satser justeres eventuelt på den dato, hvor udførsels- eller betalingsangivelsen antages.

Anvendes bestemmelserne i første og andet afsnit og i artikel 51 for den samme udførsel, nedsættes det beløb, der følger af første afsnit, med den i artikel 51 fastsatte sanktion.

4. Når en restitutionssats er blevet fastsat i forbindelse med en licitation, og denne licitation indeholder en klausul om obligatorisk destination, skal den omstændighed, at der ikke fastsættes en periodisk restitution, eller at der eventuelt fastsættes en periodisk restitution for den obligatoriske destination, på datoen for licensansøgningens indgivelse og på den dato, hvor udførselsangivelsen antages, ikke tages i betragtning ved bestemmelsen af restitutionens laveste sats.

Artikel 19

1. Bestemmelserne i stk. 2-5 finder anvendelse i det tilfælde, hvor et produkt udføres efter fremlæggelsen af en eksportlicens eller en forudfastsættelsesattest med klausul om obligatorisk destination.

2. Hvis produktet ikke er kommet frem til destinationen, udbetales kun den del af restitutionen, der følger af anvendelsen af artikel 18, stk. 2.

3. Når et produkt som følge af force majeure får en anden destination end den, for hvilken licensen eller attesten er udstedt, udbetales der restitution efter ansøgning fra eksportøren, som skal føre bevis for, at der foreligger force majeure, og for produktets faktiske destination; beviset for den faktiske destination føres i henhold til artikel 15 og 16.

4. Ved anvendelse af stk. 3 er restitutionen lig med den restitution, der gælder for den faktiske destination, uden at den dog kan være højere end den restitution, der

gælder for den destination, der er anført i rubrik 7 i den udstedte licens med forudfastsættelse af restitutionen.

Restitutionssatserne justeres eventuelt på den dato, hvor udførsels- eller betalingsangivelsen antages.

5. Når et produkt udføres med en licens, der er udstedt i henhold til artikel 44 i forordning (EØF) nr. 3719/88, og restitutionen er differentieret efter destination, skal eksportøren for at opnå ret til den forudfastsatte restitution foruden de i artikel 16 nævnte beviser føre bevis for, at produktet i indførselstredjelandet er leveret til den institution, der er anført i den licitation, som licensen er udstedt på grundlag af.

Afdeling 3

Særlige foranstaltninger til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

Artikel 20

1. Hvis:

a) der er alvorlig tvivl om produktets faktiske destination eller

b) produktet kan tænkes genindført til Fællesskabet som følge af en forskel mellem den restitution, der gælder for det udførte produkt, og den ikke-præferentielle importtold, som gælder for et identisk produkt på det tidspunkt, hvor udførselsangivelsen antages

eller

c) der foreligger konkret mistanke om, at produktet vil blive genindført til Fællesskabet i uforarbejdet stand, eller efter at det er blevet forarbejdet i et tredjeland, idet det dermed vil drage fordel af en fritagelse eller en nedsættelse af tolden

udbetales restitutionen med fælles sats eller den i artikel 18, stk. 2, omhandlede del af restitutionen kun, hvis produktet har forladt Fællesskabets toldområde i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 7, og:

i) når der er tale om en ikke-differentieret restitution, hvis produktet er blevet indført i et tredjeland senest 12 måneder efter datoen for antagelsen af udførselsangivelsen eller har undergået en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning inden for denne frist, jf. artikel 24 i forordning (EØF) nr. 2913/92 eller

ii) når der er tale om en restitution, der er differentieret efter destination, hvis produktet er blevet indført i uforarbejdet stand til et bestemt tredjeland senest 12 måneder efter datoen for antagelsen af udførselsangivelsen.

I forbindelse med indførsel til et tredjeland anvendes bestemmelserne i artikel 15 og artikel 16.

Medlemsstaternes kompetente organer kan endvidere i forbindelse med alle restitutioner kræve, at der fremlægges yderligere bevismateriale til godtgørelse over for myndighederne af, at produktet faktisk er bragt på markedet i det indførende tredjeland eller har undergået en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning jf. artikel 24 i forordning (EØF) nr. 2913/92.

Der kan fastsættes supplerende frister på de i artikel 49 fastsatte betingelser.

2. Medlemsstaterne anvender bestemmelserne i stk. 1 på eget initiativ og ligeledes på anmodning af Kommissionen.

Bestemmelserne vedrørende det i stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde anvendes ikke, hvis de konkrete omstændigheder, hvorunder den pågældende transaktion foregår, herunder bl.a. transportomkostningerne, efter al sandsynlighed udelukker risikoen for genindførsel. Desuden kan medlemsstaterne undlade at anvende bestemmelserne vedrørende det i stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde, når restitutionsbeløbet for den givne udførselsangivelse er på 500 EUR eller derunder.

3. Hvis produktet i tilfælde af anvendelse af stk. 1 efter at have forladt Fællesskabets toldområde går til grunde under forsendelsen som følge af force majeure, udbetales:

- ved ikke-differentieret restitution det samlede restitutionsbeløb
- ved differentieret restitution den i overensstemmelse med artikel 18 beregnede del af restitutionsbeløbet.

4. Bestemmelserne i stk. 1 anvendes inden udbetaling af restitutionen.

Restitutionen anses dog for uberettiget og skal tilbagebetales, hvis myndighederne, selv efter udbetaling af restitutionen, konstaterer:

- a) at produktet er blevet ødelagt eller beskadiget, inden det blev bragt på markedet i et tredjeland, eller inden det i et tredjeland havde undergået en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning, jf. artikel 24 i forordning (EØF) nr. 2913/92, medmindre eksportøren på en for myndighederne tilfredsstillende måde kan godtgøre, at udførslen skete på sådanne økonomiske vilkår, at produktet med rimelighed kunne afsættes på et tredjeland's marked, jf. dog bestemmelserne i artikel 21, stk. 2, andet afsnit
- b) at produktet i et tredjeland er omfattet af en toldsuspensionsordning 12 måneder efter datoen for udførslen fra Fællesskabet, uden at det i et tredjeland har undergået en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning, jf. artikel 24 i forordning (EØF) nr. 2913/92, og at udførslen ikke er sket som led i en normal handelstransaktion

c) at det udførte produkt genindføres til Fællesskabet, uden at det har undergået en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning, jf. artikel 24 i forordning (EØF) nr. 2913/92, at den ikke-præferentielle importtold er lavere end den ydede restitution, og at udførslen ikke er sket som led i en normal handelsaktion

d) at de udførte produkter, der er nævnt i bilag V, genindføres til Fællesskabet:

- efter at de i et tredjeland har undergået en bearbejdning eller forarbejdning, som ikke har nået det niveau, der er fastsat i artikel 24 i forordning (EØF) nr. 2913/92, og
- har givet anledning til anvendelse af nedsat importtold eller nultold, der er lavere end den ikke-præferentielle told.

Konstaterer medlemsstaterne, at andre end de i bilag V nævnte produkter udgør en risiko for omgåelse af reglerne, underretter de hurtigst muligt Kommissionen herom.

Bestemmelserne i litra c) og d) anvendes ikke, hvis bestemmelserne i afsnit VI, kapitel 2 »Returvarer«, i forordning (EØF) nr. 2913/92 anvendes, eller hvis produkterne genindføres mindst to år efter udførselsdagen.

Artikel 51 anvendes ikke i de tilfælde, der er nævnt i litra b), c) og d).

Afdeling 4

Tilfælde, hvor der ikke ydes restitution

Artikel 21

1. Der ydes ingen restitution, hvis produkterne ikke er af sund og sædvanlig handelskvalitet den dag, udførselsangivelsen antages.

Produkterne opfylder kravet i første afsnit, hvis de kan afsættes på Fællesskabets område på normale betingelser og under den betegnelse, der fremgår af restitutionsansøgningen, og, når de er bestemt til konsum, hvis deres anvendelse til dette formål ikke er udelukket eller i betydelig grad forringet på grund af deres egenskaber eller tilstand.

Undersøgelsen af, om produkterne opfylder kravene i første afsnit, foretages i overensstemmelse med de normer og sædvaner, der gælder i Fællesskabet.

Restitutionen ydes dog også, hvis de udførte produkter i bestemmelseslandet er underkastet særlige obligatoriske betingelser, f.eks. vedrørende sundhed eller hygiejne, som ikke svarer til de normer og sædvaner, der gælder i Fællesskabet. Det påhviler eksportøren efter myndighedernes anmodning at godtgøre, at produkterne opfylder de pågældende obligatoriske betingelser i bestemmelses-tredjelandet.

Der kan desuden vedtages særlige bestemmelser for bestemte produkter.

2. Når produktet har forladt Fællesskabets toldområde i form af sund og sædvanlig handelskvalitet, giver det ret til den del af restitutionen, der beregnes efter bestemmelserne i artikel 18, stk. 2, medmindre artikel 20 anvendes. Denne ret fortabes dog, hvis der foreligger bevis for:

- at produktet ikke mere er af sund og sædvanlig handelskvalitet på grund af en skjult fejl, som først har vist sig på et senere tidspunkt
- at produktet ikke har kunnet sælges til den endelige forbruger, fordi dets holdbarhedsdato lå for tæt på udførselsdatoen.

Foreligger der bevis for, at produktet, før toldformaliteterne ved indførsel i et tredjeland afsluttes, ikke længere af sund og sædvanlig handelskvalitet, giver det ikke ret til den differentierede del af restitutionen.

3. Der ydes ingen restitution for produkter, hvis indhold af radioaktivitet overstiger de maksimalt tilladte niveauer, der er fastsat i EF-bestemmelserne for de pågældende produkter. Uanset produkternes oprindelse gælder de niveauer, der er fastsat i artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 737/90⁽¹⁾.

Artikel 22

1. Der ydes ingen restitution ved udførsler, i forbindelse med hvilke der opkræves en eksportafgift, som er forudfastsat eller fastlagt ved licitation.

2. Når der for et sammensat produkt er forudfastsat en eksportafgift for en eller flere bestanddele, ydes der ingen restitution for den eller disse bestanddele.

Artikel 23

Der ydes ingen restitution for produkter, der sælges eller uddeles om bord på skibe, og som derefter kan forventes genindført i Fællesskabet med fritagelse for afgifter efter Rådets forordning (EØF) nr. 918/83⁽²⁾.

KAPITEL 2

Forskud på eksportrestitutionen

Artikel 24

1. På eksportørens anmodning yder medlemsstaterne forskud på hele eller en del af restitutionen, så snart udførselsangivelsen er antaget, forudsat at der stilles en sikkerhed svarende til forskuddet forhøjet med 10 %.

⁽¹⁾ EFT L 82 af 29.3.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 105 af 23.4.1983, s. 1.

Medlemsstaterne kan fastlægge betingelserne for at anmode om forskud på en del af restitutionen.

2. Forskuddet beregnes på grundlag af den restitutions-sats, der gælder for den angivne destination, eventuelt korrigeret med de øvrige beløb, der er fastsat i fællesskabsreglerne.

3. Medlemsstaterne kan undlade at anvende stk. 1, hvis det beløb, der skal betales, ikke overstiger 2 000 EUR.

Artikel 25

1. Er forskuddet større end det beløb, der faktisk skal udbetales for den pågældende udførsel eller for en tilsvarende udførsel, indleder den kompetente myndighed straks proceduren i artikel 29 i forordning (EØF) nr. 2220/85 med henblik på eksportørens betaling af forskellen mellem disse to beløb forhøjet med 10 %.

I tilfælde af force majeure, hvor:

- de beviser, der i denne forordning kræves for at kunne modtage restitution, ikke kan føres

eller

- produktet når en anden destination end den, for hvilken forskuddet er beregnet

opkræves de 10 % ikke.

2. Hvis produktet ikke når frem til den destination, for hvilken forskuddet er blevet beregnet, på grund af en uregelmæssighed, som begås af tredjemand til skade for eksportøren, og hvis eksportøren straks, skriftligt og på eget initiativ underretter myndighederne herom og tilbagebetaler det udbetalte forskud, begrænses den i stk. 1 omhandlede forhøjelse til det skyldige rentebeløb for den periode, der er forløbet mellem udbetalingen af den forudbetalte restitution og tilbagebetalingen, beregnet i overensstemmelse med artikel 52, stk. 1, fjerde afsnit.

Denne bestemmelse anvendes ikke, hvis myndighederne allerede har underrettet eksportøren om, at de har til hensigt at foretage kontrol, eller hvis eksportøren på anden måde har fået kendskab til, at myndighederne har til hensigt at foretage kontrol.

3. Som tilsvarende udførsel betragtes udførsel, der efterfølger genindførsel i forbindelse med proceduren for returvarer, og som omfatter tilsvarende varer henhørende under samme underposition i den kombinerede nomenklatur, når de betingelser, der er fastsat i artikel 40, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EØF) nr. 3719/88, er opfyldt.

Nærværende bestemmelse finder kun anvendelse, når proceduren for returvarer er blevet anvendt i den medlemsstat, hvor udførselsangivelsen for den første udførsel er blevet antaget.

KAPITEL 3

Forudbetaling af restitutionen

Artikel 26

1. Når eksportøren tilkendegiver, at han vil udføre produkterne efter forarbejdning eller oplagring og opfylde betingelserne for udbetaling af restitution i henhold til artikel 4 eller 5 i forordning (EØF) nr. 565/80, er det en betingelse for anvendelse af disse bestemmelser, at der for toldmyndighederne forelægges en angivelse, i det følgende benævnt »betalingsangivelse«.

Medlemsstaterne kan give betalingsangivelsen en anden benævnelse.

2. Betalingsangivelsen skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til beregning af restitutionen for de produkter, som skal udføres, herunder navnlig:

a) for produkter:

- en varebeskrivelse, eventuelt forenklet, i overensstemmelse med nomenklaturen over eksportrestitutioner samt koden i restitutionsnomenklaturen, og dersom dette er nødvendigt for at beregne restitutionen, de pågældende produkters sammensætning eller en henvisning til denne sammensætning
- produkternes nettovægt eller i givet fald mængden udtrykt i den måleenhed, der anvendes ved beregningen af restitutionen

b) for varer gælder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1222/94.

Hvis basisprodukter skal forarbejdes, skal betalingsangivelsen omfatte:

- en beskrivelse af basisprodukterne
- mængden af basisprodukterne
- udbyttesatsen eller tilsvarende oplysninger.

3. Uanset bestemmelserne i stk. 2 kan foreløbige oplysninger om de varer, der kan fremstilles af basisprodukterne, efter omstændighederne og efter anmodning fra eksportøren angives i betalingsangivelsen. Eksportøren skal i så fald meddele myndighederne de endelige oplysninger, når forarbejdningen er afsluttet.

4. Betalingsangivelsen skal ligeledes indeholde oplysning om produkternes anvendelse eller destination, hvis:

- a) eksportøren anmoder om udbetaling af et beløb svarende til den restitution, som gælder for den anvendelse eller den destination, som produkterne er bestemt for
- b) oplysningen om anvendelse eller destination er nødvendig for bestemmelse af den periode, hvor produkterne kan forblive under toldkontrol med

henblik på at blive forarbejdet eller forblive oplagt på toldoplag eller i frizone.

5. Anvendelsen eller destinationen skal angives som:

- en bestemt anvendelse eller et specifikt bestemmelsesland, eller
- en gruppe bestemmelseslande, for hvilke der gælder samme restitutionssats.

6. For at sikre, at den fysiske kontrol af produkterne kan gennemføres, skal betalingsangivelsen også indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for nøjagtigt at identificere de steder, hvor produkterne forarbejdes eller oplagres, indtil de udføres. Hvis det sted, hvor produkterne forarbejdes eller oplagres, ændres, skal ændringen efter myndighedernes valg enten oplyses af eksportøren på forhånd, eller behørigt opføres i de registre, der føres til dette formål.

Artikel 27

1. Produkterne anbringes, når betalingsangivelsen antages, under toldkontrol, jf. artikel 4, nr. 13 og 14, i forordning (EØF) nr. 2913/92, indtil de forlader Fællesskabets toldområde eller når en fastsat destination.

2. Den dag, hvor betalingsangivelsen antages, lægges til grund ved bestemmelse af:

- a) restitutionssatsen, hvis restitutionen ikke er forudfastsat
- b) de reguleringer, som restitutionssatsen eventuelt skal underkastes, hvis restitutionen er forudfastsat
- c) den udløsende begivenhed for den eurokurs, der finder anvendelse på restitutionen.

Artikel 28

1. Med hensyn til forarbejdede produkter eller varer fremstillet af basisprodukter skal resultatet af gennemgangen af betalingsangivelsen sammen med en eventuel undersøgelse af basisprodukterne anvendes, når restitutionen beregnes med henblik på forudbetaling.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at der efterfølgende udøves kontrol af myndighederne i den pågældende medlemsstat, og udelukker ikke de følger, som dette kan få i medfør af gældende bestemmelser.

3. Basisprodukterne skal helt eller delvis indgå i forarbejdede produkter eller varer, der udføres.

Basisprodukter i løs afladning kan dog, hvis myndighederne tillader det, helt eller delvis ombyttes med tilsvarende basisprodukter, der henhører under den samme ottecifrede position i den kombinerede nomenklatur, og som har den samme handelskvalitet og de samme tekniske egenskaber og opfylder betingelserne for, at der kan ydes eksportrestitutioner, for så vidt de tilsvarende basisprodukter anbringes under toldkontrol.

Artikel 30

1. De produkter, som er anbragt på toldoplag i den medlemsstat, hvor betalingsangivelsen er antaget; kan transporteres til en anden medlemsstat med henblik på oplagring på toldoplag og er bl.a. omfattet af bestemmelserne i denne artikel.

For at sikre produkternes identitet i forbindelse med forsendelsen fra en medlemsstat til en anden skal de transportmidler eller kolloi, som anvendes til transporten, forsegles i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 349 i forordning (EØF) nr. 2454/93.

2. I det i stk. 1 omhandlede tilfælde føres beviset for, at produkterne har forladt Fællesskabet eller har nået den fastsatte destination, ved fremlæggelse af kontrolseksemplar T5.

a) I kontrolseksemplarets rubrik 104 anføres under »Anden« en af følgende angivelser:

- Prefinanciación de la restitución — Artículo 30 del Reglamento (CE) nr. 800/1999. Declaración de exportación que debe ser presentada, a más tardar, el... (fecha límite establecida para el plazo contemplado en el apartado 5 del artículo 29),
- Forudbetaling af restitutionen — Artikel 30 i forordning (EF) nr. 800/1999. Udførselsangivelsen skal indgives senest den ... (dato fastsat i overensstemmelse med den i artikel 29, stk. 5, omhandlede frist),
- Vorfinanzierung der Erstattung — Artikel 30 der Verordnung (EG) Nr. 800/1999. Die Ausfuhranmeldung ist bis spätestens... vorzulegen (durch die Frist gemäß Artikel 29 Absatz 5 festgelegter Schlußtermin),
- Εκ των προτέρων πληρωμή της επιστροφής — κανονισμός (ΕΚ) nr. 800/1999, άρθρο 30. Η δήλωση εξαγωγής πρέπει να κατατεθεί το αργότερο μέχρι ... (ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας που αναφέρεται στο άρθρο 29 παράγραφος 5
- Prefinancing of the refund — Regulation (EC) Nr. 800/1999, Article 30. Export declaration to be lodged by ... (deadline set by the time limit referred to in Article 29(5)),
- Préfinancement de la restitution — règlement (CE) Nr. 800/1999, article 30. Déclaration d'exportation à déposer au plus tard le ... (date limite fixée par le délai visé à l'article 29, paragraphe 5),
- Prefinanziamento della restituzione — Regolamento (CE) nr. 800/1999, articolo 30. Dichiarazione d'esportazione da presentare entro il ... (data limite fissata in base ai termini indicati al paragrafo 5 dell'articolo 29),

— Voorfinanciering van de restitutie — Verordening (EG) nr. 800/1999, artikel 30. Aangifte ten uitvoer moet uiterlijk worden ingediend op ... (uiterste datum vastgesteld op basis van de in artikel 29, lid 5 bedoelde termijn),

— Pré-financiamento da restituição — Regulamento (CE) nr. 800/1999, artigo 30.º Apresentação da declaração de exportação o mais tardar em ... (data-limite fixada pelo prazo referido no n.º 5 do artigo 29.º),

— Ennakolta maksettu tuki — asetuksen (EY) Nr. 800/1999 30 artiklan, vienti-ilmoitus annettava viimeistään ... (määräpäivä vahvistetaan 29 artiklan 5 kohdassa mainitun aikarajoituksen mukaisesti),

— Förfinansiering av exportbidrag — artikel 30 i förordning (EG) nr. 800/1999. Exportdeklaration skall ges in senast den ... (tidspunkt fastställd enligt den i av artikel 29.5 angivna tidsfristen).

b) Kontroltoledstedet for det toldoplag, hvor produkterne eller varerne opbevares, beholder kontrolseksemplar T5 og anfører i rubrikken »Kontrol med anvendelse og/eller bestemmelse« på bagsiden af dette kontrolseksemplar en af følgende angivelser under »Bemærkninger«:

- La fecha de aceptación de la declaración de exportación: ...
- La fecha de salida del territorio aduanero o la de llegada al destino correspondiente: ...
- Datoen for antagelsen af udførselsangivelsen: ...
- Datoen for udgangen af toldområdet eller ankomsten til destinationen: ...
- Zeitpunkt der Annahme der Ausfuhranmeldung: ...
- Zeitpunkt des Verlassens des Zollgebiets oder des Erreichens der Bestimmung: ...
- την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής: ...
- την ημερομηνία εξόδου από το τελωνειακό έδαφος ή αφίξεως στον προορισμό: ...
- Date of acceptance of the export declaration: ...
- Date of exit from the customs territory or arrival at destination: ...
- La date d'acceptation de la déclaration d'exportation: ...
- La date de sortie du territoire douanier ou de l'arrivée à destination: ...
- La data di accettazione della dichiarazione d'esportazione: ...
- La data di uscita dal territorio doganale o dell'arrivo a destinazione: ...

- De datum van aanvaarding van de aangifte ten uitvoer: ...
- De datum waarop de producten of goederen het douanegebied hebben verlaten of ter bestemming zijn aangekomen: ...
- Data de aceitação da declaração de exportação: ...
- Data de saída do território aduaneiro ou da chegada ao destino: ...
- Vienti-ilmoituksen vastaanottopäivämäärä: ...
- Päivä, jona viety tullialueelta tai saapunut määräpaikkaan: ...
- Mottagningsdag for exportdeklaration: ...
- Utförseldag från tullområdet eller ankomstdag till destinationen: ...

c) Når produkterne efter opbevaringen passerer gennem en anden medlemsstats område for at blive udført eller for at nå den fastsatte destination, skal det første bestemmelsestoldsted fungere som afgangstoldsted og udstede eller på sit ansvar lade udstede et eller flere nye kontrolkseksemplarer T5.

Rubrik 104 på det eller de nye kontrolkseksemplarer udfyldes i overensstemmelse hermed. I rubrik 106 anføres desuden nummeret på det oprindelige kontrolkseksemplar T5, navnet på det toldsted, som har udstedt eksemplaret, og udstedelsesdatoen.

Hvis påtegningen i rubrikken »Kontrol med anvendelse og/eller bestemmelse« i det oprindelige kontrolkseksemplar T5 er udfærdiget på grundlag af oplysninger i kontrolkseksemplarer, som er modtaget fra toldmyndigheder i andre medlemsstater, eller på grundlag af nationale dokumenter, som er modtaget fra andre nationale myndigheder, skal det i første afsnit nævnte bestemmelsestoldsted under »Bemærkninger« anføre nummeret eller numrene på de pågældende kontrolkseksemplarer T5 eller nationale dokumenter.

Hvis kun en del af de produkter, der er angivet i det pågældende kontrolkseksemplar T5, har opfyldt de fastsatte betingelser, skal bestemmelsestoldstedet i kontrolkseksemplarets rubrik »Kontrol med anvendelse og/eller bestemmelse« anføre den mængde produkter, som har opfyldt disse bestemmelser.

3. I det i stk. 1 omhandlede tilfælde udfyldes rubrik 37 og 40 i udførselsangivelsen i overensstemmelse hermed. Datoen for antagelsen af angivelse COM 7 skal også anføres i rubrik 40.

Artikel 31

1. Forudbetaling af restitution foretages kun på eksportørens udtrykkelige anmodning og af den medlemsstat, på hvis område udførselsangivelsen er antaget.

Anmodningen om restitution fremsættes:

- a) skriftligt, eventuelt under anvendelse af en formular, som medlemsstaterne har fastsat til dette formål
- b) eller ved anvendelse af edb-systemer, for hvilke de nærmere bestemmelser fastsættes af myndighederne.

Ved anvendelse af nærværende stykke finder bestemmelserne i artikel 119, stk. 2 og 3, og artikel 222, 223 og 224 i forordning (EØF) nr. 2454/93 tilsvarende anvendelse.

2. Det beløb, der forudbetales, beregnes på grundlag af den restitutionssats, der gælder for anvendelsen eller destinationen, hvis den er angivet. I andre tilfælde anvendes det beløb, der beregnes i henhold til artikel 18, stk. 2.

Artikel 32

1. Udførselsangivelsen skal indgives inden udløbet af de i artikel 28, stk. 6, og artikel 29, stk. 5, nævnte frister i den medlemsstat, hvor betalingsangivelsen er blevet antaget, eller ved anvendelse af artikel 30 i den opbevarende medlemsstat.

2. Ved anvendelse af denne artikel anses Belgien og Luxembourg for at være én medlemsstat, for så vidt angår bestemmelserne i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 565/80.

Artikel 33

1. Før betalingsangivelsen antages, skal der stilles en sikkerhed, som er lig med det beløb, der er beregnet efter artikel 31, stk. 2, og som er forhøjet med 15 % af det således fremkomne beløb.

2. Medlemsstaterne kan tillade, at den i stk. 1 nævnte sikkerhed stilles efter antagelsen af betalingsangivelsen, når nationale bestemmelser:

- forpligter eksportøren til at stille sikkerheden senest 30 dage efter antagelsen af betalingsangivelsen og inden forudbetaling foretages
- sikrer betaling af et beløb, der er lig med den i stk. 1 fastsatte forhøjelse, såfremt sikkerheden, bortset fra tilfælde af force majeure, ikke stilles rettidigt; fristen kan dog forlænges, hvis der er udvist den nødvendige omhu.

Artikel 34

1. Senest 60 dage efter den dag, hvor produkterne ikke længere er omfattet af den ordning, der omhandles i artikel 4 eller 5 i forordning (EØF) nr. 565/80, skal de:

- forlade Fællesskabets toldområde i uforandret stand eller
- i de i artikel 36, stk. 1, i nærværende forordning nævnte tilfælde være nået frem til destinationen i uforandret stand.

2. Artikel 7, stk. 3 og 4, artikel 9 og 10 anvendes i de i stk. 1 nævnte tilfælde.

Artikel 35

1. Når der er ført bevis for retten til en restitution for produkter, der er omfattet af nærværende kapitel, modregnes det forudbetalte beløb i restitutionsbeløbet. Er det beløb, der skal ydes for den udførte mængde, større end det beløb, der er forudbetalt, udbetales forskellen til den pågældende.

Er det beløb, der skal ydes for den udførte mængde, mindre end det beløb, der er forudbetalt, bl.a. i tilfælde af anvendelse af stk. 2, indleder den kompetente myndighed straks proceduren i artikel 29 i forordning (EØF) nr. 2220/85 for at udvirke, at den erhvervsdrivende betaler forskellen mellem disse to beløb forhøjet med 15 %.

2. Uanset artikel 50, og uden at det berører stk. 1, andet afsnit, i nærværende artikel, korrigeres restitutionen for den pågældende udførsel, bortset fra tilfælde af force majeure, hvis en eller flere af de i nærværende forordning fastsatte frister ikke overholdes, således:

- den nedsættes først med 15 %, hvis en eller flere af de i artikel 15, stk. 1, artikel 28, stk. 6, artikel 29, stk. 5, og artikel 34, stk. 1, fastsatte frister overskrides; den således nedsatte restitution reduceres med 2 % for hver dag, de i artikel 15, stk. 1, artikel 28, stk. 6, og artikel 29, stk. 5, nævnte frister overskrides, og med 5 % for hver dag, den i artikel 34, stk. 1, nævnte frist overskrides
- hvis de i artikel 49, stk. 2, nævnte dokumenter fremlægges senest seks måneder efter den fastsatte frist, reduceres restitutionen, i givet fald således som den er fastsat efter anvendelsen af første led, med et beløb på 15 % af den restitution, der ville være blevet udbetalt, hvis alle frister var overholdt.

Bestemmelserne i artikel 50, stk. 4 og 6, finder tilsvarende anvendelse.

3. Hvis det skyldige beløb som følge af force majeure er mindre end det forudbetalte beløb, anvendes forhøjelsen på 15 % ikke.

4. Hvis produktet ikke når frem til den destination, for hvilken forudbetalingen er blevet beregnet, på grund af en uregelmæssighed, som begås af tredjemand til skade for eksportøren; og hvis eksportøren straks, skriftligt og på eget initiativ underretter myndighederne herom og tilbagebetaler det forudbetalte beløb, begrænses den i stk. 1 omhandlede forhøjelse til det skyldige rentebeløb for den periode, der er forløbet mellem udbetalingen af den

forudbetalte restitution og tilbagebetalingen, beregnet i overensstemmelse med artikel 52, stk.1, fjerde afsnit.

Denne bestemmelse anvendes ikke, hvis myndighederne allerede har underrettet eksportøren om, at de har til hensigt at foretage kontrol, eller hvis eksportøren på anden måde har fået kendskab til, at de kompetente myndigheder har til hensigt at foretage kontrol.

AFSNIT III

ANDRE FORMER FOR UDFØRSEL OG SÆRLIGE TILFÆLDE

KAPITEL 1

Destinationer, som er ligestillet med udførsel fra Fællesskabet, og proviant

Artikel 36

1. Ved anvendelsen af denne forordning anses følgende som ligestillet med udførsel fra Fællesskabet:

- a) levering inden for Fællesskabet af proviant:
 - til søgående skibe
 - til luftfartøjer, som beflyver internationale ruter, herunder ruter inden for Fællesskabet
- b) levering til internationale organisationer med sæde i Fællesskabet
- c) levering til væbnede styrker, som er stationeret på en medlemsstats område, og som ikke fører dennes flag.

2. Stk. 1 finder dog kun anvendelse i det omfang, hvor der for produkter af samme art, udført fra tredjelande med henblik på de nævnte formål, indrømmes fritagelse for importafgifter i den pågældende medlemsstat.

3. Levering af produkter til lagre, der er beliggende i Fællesskabet, og som tilhører internationale organisationer, der er specialiseret i humanitær bistand, og anvendes til fødevarerhjælp i tredjelande, ligestilles med udførsel fra Fællesskabets toldområde.

Tilladelsen til at anvende første afsnit gives af oplagringsmedlemsstatens myndigheder, der fastlægger lagerets toldmæssige status og træffer de fornødne foranstaltninger til at kontrollere, at de pågældende produkter når deres destination.

4. Bestemmelserne i artikel 5 anvendes på de i nærværende artikel omhandlede leveringer.

Artikel 37

1. Ved levering som omhandlet i artikel 36 og 44 kan medlemsstaterne, for så vidt angår betaling af restitutionerne, tillade, at nedenstående procedure anvendes, uanset artikel 5. Eksportører, der har fået tilladelse til at benytte denne procedure, må ikke samtidig anvende den normale procedure for samme produkt.

Tilladelsen kan begrænses til visse ombordtagningssteder i eksportmedlemsstaten. Tilladelsen kan omfatte ombordtagning i andre medlemsstater, idet bestemmelserne i artikel 8 så anvendes.

2. For de produkter, der hver måned tages om bord på de i denne artikel fastsatte betingelser, lægges månedens sidste dag til grund ved bestemmelse af, hvilken restitutionssats der skal anvendes, og hvilke justeringer der eventuelt skal foretages, hvis restitutionen er forudfastsat.

Hvad angår de medlemsstater, der ikke deltager i Den Økonomiske og Monetære Union, lægges månedens sidste dag ligeledes til grund ved bestemmelsen af den kurs, der skal anvendes ved omregningen af restitutionsbeløbet fra euro til national valuta.

3. Hvis restitutionen er forudfastsat eller fastlagt ved licitation, skal licensen være gyldig den sidste dag i måneden.

4. Eksportøren skal føre et kontrolregister med følgende angivelser:

- a) de fornødne angivelser til identifikation af produkterne, jf. artikel 5, stk. 4
- b) navn eller registreringsnummer på det eller de skibe eller luftfartøjer, på hvilke produkterne er taget om bord
- c) datoen for ombordtagningen.

De i første afsnit nævnte angivelser skal anføres i registeret senest den første arbejdsdag efter ombordtagningen. Sker ombordtagningen i en anden medlemsstat, skal nævnte angivelser anføres i registeret senest den første arbejdsdag efter, at eksportøren skal være underrettet om, at produkterne er taget om bord.

Eksportøren skal desuden indordne sig under de kontrolforanstaltninger, som medlemsstaterne skønner nødvendige, og han skal opbevare kontrolregisteret i mindst tre år regnet fra udgangen af det pågældende kalenderår.

5. Medlemsstaterne kan bestemme, at registeret kan erstattes af de dokumenter, der benyttes i forbindelse med hver levering, og hvorpå toldmyndighederne har attesteret datoen for ombordtagningen.

6. Bestemmelserne i stk. 2-5 finder tilsvarende anvendelse på de leveringer, som er omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra b) og c).

Artikel 38

1. Ved anvendelse af artikel 36, stk. 1, litra a), betragtes produkter, der er bestemt til konsum om bord på luftfartøjer og passagerskibe, og som er blevet tilberedt inden ombordtagningen, som om de var tilberedt om bord på disse transportmidler.

2. Bestemmelserne i denne artikel anvendes kun, hvis eksportøren fremlægger fyldestgørende bevis for mængde, art og egenskaber før tilberedningen, for så vidt angår de basisprodukter, for hvilke der anmodes om restitution.

3. Den i artikel 40 omhandlede proviantoplagsordning kan anvendes i forbindelse med tilberedninger efter stk. 1 og 2.

Artikel 39

1. Udbetalingen af restitutionen forudsætter, at det produkt, for hvilket udførselsangivelsen er antaget, senest 60 dage efter antagelsesdagen i uforandret stand er kommet frem til en af de i artikel 36 omhandlede destinationer.

2. Artikel 7, stk. 3 og 4, anvendes i det i stk. 1 nævnte tilfælde.

3. Hvis et produkt, for hvilket udførselsangivelsen er antaget, inden det kommer frem til en af de i artikel 36 nævnte destinationer, passerer igennem andre områder i Fællesskabet end den medlemsstat, på hvis område antagelsen har fundet sted, føres beviset for, at produktet har nået den fastsatte destination, ved fremlæggelse af kontrolseksemplar T5.

På kontrolseksemplaret udfyldes bl.a. rubrik 33, 103, 104 og i givet fald 105. Rubrik 104 udfyldes i overensstemmelse hermed.

4. Formular 302, der ledsager de produkter, som leveres til de væbnede styrker i medfør af artikel 36, stk. 1, litra c), ligestilles med det i stk. 3 nævnte kontrolseksemplar T5, forudsat at produkternes modtagelse er attesteret af de kompetente militære myndigheder på denne formular.

Artikel 40

1. Medlemsstaterne kan forudbetale eksportøren restitutionsbeløbet på nedennævnte særlige betingelser, når der føres bevis for, at produkterne senest 30 dage efter antagelsen af udførselsangivelsen, bortset fra tilfælde af force majeure, er anbragt i lokaler, der er under toldkontrol med henblik på proviantering i Fællesskabet af:

- søgående skibe
eller
- luftfartøjer, som beflyver internationale ruter,
herunder ruter inden for Fællesskabet
- eller
- bore- eller udvindingsplatforme som omhandlet i
artikel 44.

Sådanne lokaler, der er under toldkontrol, i det følgende benævnt proviantoplæg, samt oplagshaveren skal være specielt godkendt med henblik på anvendelsen af bestemmelserne i denne artikel.

2. Den medlemsstat, på hvis område proviantoplaget befinder sig, indrømmer kun godkendelse til de oplagshavere og proviantoplæg, som frembyder den fornødne sikkerhed. Godkendelsen kan tilbagekaldes.

Godkendelsen indrømmes kun de oplagshavere, som skriftligt forpligter sig til:

- a) at bringe produkterne om bord i uforandret eller frossen stand og/eller efter pakning med henblik på proviantering inden for Fællesskabet af:
 - søgående skibe
eller
 - luftfartøjer, som beflyver internationale ruter,
herunder ruter inden for Fællesskabet
 - eller
 - bore- eller udvindingsplatforme som omhandlet i
artikel 44
- b) at føre et register, som gør det muligt for myndighederne at foretage kontrol, og som bl.a. indeholder:
 - dato for indlagring i proviantoplæg
 - numrene på de tolldokumenter, som følger produkterne, og navnet på det pågældende toldsted
 - de fornødne angivelser til identifikation af produkterne, jf. artikel 5, stk. 4
 - dato for produkternes udlagring fra proviantoplaget
 - registreringsnummer og, hvis det findes, navn på det eller de skibe eller luftfartøjer, på hvilke produkterne er taget om bord, eller navnet på det efterfølgende oplæg
 - dato for ombordtagning
- c) at opbevare dette register i mindst tre år efter udløbet af det indeværende kalenderår
- d) at indordne sig under enhver kontrolforanstaltning, blandt andet periodisk kontrol, som myndighederne skønner nødvendig med henblik på at konstatere, om bestemmelserne i dette stykke er blevet overholdt
- e) at betale de beløb, som afkræves dem som tilbagebetaling af restitutionen i tilfælde af, at bestemmelserne i artikel 42 anvendes.

3. Det beløb, som udbetales til eksportøren i medfør af stk. 1, bogføres af det organ, som foretager forudbetalingen, som en betaling.

Artikel 41

1. Når udførselsangivelsen er antaget i den medlemsstat, hvor proviantoplaget befinder sig, anfører den kompetente toldmyndighed ved indlagring på proviantoplaget på det nationale dokument, der anvendes for at opnå forskud på restitutionen, at produkterne befinder sig i den i artikel 40 omhandlede situation.

2. Når udførselsangivelsen er antaget i en anden medlemsstat end den, hvor proviantoplaget befinder sig, føres beviset for, at produkterne er anbragt på et proviantoplæg, ved fremlæggelse af kontrolksemplar T5.

På kontrolksemplaret udfyldes bl.a. rubrik 33, 103 og 104 og i givet fald 105. I rubrik 104 på kontrolksemplar T5 anføres under »Anden« en af følgende angivelser:

- Depositado con entrega obligatoria para el abastecimiento — aplicación del artículo 40 del Reglamento (CE) nr. 800/1999,
- Anbringelse på oplæg med obligatorisk levering til proviantering — anvendelse af artikel 40 i forordning (EF) nr. 800/1999,
- Einlagerung ins Vorratslager mit Lieferpflicht zur Bevorratung — Artikel 40 der Verordnung (EG) Nr. 800/1999,
- Εναποθήκευση με υποχρεωτική παράδοση για τον ανεφοδιασμό — εφαρμογή του άρθρου 40 του κανονισμού ΕΚ nr. 800/1999
- Compulsory entry into warehouse for delivery for victualling — Article 40 of Regulation (EC) Nr. 800/1999,
- Mise en entrepôt avec livraison obligatoire pour l'avitaillement — application de l'article 40 du règlement (CE) nr. 800/1999,
- Deposito con consegna obbligatoria per l'approvvigionamento — applicazione dell'articolo 40 del regolamento (CE) nr. 800/1999,
- Opslag in depot onder verplichting van levering voor de bevoorrading van zeeschepen of luchtvaartuigen — toepassing van artikel 40 van Verordening (EG) nr. 800/1999,
- Colocado em entreposto com destino obrigatório para abastecimento — aplicação do artigo 40.º do Regulamento (CE) nr. 800/1999,
- Siirto varastoon sekä pakollinen toimittaminen muonitustarkoituksiin — asetuksen (EY) Nr. 40 artiklan soveltaminen,
- Placering i lager med skyldighet att leverera för proviantering — artikel 40 i förordning (EG) nr. 800/1999.

Det kompetente toldsted i bestemmelsesmedlemsstaten bekræfter i kontroleksemplet, at produkterne er anbragt på oplag, efter at have kontrolleret, at produkterne er indført i det i artikel 40, stk. 2, nævnte register.

Artikel 42

1. Konstateres det, at et produkt, der er anbragt på proviantoplag, ikke er anvendt til det fastsatte formål, eller at det ikke længere kan anvendes til dette formål, skal oplagshaveren til den kompetente myndighed i oplagsmedlemsstaten betale et fast beløb.

2. Det i stk. 1 anførte faste beløb beregnes således:

- a) summen af importafgifterne beregnes for et identisk produkt, der overgår til fri omsætning i oplagsmedlemsstaten
- b) det beløb, der fremkommer ved anvendelse af litra a), forhøjes med 20 %.

Den sats, der skal anvendes ved beregningen af importafgifterne, er:

— den, der var gældende den dag, hvor produktet ikke blev anvendt til det fastsatte formål, eller efter hvilken det ikke længere kunne anvendes til dette formål

eller

— hvis nævnte dag ikke kan fastslås, satsen den dag, hvor det blev fastslået, at produktet ikke var anvendt til det obligatoriske formål.

3. Hvis oplagshaveren godtgør, at det forudbetalte beløb for det pågældende produkt er mindre end det faste beløb, der er beregnet efter stk. 2, skal oplagshaveren kun betale det forudbetalte beløb, forhøjet med 20 %.

Er beløbet blevet udbetalt i en anden medlemsstat, er forhøjelsen på 40 %. Hvad angår de medlemsstater der ikke deltager i Den Økonomiske og Monetære Union, foretages omregningen i dette tilfælde til national valuta ved hjælp af den eurokurs, som gjaldt på den dato, der blev lagt til grund ved beregningen af de i stk. 2, litra a), nævnte afgifter.

4. Svind, der opstår under produkternes opbevaring på proviantoplag, og som skyldes naturligt vægttab eller pakning, medfører ikke den i denne artikel omhandlede betaling.

Artikel 43

1. Myndighederne i den medlemsstat, hvor proviantoplaget befinder sig, foretager mindst en gang inden for hver periode på 12 måneder en fysisk kontrol af de produkter, der er anbragt på oplaget.

Foretager toldmyndighederne en permanent fysisk kontrol af produkterne ved indlagring på og udlagring fra proviantoplag, kan myndighederne begrænse kontrollen til dokumentkontrol vedrørende produkterne på proviantoplag.

2. Myndighederne i oplagsmedlemsstaten kan give tilladelse til, at produkterne overføres til et andet proviantoplag.

I så fald skal registeret for det første proviantoplag indeholde angivelser vedrørende det andet proviantoplag. Også det andet proviantoplag og den anden oplagshaver skal være særlig godkendt med henblik på anvendelse af bestemmelserne vedrørende proviantoplag.

Når produkterne er anbragt under kontrol på det andet proviantoplag, er den anden oplagshaver ansvarlig for de beløb, der skal betales i tilfælde af, at artikel 42 anvendes.

3. Ligger det andet proviantoplag ikke i samme medlemsstat som det første, føres beviset for, at produkterne er anbragt på det andet oplag, ved fremlæggelse af originalen af kontroleksempel T5, som skal indeholde en af de i artikel 41, stk. 2, nævnte oplysninger.

Det kompetente toldsted i bestemmelsesmedlemsstaten bekræfter i kontroleksemplet, at produkterne er anbragt på oplag, efter at have kontrolleret, at produkterne er indført i det i artikel 40, stk. 2, nævnte register.

4. Hvis produkterne efter opbevaring på proviantoplag ombordtages i en anden medlemsstat end oplagsmedlemsstaten, skal der føres bevis for ombordtagningen efter fremgangsmåden i artikel 39, stk. 3.

5. Beviset for anbringelsen under kontrol på et andet proviantoplag, beviset for ombordtagning i Fællesskabet og beviset for de i artikel 44 og artikel 45, stk. 3, litra a) omhandlede leverancer skal, medmindre der foreligger force majeure, føres senest 12 måneder efter den dato, hvor produkterne har forladt proviantoplaget, idet artikel 49, stk. 3, 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse.

KAPITEL 2

Særlige tilfælde

Artikel 44

1. Levering af proviant:

- a) til bore- eller udvindingsplatforme, herunder arbejdssteder med servicefunktion i tilknytning hertil, som er placeret på den europæiske kontinentalsokkel eller på kontinentalsoklen i den ikke-europæiske del af Fællesskabet, men uden for en zone på tre sømil beregnet fra den basislinje, fra hvilken bredden af en medlemsstats territorialfarvand måles

og

- b) i farvande uden for territorialgrænserne, til flåde fartøjer og hjælpe fartøjer, der fører en medlemsstats flag, betragtes ved fastsættelse af restitutionssatsen som levering efter artikel 36, stk. 1, litra a).

Ved »proviant« forstås produkter, der udelukkende er bestemt til konsum om bord.

2. Bestemmelserne i stk. 1 anvendes kun, når restitutionssatsen i dette tilfælde ligger over den laveste sats.

Medlemsstaterne kan anvende disse bestemmelser på alle leveringer af proviant, på betingelse af:

- a) at der udstedes et leveringsbevis

og

- b) i forbindelse med platforme, at:

- den leverede proviant udgør en del af de normale leverancer til platformen, som godkendt af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvorfra forsendelsen til platformen afgår. I den forbindelse skal de pågældende havne eller forsendelsessteder, de anvendte typer fartøjer — når leverancerne foregår pr. skib — og den anvendte type emballage eller beholdere være de samme, som normalt anvendes, bortset fra tilfælde af force majeure
- den virksomhed, der foretager levering med fartøj eller helikopter, er en fysisk eller juridisk person, som inden for Fællesskabet fører registre, der kan kontrolleres, og som er tilstrækkelige til, at de nærmere omstændigheder ved sø- eller flytransporten kan efterprøves.

3. Det i stk. 2, litra a), nævnte leveringsbevis skal indeholde detaljerede oplysninger om produkterne og angivelse af navn og/eller andre kendemærker på den platform eller det flåde fartøj, hvortil de pågældende produkter er leveret, samt leveringsdato. Medlemsstaterne kan forlange yderligere oplysninger.

Beviset underskrives:

- a) i forbindelse med platforme af en person, som af platformens ledelse har fået overdraget ansvaret for platformens forsyninger. Myndighederne træffer passende foranstaltninger for at sikre, at transaktionen er ægte. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de truffe foranstaltninger
- b) i forbindelse med flåde fartøjer eller hjælpe fartøjer af de militære myndigheder.

Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne i forbindelse med levering til platforme give eksportørerne dispensation fra at fremlægge leveringsbeviset, når der er tale om en levering:

- der giver adgang til en restitution på 3 000 EUR eller derunder pr. udførsel
- der efter medlemsstatens opfattelse giver tilstrækkelig sikkerhed for, at varerne når deres destination og
- for hvilken der fremlægges transportdokument samt bevis for betaling.

4. Myndighederne i den restitutionsydende medlemsstat foretager kontrol af de mængder, der angives som leveret til platforme, gennem tilsyn med de registre, som føres af eksportøren og af den virksomhed, som foretager levering med fartøj eller helikopter. De skal også sikre sig, at de mængder proviant, der er leveret i medfør af denne artikel, ikke overstiger det ombordværende personales behov.

Ved anvendelsen af første afsnit kan myndighederne i andre medlemsstater om fornødent anmodes om bistand.

5. Anvendes artikel 8 i forbindelse med levering til en platform, anføres i kontrolksemplarets rubrik 104 under »Anden« en af følgende angivelser:

- Suministro para el abastecimiento de las plataformas — Reglamento (CE) nr. 800/1999,
- Proviant til platforme — forordning (EF) nr. 800/1999,
- Bevorrungslieferung für Plattformen — Verordnung (EG) Nr. 800/1999,
- Προμήθειες τροφοδοσίας για εξέδρες — κανονισμός (ΕΚ) nr. 800/1999,
- Catering supplies for rigs — Regulation (EC) nr. 800/1999,
- Livraison pour l'avitaillement des plates-formes — règlement (CE) Nr. 800/1999,
- Provviste di bordo per piattaforma — Regolamento (CE) Nr. 800/1999,
- Leverantie van boordproviand aan platform — Verordening (EG) nr. 800/1999,
- Fornectimentos para abastecimento de plataformas — Regulamento (CE) nr. 800/1999,

- Muonitustoimitukset lautoille — asetus (EY) Nr. 800/1999,
- Proviant till plattformar — förordning (EG) nr. 800/1999.

6. Ved anvendelse af artikel 40 forpligter oplagshaveren sig til i det i artikel 40, stk. 2, litra b), nævnte register at anføre oplysninger om den platform, hvortil det enkelte vareparti transporteres, navn/nummer på det leverende fartøj/den leverende helikopter og dato for ombordtagning. De i stk. 3, litra a), nævnte leveringsbeviser anses for at udgøre en del af registeret.

7. Medlemsstaterne sørger for, at der føres regnskab med de mængder produkter inden for hver varegruppe, der leveres til platforme; og som omfattes af nærværende artikel.

Artikel 45

1. Leveringer af proviant uden for Fællesskabet lige-stilles ved fastlæggelsen af restitutionssatsen med de i artikel 36, stk. 1, litra a), nævnte leveringer.

2. Ved differentiering af restitutionssatsen efter destination finder stk. 1 anvendelse, hvis der føres bevis for, at de faktisk ombordtagne produkter er de samme som dem, der har forladt Fællesskabets toldområde med dette formål.

3. For det i stk. 2 omhandlede bevis gælder følgende bestemmelser:

- a) Beviset for direkte levering om bord af proviant føres ved fremlæggelse af et tolddokument eller et dokument, der er påtegnet af toldmyndighederne i det tredjeland, hvor ombordtagning finder sted; dette dokument kan være udformet som vist i bilag III.

Det skal udfyldes på et eller flere af Fællesskabets officielle sprog og et sprog, der bruges i det pågældende tredjeland.

Ved anvendelse af denne artikel forstås ved »direkte levering« levering af en container eller et ikke opdelt vareparti, der tages om bord på et skib.

- b) Hvis de udførte produkter ikke udgør en direkte levering og anbringes under en toldkontrolordning i bestemmelsestredjelandet inden levering om bord som proviant, føres beviset for ombordtagning ved fremlæggelse af følgende dokumenter:

- et tolddokument eller et af tredjelandets toldmyndigheder påtegnet dokument, der attesterer, at indholdet af en container eller et ikke opdelt vareparti er placeret på proviantoplæg, og at de heri indbefattede produkter udelukkende vil blive

anvendt som proviant; dette dokument kan være udformet som vist i bilag III, og

- et tolddokument eller et dokument, der er påtegnet af toldmyndighederne i det tredjeland, hvor ombordtagning finder sted, og som attesterer, at alle produkterne i containeren eller hele det oprindelige vareparti er udtaget endeligt af lageret og leveret om bord, idet det oplyses, hvor mange delleveringer der er foretaget; dette dokument kan være udformet som vist i bilag III.

- c) Hvis de i litra a) eller litra b), andet led, nævnte dokumenter ikke kan fremlægges, kan medlemsstaterne godkende, at beviset føres ved fremlæggelse af et modtagelsesbevis, der er underskrevet af skibets kaptajn eller en anden vagthavende officer og forsynet med skibets stempel.

Hvis de i litra b), andet led, nævnte dokumenter ikke kan fremlægges, kan medlemsstaterne godkende, at beviset føres ved fremlæggelse af et modtagelsesbevis, der er underskrevet af en funktionær i luftfartsselskabet og forsynet med dette selskabs stempel.

- d) De i litra a) og litra b), andet led, nævnte dokumenter kan kun godkendes af medlemsstaterne, hvis de indeholder fuldstændige oplysninger vedrørende de produkter, der er leveret om bord, og angivelse af leveringsdato, skibets eller luftfartøjets registreringsnummer samt navn, hvis det eksisterer. For at sikre at de mængder, der er leveret som proviant, svarer til det normale behov for det pågældende skibs eller luftfartøjs besætningsmedlemmer og passagerer, kan medlemsstaterne kræve at få yderligere oplysninger eller supplerende dokumenter.

4. Der skal i alle tilfælde til støtte for anmodningen om betaling fremlægges en genpart eller en fotokopi af transportdokumentet samt et dokument, der beviser, at de til proviant bestemte produkter er blevet betalt.

5. Produkter, der er omfattet af ordningen i artikel 40, kan ikke anvendes til de i stk. 3, litra b), nævnte leveringer.

6. Artikel 17 finder tilsvarende anvendelse.

7. I det i denne artikel nævnte tilfælde anvendes artikel 37 ikke.

Artikel 46

1. Som undtagelse fra artikel 161, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2913/92 betragtes produkter bestemt for øen Helgoland som udført ved anvendelse af bestemmelserne om udbetaling af eksportrestitutioner.

2. Produkter bestemt for San Marino betragtes ikke som udført ved anvendelse af bestemmelserne om udbetaling af eksportrestitutioner.

Artikel 47

1. For produkter, der genudføres i henhold til bestemmelserne i artikel 883 i forordning (EF) nr. 2454/93, kan der kun ydes restitution, hvis den afgørelse vedrørende anmodningen om godtgørelse af eller fritagelse for importafgifterne, der vil blive truffet senere, er negativ, og de øvrige betingelser vedrørende ydelse af restitution overholdes.

2. Når produkterne genudføres i henhold til proceduren i stk. 1, skal der anføres en henvisning til denne procedure på det i artikel 5, stk. 4, nævnte dokument.

Artikel 48

For udførsler til:

- væbnede styrker, der er stationeret i et tredjeland, og som henhører enten under en medlemsstat eller en international organisation, som mindst en af medlemsstaterne er medlem af
- internationale organisationer, der er etableret i et tredjeland, og som mindst en af medlemsstaterne er medlem af
- diplomatiske repræsentationer, der er etableret i et tredjeland

for hvilke eksportøren ikke kan fremskaffe de i artikel 16, stk. 1 eller 2, nævnte beviser, anses produktet for at være indført til det pågældende tredjeland mod fremlæggelse af bevis for betaling af produkterne og overtagelsesbevis udstedt af de væbnede styrker, den internationale organisation eller den diplomatiske repræsentation, der modtager produktet i tredjelandet.

AFSNIT IV

FREMGANGSMÅDE VED RESTITUTIONENS UDBETALING

KAPITEL 1

Generelt

Artikel 49

1. Restitutionen udbetales kun på eksportørens udtrykkelige anmodning af den medlemsstat, på hvis område udførselsangivelsen er antaget.

Anmodningen om restitution fremsættes:

- a) skriftligt, eventuelt under anvendelse af en formular, som medlemsstaterne har fastsat til dette formål, eller

- b) ved anvendelse af edb-systemer, for hvilke de nærmere bestemmelser fastsættes af myndighederne.

Ved anvendelse af nærværende stykke finder bestemmelserne i artikel 199, stk. 2 og 3, og artikel 222, 223 og 224 i forordning (EØF) nr. 2454/93 tilsvarende anvendelse.

2. Dokumenterne vedrørende udbetaling af restitutionen eller frigivelse af sikkerhedsstillelsen skal, undtagen i tilfælde af force majeure, indgives senest 12 måneder efter antagelsen af udførselsangivelsen.

Hvis eksportlicensen, der anvendes til en udførsel, som giver ret til restitutionsudbetaling, er udstedt af en anden medlemsstat end eksportmedlemsstaten, skal dokumenterne vedrørende udbetaling af eksportrestitutionen omfatte en fotokopi af licensens for- og bagside med de behørigte afskrivninger.

3. Når kontrol eksemplar T5 eller i givet fald det nationale dokument, der beviser, at produktet har forladt Fællesskabets toldområde, ikke er tilbagesendt til afgangstoldstedet eller det centrale kontor senest tre måneder efter dets udstedelse som følge af omstændigheder, der ikke kan tilregnes eksportøren, kan denne til det kompetente organ indgive en begrundet anmodning om bevismæssig ligestilling.

De beviser, der skal fremlægges; skal omfatte følgende:

- a) hvis kontrol eksemplaret eller det nationale dokument er udstedt som bevis for, at produkterne har forladt Fællesskabets toldområde:
- genpart eller fotokopi af transportdokumentet og
 - et dokument, der godtgør, at produktet er blevet frembudt på et toldsted i et tredjeland, eller et eller flere af de i artikel 16, stk. 1, 2 og 4, nævnte dokumenter.

Det kan undlades at kræve det i andet led nævnte dokument fremlagt for udførsler, der giver anledning til restitutioner på mindre end eller lig med 1 200 EUR; dog skal eksportøren i dette tilfælde fremlægge bevis for betalingen.

Ved udførsel til et tredjeland, der er medlem af konventionen om en fælles forsendelsesprocedure, ligestilles det af det pågældende land behørigt påtegnede retureksemplar nr. 5 af det fælles transitdokument eller en bekræftet fotokopi heraf eller en meddelelse fra afgangstoldstedet med bevisdokumenterne

- b) hvis artikel 36, 40 eller 44 anvendes: en bekræftelse, som er udstedt af det toldsted, der er ansvarligt for kontrollen med den pågældende destination, og som angiver, at betingelserne for det pågældende toldstedes påtegning af kontrol eksemplar T5 er opfyldt eller

c) hvis artikel 36, stk. 1, litra a), eller artikel 40 anvendes: det i artikel 45, stk. 3, litra c), nævnte modtagelsesbevis og et dokument, der godtgør, at produkterne til proviantering er betalt.

Ved anvendelse af nærværende stykke har en attest fra udgangstoldstedet, der bekræfter, at kontroleksemplar T5 er blevet behørigt fremlagt, og som angiver nummeret på dette dokument og udstedelsestoldstedet herfor samt den dato, hvor produktet har forladt Fællesskabets toldområde, samme værdi som originalen af kontroleksemplar T5.

Bestemmelserne i stk. 4 finder anvendelse i forbindelse med fremlæggelse af ligestillet bevis.

4. Når de ifølge artikel 16 krævede dokumenter ikke har kunnet fremskaffes inden udløbet af den i stk. 2 nævnte frist, skønt eksportøren har gjort sig umage for at fremskaffe og fremsende dem inden for denne frist, kan der efter anmodning fra eksportøren indrømmes denne supplerende frist til at fremskaffe disse dokumenter.

5. Den i stk. 3 nævnte anmodning om bevismæssig ligestilling med eller uden ledsagende bevisdokumenter samt den i stk. 4 nævnte anmodning om supplerende frister skal indgives inden udløbet af den i stk. 2 fastsatte frist. Hvis disse ansøgninger imidlertid indgives senest seks måneder efter udløbet af denne frist, anvendes bestemmelserne i artikel 50, stk. 2, første afsnit.

6. Anvendes artikel 37, skal dokumenterne vedrørende udbetaling af restitutionen, undtagen i tilfælde af force majeure, indgives i løbet af de 12 måneder, der følger måneden for ombordtagningen; den i artikel 37, stk. 1, nævnte tilladelse kan dog fastsætte en forpligtelse for eksportøren til at indgive anmodningen om udbetaling inden for en kortere frist.

7. Myndighederne i en medlemsstat kan forlange, at samtlige dokumenter vedrørende udbetaling af restitutionen oversættes til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i medlemsstaten.

8. Myndighederne foretager den i stk. 1 nævnte udbetaling senest tre måneder efter den dag, hvor de råder over alt det materiale, som gør det muligt at afslutte behandlingen af det pågældende dossier, undtagen

a) i tilfælde af force majeure

eller

b) i tilfælde af, at der er indledt en administrativ undersøgelse vedrørende retten til restitutionen; i så fald sker udbetalingen først, når retten til restitutionen er fastslået

eller

c) for at anvende den godtgørelse, der er fastsat i artikel 52, stk. 2, andet afsnit.

9. Det kan undlades at yde restitution, hvis restitutionsbeløbet er på 60 EUR eller derunder pr. udførselsangivelse.

Artikel 50

1. Hvis alle de krav, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne for at opnå ret til en restitution, er opfyldt, bortset fra kravet om overholdelse af en af de i artikel 7, stk. 1, artikel 15, stk. 1, og artikel 40, stk. 1, fastsatte frister, gælder følgende regler:

a) Restitutionen nedsættes først med 15 %.

b) Den resterende restitution, herefter benævnt den »nedsatte restitution«, nedsætter yderligere på følgende måde:

- i) for hver dag, fristen i artikel 15, stk. 1, overskrides, nedsættes den nedsatte restitution med 2 %
- ii) for hver dag, fristen i artikel 7, stk. 1, overskrides, nedsættes den nedsatte restitution med 5 %
- iii) eller for hver dag, fristen i artikel 40, stk. 1, overskrides, nedsættes den nedsatte restitution med 10 %.

2. Hvis bevis for, at alle kravene i EF-bestemmelserne er opfyldt, føres senest seks måneder efter udløbet af fristen i artikel 49, stk. 2 og 4, udbetales en restitution på 85 % af det beløb, der ville være blevet udbetalt, hvis alle krav var opfyldt.

Hvis beviset for, at alle kravene i EF-bestemmelserne er opfyldt, føres senest seks måneder efter udløbet af de i artikel 49, stk. 2 og 4, omhandlede frister, men de i artikel 7, stk. 1, artikel 15, stk. 1, eller artikel 40, stk. 1, nævnte frister er overskredet, er den udbetalte restitution lig med den nedsatte restitution ifølge stk. 1, yderligere nedsat med 15 % af det beløb, som ville være blevet udbetalt, hvis alle fristerne var overholdt.

3. Hvis en restitution er forudbetalt efter artikel 24, og en eller flere af de frister, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, og artikel 15, stk. 1, ikke er overholdt, er den fortabte sikkerhedsstillelse lig med:

— det i henhold til stk. 1 beregnede nedsættelsesbeløb

— forhøjet med 10 %.

Den resterende sikkerhedsstillelse frigives.

Hvis en restitution er forudbetalt efter artikel 24, og hvis der senest seks måneder efter udløbet af fristen i artikel 49, stk. 2 og 4, føres bevis for, at alle kravene i EF-bestemmelserne er opfyldt, skal 85 % af sikkerhedsstillelsen tilbagebetales.

Hvis der, i det i tredje afsnit nævnte tilfælde, desuden foreligger en overskridelse af en eller flere af de frister, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, og artikel 15, stk. 1, frigives følgende beløb:

— et beløb svarende til det i henhold til tredje afsnit tilbagebetalte beløb

— nedsat med den sikkerhedsstillelse, der fortabes i henhold til første afsnit.

4. Den samlede fortabte restitution kan ikke overstige den samlede restitution, der skulle udbetales, hvis alle krav var opfyldt.

5. I denne artikel ligestilles manglende overholdelse af den i artikel 39, stk. 1, nævnte frist med manglende overholdelse af den i artikel 7, stk. 1, nævnte frist.

6. Ved anvendelse af artikel 4, stk. 2, og/eller artikel 18, stk. 3, og/eller artikel 51:

— baseres beregningerne af de i nærværende artikel nævnte nedsættelser på det skyldige restitutionsbeløb, der følger af anvendelsen af artikel 4, stk. 2, og/eller artikel 18, stk. 3, og/eller artikel 51

— må den restitution, der fortabes ifølge nærværende artikel, ikke overstige den restitution, der følger af anvendelsen af artikel 4, stk. 2, og/eller artikel 18, stk. 3, og/eller artikel 51.

KAPITEL 2

Sanktioner og tilbagebetaling af uberettiget udbetalte beløb

Artikel 51

1. Hvis det konstateres, at en eksportør med henblik på at opnå en eksportrestitution har ansøgt om en restitution, der er større end den, vedkommende har ret til, er restitutionen for den pågældende udførsel den restitution, der gælder for den faktisk foretagne udførsel, nedsat med et beløb svarende til:

a) halvdelen af forskellen mellem den restitution, der er ansøgt om, og den restitution, der gælder for den faktisk foretagne udførsel

b) to gange forskellen mellem den restitution, der er ansøgt om, og den gældende restitution, hvis eksportøren forsætligt har afgivet urigtige oplysninger.

2. Den restitution, der er ansøgt om, anses for at være det beløb, der fremkommer ved en beregning på grundlag af de oplysninger, der er givet i henhold til artikel 5 eller artikel 26, stk. 2. Varierer restitutionssatsen efter destination, beregnes den differentierede del af restitutionen på grundlag af de oplysninger om mængde, vægt og destination, der er angivet ifølge artikel 49.

3. Den i stk. 1, litra a), fastsatte sanktion anvendes ikke:

a) i tilfælde af force majeure

b) i undtagelsestilfælde, hvor eksportøren straks efter, at han er blevet klar over, at den restitution, hvorom der er ansøgt, er for stor, på eget øjeblikkeligt initiativ og skriftligt underretter myndighederne herom, medmindre myndighederne allerede har meddelt eksportøren, at de påtænker at undersøge ansøgningen, eller at eksportøren på anden måde er blevet klar over myndighedernes hensigt, eller at myndighederne allerede har konstateret, at den restitution, der blev ansøgt om, var ukorrekt

c) i tilfælde af en af myndighederne anerkendt indlysende fejl vedrørende den restitution, hvorom der er ansøgt

d) i tilfælde, hvor restitutionsansøgningen er i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1222/94, særlig artikel 3, stk. 2, og er blevet beregnet på grundlag af de gennemsnitlige mængder, der er blevet anvendt i en nærmere angivet periode

e) i tilfælde, hvor vægten justeres, når forskellen i vægten skyldes den vejemetode, der er blevet anvendt.

4. Fører den i stk. 1, litra a) eller b), fastsatte nedsættelse til et negativt beløb, skal eksportøren betale det negative beløb.

5. Hvis myndighederne konstaterer, at den restitution, hvorom der er ansøgt, var ukorrekt, at udførslen ikke er blevet foretaget, og at det derfor ikke er muligt at nedsætte restitutionen, skal eksportøren betale et beløb svarende til det i stk. 1, litra a) eller b), omhandlede sanktionsbeløb, der ville gælde, hvis udførslen var blevet foretaget. Varierer restitutionssatsen efter destination, skal der, undtagen i tilfælde af obligatorisk destination, ved beregningen af den restitution, hvorom der er ansøgt, og af den gældende restitution tages hensyn til den laveste positive sats eller til den sats, der følger af destinationsangivelsen i henhold til artikel 24, stk. 2, eller artikel 26, stk. 4, hvis denne sats er højere.

6. Den betaling, der er fastsat i stk. 4 og 5, skal finde sted senest 30 dage efter datoen for modtagelsen af opkrævningen. Overholdes fristen ikke, skal eksportøren betale renter for den periode, der begynder 30 dage efter datoen for modtagelsen af opkrævningen, og som slutter dagen før datoen for betalingen af det opkrævede beløb, med den i artikel 52, stk. 1, nævnte rentesats.

7. Sanktioner finder ikke anvendelse, blot fordi den ansøgte restitution er højere end den restitution, der gælder ifølge artikel 4, stk. 2, artikel 18, stk. 3, artikel 35, stk. 2, og/eller artikel 50.

8. Sanktionerne finder anvendelse, uden at dette berører andre sanktioner, der er fastsat på nationalt plan.

9. Medlemsstaterne kan undlade at anvende sanktioner på 60 EUR og derunder pr. udførselsangivelse.

10. Er det i udførselsangivelsen eller betalingsangivelsen anførte produkt ikke omfattet af licensen, udbetales der ikke restitution, og stk. 1 anvendes ikke.

11. Er restitutionssatsen blevet forudfastsat, beregnes sanktionen ud fra de restitutionssatser, der gælder den dag, hvor licensansøgningen indgives, uden at der tages hensyn til tabet af restitution i henhold til artikel 4, stk. 1, eller til nedsættelsen af restitutionen i henhold til artikel 4, stk. 2, eller artikel 18, stk. 3. Satsene justeres om nødvendigt den dag, hvor udførselsangivelsen eller betalingsangivelsen antages.

Artikel 52

1. Uden at forpligtelsen til at betale et negativt beløb som omhandlet i artikel 51, stk. 4, berøres heraf, skal modtageren, når der uretmæssigt udbetales en restitution, tilbagebetale de uretmæssigt modtagne beløb, inklusive eventuelle sanktionsbeløb ifølge artikel 51, stk. 1, forhøjet med en rente, der beregnes på grundlag af den periode, der er forløbet mellem betalingen og tilbagebetalingen. Dog gælder det:

- a) at hvis tilbagebetalingsforpligtelsen er dækket af en sikkerhed, som endnu ikke er frigivet, anses inddragelsen af den pågældende sikkerhed i overensstemmelse med artikel 25, stk. 1, eller artikel 35, stk. 1, som tilbagebetaling af de skyldige beløb
- b) at hvis sikkerheden allerede er blevet frigivet, skal modtageren betale et beløb svarende til den sikkerhed, der ville være blevet inddraget, forhøjet med en rente, der beregnes for perioden fra frigivelsesdatoen til dagen før betalingsdatoen.

Betaling skal ske senest 30 dage efter dagen for modtagelsen af opkrævningen.

Hvis et beløb kræves tilbagebetalt, kan medlemsstaten, med henblik på beregning af renter, antage, at betaling sker den 20. dag efter dagen for fremsættelsen af tilbagebetalingskravet.

Rentesatsen beregnes efter de nationale retsfor skrifter, idet den dog ikke må være mindre end den rentesats, der anvendes ved tilbagebetaling af nationale beløb.

Der opkræves ingen renter eller højst et af medlemsstaten fastsat beløb svarende til den uberettigede fordel, hvis den uretmæssige udbetaling skyldtes fejl fra myndighedernes side.

Er restitutionen blevet udbetalt til en person, til hvem retten hertil er blevet overdraget, hæfter denne og eksportøren solidarisk for tilbagebetalingen af uretmæs-

sigt udbetalte beløb, uretmæssigt frigiven sikkerhed og renter vedrørende den pågældende udførsel. Rettighedserhververens ansvar er dog begrænset til det beløb, der er udbetalt ham, plus renter af dette beløb.

2. De tilbagebetalte beløb, beløb der følger af artikel 51, stk. 4 og 5, og inddrevne renter betales til de udbetalende organer, som trækker dem fra de udgifter, der afholdes af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), jf. dog artikel 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 595/91 (1).

Når betalingsfristen ikke overholdes, kan medlemsstaterne beslutte, at uretmæssigt udbetalte beløb, uretmæssigt frigiven sikkerhed og renter indtil afregningsdatoen i stedet for at blive tilbagebetalt fratrækkes i senere udbetalinger til de pågældende eksportører.

Andet afsnit gælder også for beløb, der skal betales i henhold til artikel 51, stk. 4 og 5.

3. Uden at dette berører muligheden for at give afkald på mindre sanktionsbeløb, jf. artikel 51, stk. 9, kan medlemsstaterne undlade at kræve tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb, uretmæssigt frigiven sikkerhed, renter og beløb, der følger af artikel 51, stk. 4, såfremt summen af disse beløb pr. udførselsangivelse ikke overstiger 60 EUR, og for så vidt der i national ret findes tilsvarende regler om at undlade geninddrivelse i lignende tilfælde.

4. Den i stk. 1 omhandlede tilbagebetalingsforpligtelse gælder ikke:

- a) hvis betalingen er sket som følge af en fejl begået af medlemsstatens myndigheder eller af en anden berørt myndighed, og fejlen ikke med rimelighed kunne forventes opdaget af modtageren, og denne desuden har været i god tro, eller
- b) hvis den periode, der er forløbet mellem den dag, hvor modtageren har fået meddelelse om den endelige beslutning om restitutionens ydelse, og den dag, hvor modtageren for første gang er blevet underrettet af en national myndighed eller en fællesskabsmyndighed om den pågældende betalings uretmæssige karakter, er på over fire år. Denne bestemmelse anvendes kun, hvis modtageren har været i god tro.

Modtageren bærer ansvaret for tredjemands handlinger, som direkte eller indirekte vedrører de formelle betingelser for betalingen af restitutionen, herunder handlinger foretaget af internationale kontrol- og overvågningsselskaber.

Bestemmelserne i dette stykke anvendes ikke på restitutionsforskud. Såfremt tilbagebetaling ikke finder sted som følge af anvendelse af nærværende stykke, finder den i artikel 51, stk. 1, litra a), omhandlede administrative sanktion ikke anvendelse.

(1) EFT L 67 af 14.3.1991, s. 11.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 53

Medlemsstaterne sender:

- straks Kommissionen meddelelse om de tilfælde, hvor artikel 20, stk. 1, har fundet anvendelse; Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom
- oplysninger til Kommissionen om de mængder for hver tolv cifret kode, der er udført uden eksportlicens med forudfastsættelse af restitutionen i de tilfælde, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, andet afsnit, første led, artikel 6 og artikel 45. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre, at oplysningerne tilsendes senest i løbet af den anden måned efter den måned, hvor toldformaliteterne ved udførsel blev afsluttet.

Artikel 54

1. Forordning (EØF) nr. 3665/87 ophæves.

Den anvendes dog fortsat:

- på udførsler, for hvilke udførselsangivelsen er antaget inden den dato, fra hvilken nærværende forordning finder anvendelse

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. april 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

og

- ved anvendelse af forordning (EØF) nr. 565/80 på udførsler, for hvilke betalingsangivelsen er antaget inden den dato, fra hvilken nærværende forordning finder anvendelse.

2. I alle EF-akter, hvor der henvises til forordning (EØF) nr. 1041/67, (EØF) nr. 192/75, (EØF) nr. 2730/79, (EØF) nr. 798/80, (EØF) nr. 2570/84, (EØF) nr. 2158/87, (EØF) nr. 3665/87 eller til artikler heri, skal en sådan henvisning betragtes som en henvisning til nærværende forordning.

Sammenligningstabellen, for så vidt angår artiklerne i forordning (EØF) nr. 3665/87, er anført i bilag I.

Artikel 55

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 1999.

På anmodning af de berørte parter finder artikel 7, stk. 1, andet afsnit, og artikel 15, stk. 4, anvendelse på udførsler, for hvilke toldformaliteterne ved udførslen er blevet afsluttet den 19. januar 1998 eller senere.

BILAG I

Sammenligningstabel

Nærværende forordning	Forordning (EØF) nr. 3665/87
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	—
Artikel 4	Artikel 2a
Artikel 5	Artikel 3
Artikel 6	Artikel 3a
Artikel 7	Artikel 4
Artikel 8	Artikel 6
Artikel 9	Artikel 6a
Artikel 10	Artikel 7
Artikel 11, stk. 1, 5 og 6	Artikel 8
Artikel 11, stk. 2, 3 og 4	Artikel 10
Artikel 12	Artikel 9
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 14	Artikel 16
Artikel 15	Artikel 17
Artikel 16	Artikel 18
Artikel 17	Artikel 19
Artikel 18	Artikel 20
Artikel 19	Artikel 21
Artikel 20, stk. 1, 2 og 3	Artikel 5
Artikel 20, stk. 4	Artikel 15, stk. 2
Artikel 21	Artikel 13
Artikel 22	Artikel 14
Artikel 23	Artikel 15, stk. 1
Artikel 24	Artikel 22
Artikel 25	Artikel 23
Artikel 26	Artikel 25
Artikel 27	Artikel 26
Artikel 28, stk. 1, 2, 3, 5 og 6	Artikel 27
Artikel 29	Artikel 28
Artikel 30	Artikel 28a
Artikel 31	Artikel 29
Artikel 32	Artikel 30
Artikel 33	Artikel 31
Artikel 34	Artikel 32
Artikel 35	Artikel 33
Artikel 36	Artikel 34
Artikel 37	Artikel 35
Artikel 38	Artikel 36
Artikel 39	Artikel 37
Artikel 40	Artikel 38
Artikel 41	Artikel 39
Artikel 42	Artikel 40

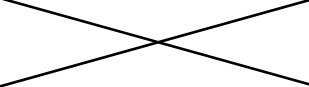
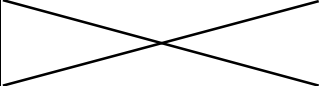
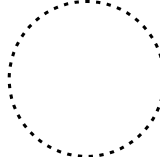
Nærværende forordning	Forordning (EØF) nr. 3665/87
Artikel 43	Artikel 41
Artikel 44	Artikel 42
Artikel 45	Artikel 43
Artikel 46	Artikel 44
Artikel 47	Artikel 45
Artikel 48	Artikel 46
Artikel 49, stk. 1-7	Artikel 47
Artikel 49, stk. 9	Artikel 11, stk. 2
Artikel 50	Artikel 48
Artikel 51	Artikel 11, stk. 1
Artikel 52	Artikel 11, stk. 3-6
Artikel 53	Artikel 49
Artikel 54	Artikel 50
Artikel 55	Artikel 51
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag III
Bilag III	Bilag IV
Bilag IV	
Bilag V	

BILAG II

Fortegnelse over de tredjelande, der betinger pengeoverførslen af, at produktet er indført, som omhandlet i artikel 16, stk. 2, litra d)

Algeriet	Malawi
Burundi	Malta
Ækvatorialguinea	St. Lucia
Kenya	Senegal
Lesotho	Tanzania

BILAG III

1. Eksportør (Navn, fuldstændig adresse, medlemsstat)	ATTEST FOR PROVIANTERING AF SKIBE OG LUFTFARTØJER I TREDJELANDE		
2. Proviantoplag (Navn, fuldstændig adresse, tredjeland)	Note: Denne blanket udfyldes på skrivemaskine eller læseligt og uudslette- ligt i hånden		
	3. Udførselsmedlemsstat		
5. Skibets navn og flag, eller luftfartøjets registreringsnummer			4. Bestemmelsesland
	6. Eksportdokumentets art, nummer og dato Udstedt af toldstedet i.....		
7. Transportdokumentets art og dato			
8. Mærke og nummer — Antal kolli og deres art — Varebeskrivelse	9. Bruttovægt (kg)	10. Nettomængde (¹)	
<p>11. PÅTEGNING AF TOLDVÆSENET I DET LAND, HVOR PROVIANTERING FINDER STED</p> <p>Det attesteres herved, at ovennævnte varer:</p> <p>A. er taget om bord i det skib eller luftfartøj, der er anført i rubrik 5 (²)</p> <p>B. befinder sig på det i rubrik 2 anførte oplag og udelukkende vil blive anvendt til proviantering (²)</p> <p>Bemærkninger</p>			
Sted og dato	<p>Toldvæsenets underskrift og stempel</p> <div style="text-align: right; margin-top: 20px;"> </div>		

(¹) Kilogram eller anden måleenhed.

(²) Det ikke-relevante overstreges.

BILAG IV

Fortegnelse over tredjelande og territorier, omhandlet i artikel 17, litra b) og c)

Island	Slovakiet
Norge	Ungarn
Liechtenstein	Rumænien
Schweiz	Bulgarien
Helgoland	Albanien
Andorra	Ukraine
Gibraltar	Belarus
Ceuta og Melilla	Moldava
Vatikanstaten	Rusland
Malta	Georgien
Cypern	Armenien
Marokko	Aserbajdsjan
Tyrkiet	Slovenien
Estland	Kroatien
Letland	Bosnien-Hercegovina
Litauen	Serbien og Montenegro
Polen	Den tidligere jugoslaviske Republik Makedonien
Tjekkiet	

BILAG V

Liste over produkter, for hvilke artikel 20, stk. 4, litra b), finder anvendelse

- I. Produkter som omhandlet i artikel 1 i forordning (EF) nr. 3072/95 (ris).
- II. Produkter som omhandlet i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1785/81 (sukker og isoglucose).
- III. Produkter som omhandlet i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1766/92 (korn).

IV.

KN-kode	Oksekød
0102	Hornkvæg, levende
0201	Kød af hornkvæg, fersk eller kølet
0202	Kød af hornkvæg, frosset
0206 10 95	Nyretap og mellemgulv, fersk eller kølet
0206 29 91	Nyretap og mellemgulv, frosset

V.

KN-kode	Mælk og mejeriprodukter
0402	Mælk og fløde, koncentreret eller tilsat sukker eller andre sødemidler
0403 90 11 til 0403 90 39	Kærnemælkspulver
0404 90 21 til 0404 90 89	Mælkebestanddele
0405	Smør og andre mælkefedtstoffer
0406 20	Ost, revet eller i pulverform
0406 30	Smelteost
0406 90 13 til 0406 90 27 0406 90 61 til 0406 90 81 0406 90 86 til 0406 90 88	} Anden ost

VI.

KN-kode	Vin
2204 29 62 2204 29 64 2204 29 65 2204 29 71 2204 29 72 2204 29 75 2204 29 83 2204 29 84 2204 29 94 2204 29 98	} Uaftappet bordvin

VII.

KN-kode	Landbrugsprodukter, der udføres i form af varer uden for traktatens bilag II
1901 90 91	— — — uden indhold af mælkefedt, saccharose, isoglucose, glucose eller stivelse, eller med indhold af mælkefedt på under 1,5 vægtprocent, med indhold af saccharose (herunder invertsukker) på under 5 vægtprocent, af isoglucose på under 5 vægtprocent, af glucose på under 5 vægtprocent eller af stivelse på under 5 vægtprocent, bortset fra tilberedte næringsmidler i pulverform fremstillet af produkter henhørende under pos. 0401 til 0404
2101 12 92	— — — Varer tilberedt på basis af ekstrakter, essenser eller koncentreter af kaffe
2101 20 92	— — — Varer tilberedt på basis af ekstrakter, essenser eller koncentreter af te eller maté
3505 10 10 til 3505 10 90	Dextrin og anden modificeret stivelse
3809 10 10 til 3809 10 90	Efterbehandlingsmidler, acceleratorer til farvning eller til fiksering af farvestoffer samt andre produkter og præparater på basis af stivelse eller stivelsesprodukter

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 801/1999
af 16. april 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2566/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2566/98 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris;

i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution; ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95; tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen;

anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris henhørende under KN-kode 1006 30 67 til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 12. indtil den 15. april 1999 til 327,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2566/98 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. april 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. april 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 265 af 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 320 af 28.11.1998, s. 49.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 802/1999

af 16. april 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2565/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2565/98 ⁽³⁾, blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris;

i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution; ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95; tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen;

anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande fra Europa fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 12. indtil den 15. april 1999 til 158,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2565/98 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. april 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. april 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 265 af 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 320 af 28.11.1998, s. 46.

⁽⁴⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 803/1999
af 16. april 1999

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 192/88⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, andet afsnit, og stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 kan forskellen mellem de noteringer eller priser, som gælder på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne for disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 3072/95 skal restitutionerne fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling, dels for så vidt angår de disponible mængder af ris og brudris og deres priser på Fællesskabets marked, dels for så vidt angår priserne for ris og brudris på verdensmarkedet; ifølge samme artikel er det ligeledes vigtigt at sikre ligevægt på rismarkedet og en naturlig udvikling for så vidt angår priser og samhandel, samt at tage hensyn til de påtænkte udførslers økonomiske aspekt og interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked samt de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, som indgås i henhold til traktatens artikel 228;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1361/76⁽³⁾ fastsættes det maksimale indhold af brudris i den ris, for hvilken der er fastsat en eksportrestitution, desuden bestemmes den procentsats, hvormed restitutionen skal nedsættes, såfremt brudrisen udgør en større procentdel af den udførte ris end dette maksimale indhold;

der er mulighed for udførsel af en mængde på 5 400 t ris til visse destinationer; det vil være hensigtsmæssigt at anvende fremgangsmåden i artikel 7, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/95⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 444/98⁽⁵⁾; der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

i artikel 13, stk. 5, i forordning (EF) nr. 3072/95 fastsættes særlige kriterier, der skal lægges til grund ved beregningen af eksportrestitutionen for ris og brudris;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for visse produkter efter deres bestemmelsessted;

af hensyn til den nuværende efterspørgsel efter emballeret langkornet ris på visse markeder bør der fastsættes en særlig restitution for det pågældende produkt;

restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden; den kan ændres i mellemtiden;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på rismarkedet, særlig på notringerne eller priserne på ris og brudris inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til, at restitutionen fastsættes til de beløb, som er angivet i bilaget til denne forordning;

i forbindelse med forvaltningen af de mængdebegrænsninger, der følger af Fællesskabets forpligtelser i forhold til WTO, bør udstedelsen af eksportlicenser med restitution begrænses;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 3072/95 nævnte produkter, med undtagelse af de produkter, der er nævnt i stk. 1, litra c), i den pågældende artikel, fastsættes til de beløb, som er angivet i bilaget.

Artikel 2

Bortset fra den i bilaget fastsatte mængde på 5 400 t suspenderes udstedelsen af eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 17. april 1999.

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 265 af 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 154 af 15.6.1976, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 117 af 24.5.1995, s. 2.

⁽⁵⁾ EFT L 56 af 26.2.1998, s. 12.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. april 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 16. april 1999 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser

<i>(EUR/ton)</i>			<i>(EUR/ton)</i>		
Produktkode	Bestemmelse (¹)	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse (¹)	Restitutionsbeløb
1006 20 11 9000	01	85,00	1006 30 65 9900	01	106,00
1006 20 13 9000	01	85,00		04	—
1006 20 15 9000	01	85,00	1006 30 67 9100	05	112,00
1006 20 17 9000	—	—			
1006 20 92 9000	01	85,00	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 94 9000	01	85,00			
1006 20 96 9000	01	85,00	1006 30 92 9100	01	106,00
1006 20 98 9000	—	—		02	112,00 (²)
1006 30 21 9000	01	85,00		03	117,00 (²)
1006 30 23 9000	01	85,00		04	—
1006 30 25 9000	01	85,00		05	112,00
1006 30 27 9000	—	—	1006 30 92 9900	01	106,00
1006 30 42 9000	01	85,00		04	—
1006 30 44 9000	01	85,00	1006 30 94 9100	01	106,00
1006 30 46 9000	01	85,00		02	112,00 (²)
1006 30 48 9000	—	—		03	117,00 (²)
1006 30 61 9100	01	106,00		04	—
	02	112,00 (²)		05	112,00
	03	117,00 (²)	1006 30 94 9900	01	106,00
	04	—		04	—
	05	112,00			
1006 30 61 9900	01	106,00	1006 30 96 9100	01	106,00
	04	—		02	112,00 (²)
1006 30 63 9100	01	106,00		03	117,00 (²)
	02	112,00 (²)		04	—
	03	117,00 (²)		05	112,00
	04	—			
	05	112,00	1006 30 96 9900	01	106,00
1006 30 63 9900	01	106,00		04	—
	04	—			
1006 30 65 9100	01	106,00	1006 30 98 9100	05	112,00
	02	112,00 (²)			
	03	117,00 (²)	1006 30 98 9900	—	—
	04	—			
	05	112,00	1006 40 00 9000	—	—

(¹) Bestemmelserne er følgende:

01 Liechtenstein, Schweiz, kommunerne Livigno og Campione d'Italia; restitutionerne fastsat efter fremgangsmåden i artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr.

1162/95 for udførsel af en mængde udtrykt som sleben ris, på 1 847 t

02 Zone I, II, III, VI, med undtagelse af Tyrkiet

03 Zone IV, V, VII c), Canada og zone VIII, med undtagelse af Surinam, Guyana og Madagaskar

04 Bestemmelser, der er omhandlet i artikel 34 i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3665/87

05 Ceuta og Melilla; eksportrestitutionerne er fastsat efter fremgangsmåden i artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1162/95 for en mængde på i alt 553 t.

(²) For ris fra destinationerne 02 og 03 er eksportrestitutionerne fastsat efter fremgangsmåden i artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1162/95 for en mængde på i alt 3 000 t.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 804/1999

af 16. april 1999

om ændring af bilag, I, II og III til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 af 26. juni 1990 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærmedicinske præparater i animalske levnedsmidler⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 508/1999⁽²⁾, særlig artikel 6, 7 og 8,

ud fra følgende betragtninger:

I overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 2377/90 skal der gradvis fastsættes maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af alle farmakologisk virksomme stoffer, som inden for Fællesskabet anvendes i veterinærlægemidler til behandling af dyr bestemt til levnedsmiddelproduktion;

maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer bør kun fastsættes, efter at udvalget for veterinærlægemidler har gennemgået alle relevante oplysninger vedrørende sikkerheden af rester af det pågældende stof for forbrugere af animalske levnedsmidler samt sådanne resters indflydelse på industriel forarbejdning af levnedsmidler;

ved fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler er det nødvendigt at specificere de dyrearter, hvori sådanne rester vil kunne være til stede, de koncentrationer, der må være til stede i hvert af de relevante væv fra det behandlede dyr (målvæv), og arten af den rest, som er relevant for overvågningen af rester (restmarkør);

for at lette den rutinemæssige overvågning af lægemiddelrester, som fastsat i den relevante fællesskabslovgivning, bør der i almindelighed fastsættes maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer i lever eller nyrer; imidlertid er lever og nyrer hyppigt fjernet fra dyrekroppe i international handel, og der bør derfor også altid fastsættes maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer i muskelvæv eller fedtvæv;

for veterinærlægemidler til behandling af æglæggende fugle, malkedyr eller honningbier skal der også fastsættes

maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer i æg, mælk eller honning;

lincomycin og ceftiofur bør medtages i bilag I til forordning (EØF) nr. 2377/90;

melissae aetheroleum, *centellae asiaticae extractum*, strychnin, 1-methyl-2-pyrrolidon, etamsylat, enilconazol og cefacetril bør medtages i bilag II til forordning (EØF) nr. 2377/90;

for at gøre det muligt at fuldføre videnskabelige undersøgelser bør oxolinisyre, cefacetril og thiamphenicol medtages i bilag III til forordning (EØF) nr. 2377/90;

for at gøre det muligt at afslutte videnskabelige undersøgelser bør varigheden af gyldighedsperioden for de midlertidige maksimalværdier, som tidligere er defineret i bilag III til forordning (EØF) nr. 2377/90, forlænges for nafcillin og cephalpirin;

der bør fastsættes en tidsfrist på 60 dage inden ikrafttrædelsen af denne forordning for at give medlemsstaterne mulighed for at foretage de tilpasninger, som måtte være nødvendige i de tilladelser til at markedsføre de pågældende veterinærlægemidler, der er givet i medfør af Rådets direktiv 81/851/EØF⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 93/40/EØF⁽⁴⁾ for at tage hensyn til bestemmelserne i denne forordning;

foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Veterinærmedicinske Præparater —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag, I, II og III til forordning (EØF) nr. 2377/90 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft 60 dage efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 60 af 9.3.1999, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 317 af 6.11.1981, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 214 af 24.8.1993, s. 31.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. april 1999.

På Kommissionens vegne

Martin BANGEMANN

Medlem af Kommissionen

—

BILAG

A. Bilag I til forordning (EØF) nr. 2377/90 ændres således:

1. Antimikrobielle lægemidler
- 1.2. Antibiotica
- 1.2.2. Cephalosporiner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
»Ceftiofur	Summen af alle reststoffer, som har bevaret deres betalactam-struktur udtrykt som desfuoyl-ceftiofur	Kvæg	1 000 µg/kg 2 000 µg/kg 2 000 µg/kg 6 000 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk, ikke til intramammær administration	
		Svin	1 000 µg/kg 2 000 µg/kg 2 000 µg/kg 6 000 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre«	

1.2.9. Lincosamider

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
»Lincomycin	Lincomycin	Kvæg	100 µg/kg 50 µg/kg 500 µg/kg 1 500 µg/kg 150 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk«	

B. Bilag II til forordning (EØF) nr. 2377/90 ændres således:

2. Organiske forbindelser

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
»1-Methyl-2-pyrrolidon	Heste	
Cefacetril	Kvæg	Kun til intramammær anvendelse og til alle væv undtagen mælk
Enilconazol	Kvæg, heste	Kun til lokal anvendelse
Etamsylat	Alle arter bestemt til konsum	
Stryknin	Kvæg	Kun til oral anvendelse ved doser op til 0,1 mg/kg legemsvægt*

6. Stoffer af vegetabilsk oprindelse

Farmakologisk virksomme stoffer	Dyreart	Andre bestemmelser
»Centellae asiaticae extractum	Alle arter bestemt til konsum	Kun til lokal anvendelse*
Melissae aetheroleum	Alle arter bestemt til konsum	

C. Bilag III til forordning (EØF) nr. 2377/90 ændres således:

1. Antimikrobielle lægemidler
- 1.2. Antibiotica
- 1.2.4. Cephalosporiner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
»Cefacetril	Cefacetril	Kvæg	125 µg/kg	Mælk	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1.1.2001; Kun til intramammær anvendelse
Cephapirin	Summen af cephapirin desacetylcephapirin	Kvæg	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 100 µg/kg 10 µg/kg	Muskel Fedt Lever Nyre Mælk	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1.1.2001*

1.2.6. Quinoloner

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
»Oxolinisyre	Oxolinisyre	Kvæg	100 µg/kg	Muskel	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1.1.2001«
			50 µg/kg	Fedt	
			150 µg/kg	Lever	
			150 µg/kg	Nyre	
		Svin	100 µg/kg	Muskel	
			50 µg/kg	Skind + fedt	
			150 µg/kg	Lever	
			150 µg/kg	Nyre	
		Kyllinger	100 µg/kg	Muskel	
			50 µg/kg	Skind + fedt	
			150 µg/kg	Lever	
			150 µg/kg	Nyre	
			50 µg/kg	Æg	
		Fisk med finner	300 µg/kg	Muskel og skind I naturligt forhold	

1.2.10. Penicillin

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
»Nafcillin	Nafcillin	Kvæg	300 µg/kg	Muskel	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1.1.2001«
			300 µg/kg	Fedt	
			300 µg/kg	Lever	
			300 µg/kg	Nyre	
			30 µg/kg	Mælk	

1.2.11. Florfenicol og lignende forbindelser

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
»Thiamphenicol	Thiamphenicol	Får	50 µg/kg	Muskel	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1.1.2001«
			50 µg/kg	Fedt	
			50 µg/kg	Lever	
		Svin	50 µg/kg	Nyre	
			50 µg/kg	Muskel	
			50 µg/kg	Skind + fedt	
			50 µg/kg	Lever	
		Fisk med finner	50 µg/kg	Nyre	
			50 µg/kg	Muskel og skind	
			50 µg/kg	I naturligt forhold	

1.2.13. Lincosamider

Farmakologisk virksomme stoffer	Restmarkør	Dyreart	MRL	Målvæv	Andre bestemmelser
»Lincomycin	Lincomycin	Får	100 µg/kg	Muskel	Midlertidige MRL-grænseværdier udløber 1.1.2001«
			50 µg/kg	Fedt	
			500 µg/kg	Lever	
			1 500 µg/kg	Nyre	
			150 µg/kg	Mælk	
		Svin	100 µg/kg	Muskel	
			50 µg/kg	Skind + fedt	
			500 µg/kg	Lever	
			1 500 µg/kg	Nyre	
			Kyllinger	100 µg/kg	
		50 µg/kg		Skind + fedt	
		500 µg/kg		Lever	
		1 500 µg/kg		Nyre	
		50 µg/kg		Æg	

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 805/1999

af 16. april 1999

om visse gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 718/1999 om en kapacitetspolitik for EF's indlandsflåder til fremme af vandvejstransporten

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

Artikel 1

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 718/1999 af 29. marts 1999⁽¹⁾ om en kapacitetspolitik for EF's indlandsflåder til fremme af vandvejstransporten, særlig artikel 9, stk. 3, og

I denne forordning fastsættes satserne for de særbidrag, der er omhandlet i artikel 7 i forordning (EF) nr. 718/1999, »gammelt for nyt«-reglens kompensationsforhold og de praktiske regler for gennemførelse af flådekapacitetspolitikken.

ud fra følgende betragtninger:

SÆRBIDRAG

I henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 718/1999 fastsætter Kommissionen de praktiske bestemmelser om gennemførelse af den kapacitetspolitik for indlandsflåden, der er fastlagt i samme forordning;

Artikel 2

de satser for særbidragene og den tilsvarende tonnage, der er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1102/89⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 241/97⁽³⁾, bør opretholdes, da de har vist sig effektive;

1. Særbidraget for de forskellige fartøjstyper og -kategorier ligger i intervallet mellem 70 og 115 % af følgende satser:

niveauerne for de forskellige kompensationsforhold som omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 718/1999, jf. Kommissionens forordning (EF) nr. 2812/94⁽⁴⁾ for så vidt angår tankskibe, forordning (EF) nr. 2310/96⁽⁵⁾ for så vidt angår skubbebåde og forordning nr. 742/98⁽⁶⁾ for så vidt angår tørlastfartøjer, bør ændres for at tage hensyn til den økonomiske udvikling i de forskellige sektorer;

— Tørlastfartøjer:

— med egen maskinkraft: 120 EUR/t

— pramme, der skubbes: 60 EUR/t

— pramme, der slæbes: 43 EUR/t.

— Tankskibe:

— med egen maskinkraft: 216 EUR/t

— pramme, der skubbes: 108 EUR/t

— pramme, der slæbes: 39 EUR/t.

— Skubbebåde:

180 EUR/kW med en lineær forøgelse op til 240 EUR/kW for en motorkraft på eller over 1 000 kW.

til administrationen af den økonomiske solidaritet mellem fondene for indlandsskibsfarten bør Kommissionen i samarbejde med fondenes ledelser ved begyndelsen af hvert år opgøre de disponible ressourcer i reserverne og foretage udligning mellem afdelingerne i tilfælde af en ny saneringsindsats;

2. — For fartøjer med en dødvægt på under 450 tons nedsættes de i stk. 1 anførte maksimalsatser for særbidragene med 30 %.

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger har været til høring hos de berørte medlemsstater og de repræsentative organisationer for indlandsskibsfarten på fællesskabsplan —

— For fartøjer med en dødvægt på mellem 450 og 650 tons nedsættes de maksimalsatser for særbidragene med 0,15 % for hvert ton, fartøjets dødvægt er mindre end 650 tons.

— For fartøjer med en dødvægt på mellem 650 og 1 650 tons øges maksimalsatsen for særbidrag lineært fra 100 til 115 %. For både med en dødvægt på over 1 650 tons opretholdes maksimalsatsen for særbidrag på 115 %.

⁽¹⁾ EFT L 90 af 24.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 116 af 28.4.1989, s. 30.

⁽³⁾ EFT L 40 af 11.2.1997, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT L 298 af 19.11.1994, s. 22.

⁽⁵⁾ EFT L 313 af 3.12.1996, s. 8.

⁽⁶⁾ EFT L 103 af 3.4.1998, s. 3.

3. Særbidragene i euro omregnes til den pågældende fonds nationale valuta efter de omregningskurser mellem euroen og valutaerne i de medlemsstater, der indfører euroen, jf. Rådets forordning (EF) nr. 2866/98⁽¹⁾.

TILSVARENDE TONNAGE

Artikel 3

1. Når en ejer sætter et i artikel 4 i forordning (EF) nr. 718/1999 omhandlet fartøj i drift og tilbyder at ophugge tonnage af en anden type vandvejsmateriel, fastsættes den tilsvarende tonnage, der skal tages i betragtning, inden for hver af nedenstående to skibssektorer på grundlag af følgende udnyttelseskoefficienter:

— Tørslastfartøjer:

- med egen maskinkraft på over 650 tons: 1,00
- pramme, der skubbes, på over 650 tons: 0,50
- pramme, der slæbes, på over 650 tons: 0,36

— Tankskibe

- med egen maskinkraft på over 650 tons: 1,00
- pramme, der skubbes, på over 650 tons: 0,50
- pramme, der slæbes, på over 650 tons: 0,18.

2. For fartøjer med en dødvægt på under 450 tons nedsættes de i stk. 1 anførte koefficienter med 30 %. For fartøjer med en dødvægt på mellem 650 og 450 tons nedsættes disse koefficienter med 0,15 % for hvert ton, fartøjets dødvægt er mindre end 650 tons. For fartøjer med en dødvægt på mellem 650 og 1 650 tons øges koefficienterne lineært fra 100 til 115 %.

GAMMELT FOR NYT-REGLENS KOMPENSATIONSFORHOLD

Artikel 4

For idriftsættelse af fartøjer gælder fra den 29. april 1999 den betingelse, der er anført i artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 718/1999:

- 1) For tørslastfartøjer fastsættes kompensationsforholdet (forholdet mellem gammel og ny tonnage) til 1:1.
- 2) For tankskibe fastsættes kompensationsforholdet til 1,30:1.
- 3) For skubbebåde fastsættes kompensationsforholdet til 0,75:1.

⁽¹⁾ EFT L 359 af 31.12.1998, s. 1.

ØKONOMISK SOLIDARITET

Artikel 5

1. Med henblik på at opføre de disponible ressourcer i reserverne eller med henblik på den i artikel 3, stk. 6, i forordning (EF) nr. 718/1999 omhandlede økonomiske solidaritet mellem afdelingerne i de forskellige fonde tilsender hver fond i begyndelsen af hvert år Kommissionen følgende angivelser:

- fondens indtægter året før, hvis de er bestemt til udbetaling af ophugningspræmier eller til foranstaltninger ifølge artikel 8 i forordning (EF) nr. 718/1999 (R_{dt})
- de finansielle forpligtelser, fonden har indgået året før vedrørende ophugningspræmier eller foranstaltninger ifølge artikel 8 i forordning (EF) nr. 718/1999 (P_n)
- fondens overskud den 1. januar året før af indtægter bestemt til udbetaling af ophugningspræmier eller til foranstaltninger ifølge artikel 8 i forordning (EF) nr. 718/1999 (S_n).

2. Kommissionen fastlægger i samarbejde med fondsmyndighederne og på grundlag af de i stk. 1 omhandlede angivelser:

- de samlede forpligtelser, som fondene har indgået året før til udbetaling af ophugningspræmier eller til foranstaltninger ifølge artikel 8 i forordning (EF) nr. 718/1999 (P)
- alle fondenes samlede indtægter året før (R_{dt})
- alle fondenes samlede overskud den 1. januar året før (S_t)
- hver fonds normaliserede årlige finansielle forpligtelser (P_{nn}) der beregnes således:

$$P_{nn} = \frac{P_t}{(R_{dt} + S_t)} \times (R_{dn} + S_n)$$

- for hver fond forskellen mellem årets finansielle forpligtelser (P_n) og de normaliserede årlige finansielle forpligtelser (P_{nn})
- de beløb, som hver fond, hvor årets finansielle forpligtelser er lavere end de normaliserede årlige finansielle forpligtelser ($P_n < P_{nn}$), betaler til en fond, for hvilken årets finansielle forpligtelser er højere end de normaliserede årlige finansielle forpligtelser ($P_n > P_{nn}$).

3. Hver af de berørte fonde betaler inden den 1. marts i det pågældende år de øvrige fonde de i stk. 2, sjette led, omhandlede beløb.

HØRINGER

Artikel 6

Kommissionen indhenter, for så vidt angår alle spørgsmål i forbindelse med flådekapacitetspolitikken og ændringer af denne forordning, udtalelse fra en gruppe bestående af sagkyndige fra de erhvervsorganisationer, der repræsenterer indlandsskibsfarten på fællesskabsplan, og fra de berørte medlemsstater. Gruppen benævnes »Den Sagkyndige Gruppe vedrørende Kapacitetspolitik og Fremmeindsats for EF-flåderne«.

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft den 29. april 1999.

Forordning (EØF) nr. 1102/89 ophæves på datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. april 1999.

På Kommissionens vegne

Neil KINNOCK

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 806/1999

af 16. april 1999

om ændring af forordning (EF) nr. 881/98 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende beskyttelse af de supplerende traditionelle benævnelser, der anvendes for visse typer kvbd

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 823/87 af 16. marts 1987 om fastlæggelse af særlige regler for kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1426/96⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EF) nr. 881/98⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2215/98⁽⁴⁾, fastsætter gennemførelsesbestemmelser vedrørende beskyttelse af de supplerende traditionelle benævnelser, der anvendes for visse typer kvbd;

det er nødvendigt at give eventuelt interesserede, der opfylder betingelserne i forordningen, mere tid til at supplere listen over de traditionelle benævnelser, der er

anført i bilaget; derfor udskydes datoen for forordningens iværksættelse seks måneder;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 7 i forordning (EF) nr. 881/98 ændres datoen »den 1. april 1999« til »den 1. oktober 1999«.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. april 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 84 af 27.3.1987, s. 59.⁽²⁾ EFT L 184 af 24.7.1996, s. 1.⁽³⁾ EFT L 124 af 25.4.1998, s. 22.⁽⁴⁾ EFT L 279 af 16.10.1998, s. 4.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 807/1999

af 16. april 1999

om overgangsforanstaltninger, som følge af indførelsen af euroen, for finansieringen af undersøgelser og kontrol efter direktiv 85/73/EØF

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2799/98
af 15. december 1998 om den agromonetære ordning for
euroen ⁽¹⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 7 i Rådets direktiv 85/73/EØF af 29. januar 1985
om finansiering af sundhedsmæssig undersøgelse og
kontrol af fersk kød og fjerkrækød omhandlet i direk-
tiv 89/662/EØF, 90/425/EØF, 90/675/EØF og 91/
496/EØF ⁽²⁾, senest ændret ved direktiv 97/79/EF ⁽³⁾, er
det fastsat, at kursen for omregning af de i nævnte
direktiv i ecu fastsatte beløb til national valuta er den
kurs, der offentliggøres hvert år i C-udgaven af *De Euro-
pæiske Fællesskabers Tidende* på den første arbejdsdag i
september; denne kurs anvendes fra den 1. januar året
efter;

i Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om
indførelsen af euroen ⁽⁴⁾ er det fastsat, at fra den 1. januar
1999 skal valutaen for de medlemsstater, der deltager i
den økonomiske og monetære union, være euroen;
omregningskurserne mellem euroen og valutaerne i de
medlemsstater, der indfører euroen, blev fastsat ved
forordning (EF) nr. 2866/98 ⁽⁵⁾;

som følge af bestemmelserne i artikel 2 i forordning (EF)
nr. 2799/98 udtrykkes de priser og beløb, der fastsættes i
retsakterne vedrørende den fælles landbrugspolitik, i euro;
disse priser og beløb betales og opkræves i euro i de
deltagende medlemsstater; i de øvrige medlemsstater
omregnes de til disses nationale valuta ved hjælp af
vekselkursen, og de betales eller opkræves i national
valuta;

⁽¹⁾ EFT L 349 af 24.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 32 af 5.2.1985, s. 14.

⁽³⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 31.

⁽⁴⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 359 af 31.12.1998, s. 1.

bestemmelserne i artikel 7 i direktiv 85/73/EØF er i det
mindste i en overgangsperiode, der udgøres af året 1999,
ikke i overensstemmelse med bestemmelserne i forord-
ning (EF) nr. 974/98 og forordning (EF) nr. 2799/98; for at
sikre en harmonisk overgang bør bestemmelserne derfor
fraviges;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinær-
komité —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Uanset artikel 7 i direktiv 85/73/EØF omregnes de
beløb i euro, der er fastsat i nævnte direktiv, til national
valuta i de medlemsstater, der har indført den fælles
valuta, ved hjælp af den kurs, der blev uigenkaldeligt
fastlåst ved forordning (EF) nr. 2866/98.

2. I de medlemsstater, der ikke har indført den fælles
valuta, omregnes de beløb i euro, der er fastsat i direktiv
85/73/EØF, og som anvendes i 1999, uanset artikel 2, stk.
2, i forordning (EF) nr. 2799/98 til national valuta ved
hjælp af den kurs, der blev offentliggjort i C-udgaven af *De
Europæiske Fællesskabers Tidende* på den første
arbejdsdag i september 1998.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter
offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1999. Efter anmodning
anvendes de bestemmelser, der blev erstattet ved artikel 1,
stk. 1, dog for alle transaktioner, der foretages i perioden
mellem den dato, fra hvilken denne forordning anvendes,
og den dato, hvor den træder i kraft.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. april 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 808/1999
af 16. april 1999
om ændring af forordning (EF) nr. 2148/96, hvad angår bilag III

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
 FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
 Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3492/90
 af 27. november 1990 om fastlæggelse af de elementer,
 der skal tages i betragtning i årsregnskaberne for de inter-
 ventionsforanstaltninger i form af offentlig oplagring, som
 finansieres gennem Den Europæiske Udviklings- og
 Garantifond for Landbruget, Garantisektionen ⁽¹⁾, særlig
 artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Forordning (EØF) nr. 3492/90 fastlægger de regnskabs-
 mæssige principper for offentlige interventionslagre, og
 Kommissionens forordning (EF) nr. 2148/96 ⁽²⁾ fastlægger
 reglerne for evaluering af og kontrol med mængderne af
 landbrugsprodukter på offentlige interventionslagre;

i forordning 2148/96 om regler for evaluering af og
 kontrol med mængderne af landbrugsprodukter på offent-
 lige interventionslagre bør ris tilføjes;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
 ensstemmelse med udtalelse fra EUGFL-komiteén —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Punkt III i bilag III til forordning (EF) nr. 2148/96
 affattes således:

»III. KORN OG RIS

A. Fysisk inspektion:

1. Udvælgelse af de siloer eller rum, der skal
 kontrolleres, svarende til mindst 5 % af den
 samlede mængde korn eller ris, der er oplagret
 under offentlig intervention.

⁽¹⁾ EFT L 337 af 4.12.1990, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 288 af 9.11.1996, s. 6.

Udvælgelsen forberedes på grundlag af interven-
 tionsorganets regnskabsoplysninger, men
 meddeles ikke lagerholderen.

2. Fysisk inspektion:

- kontrol af tilstedeværelsen af korn eller ris i
 de udvalgte siloer eller rum
- identifikation af kornet eller risen
- kontrol af oplagringsbetingelserne og
 sammenligning af oplagringsstedet og korn-
 tets eller risens identitet med oplysningerne
 i oplagringsstedets lagerregnskab
- evaluering af de oplagrede mængder efter en
 metode, der på forhånd er godkendt af inter-
 ventionsorganet, og hvoraf en beskrivelse
 skal overlades til organets hovedsæde.

3. En lagerbygningsplan skal være til rådighed på
 hvert oplagringssted samt et rummålsdokument
 for hver silo eller hvert lagerrum.

Kornet eller risen skal i hver lagerbygning være
 oplagret på en sådan måde, at en volumenkon-
 trol kan foretages.

B. Behandling af konstaterede forskelle

Der tolereres en forskel ved volumenkontrol af
 produktmængden.

Forordningens artikel 6 finder således anvendelse,
 når vægten af det oplagrede produkt, som konstateres
 i forbindelse med en fysisk inspektion, afviger fra den
 bogførte vægt med mindst 5 % for korn og mindst 6 %
 for ris ved oplagring i højsilo og oplagring i planlager.

I tilfælde af oplagring af korn eller ris på lager kan
 der tages hensyn til de mængder, der blev anslået
 ved vejningen ved indlagringen i stedet for de
 mængder, som en volumenevaluering medfører,
 når volumenevalueringen ikke indebærer den
 ønskede præcisionsgrad, og afvigelsen mellem de
 to værdier ikke er for stor.

Interventionsorganet gør på eget ansvar brug af denne mulighed, hvis omstændighederne i de enkelte tilfælde berettiger hertil. Det anføres i protokollen.

(Vejledende model)

KORN OG RIS — LAGERKONTROL

Produkt:	Lagerholder: Lager, højsilo: nr.:	Dato:
Parti:	Mængde ifølge lagerregnskab:	

A. Lagre i silo

Rum nr.:	Volumen ifølge plan m ³ (A)	Ikke udnyttet volumen m ³ (B)	Oplagret kornmængde m ³ (A-B)	Konstateret vægt (kg/hl = 100)	Kornets eller risens vægt

(A) I alt:

B. Lagre på planlager

	Rum nr.	Rum nr.	Rum nr.
Udnyttet areal m ² } m ³ m ² } m ³ m ² } m ³
Højde m } m ³ m } m ³ m } m ³
Korrektioner m ³ m ³ m ³
Volumen m ³ m ³ m ³
Vægt kg/hl kg/hl kg/hl
Vægt i alt tons tons tons

(B) I alt:

Vægt i alt på lager:

Forskel i forhold til regnskabsvægt:

I procent:

....., den

Interventionsorganets inspektør:

(Stempel og underskrift)*

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. april 1999.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 809/1999
af 16. april 1999

om fastlæggelse af, i hvilket omfang ansøgninger om udstedelse af eksportlicenser indgivet i april 1999 for oksekødsprodukter, der nyder særbehandling ved indførsel til et tredjeland, kan imødekommes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1445/95 af 26. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1445/95⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2648/98⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 12 i forordning (EF) nr. 1445/95 er der fastsat nærmere bestemmelser vedrørende ansøgningerne om eksportlicenser for de i artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2973/79⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2648/98, omhandlede produkter;

ved forordning (EØF) nr. 2973/79 er det fastsat, hvilke mængder kød der kan udføres i henhold til denne forord-

ning for andet kvartal af 1999; der er ikke ansøgt om eksportlicenser for oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der er ikke indgivet ansøgninger om eksportlicens for det i forordning (EØF) nr. 2973/79 omhandlede oksekød for andet kvartal af 1999.

Artikel 2

Der kan i løbet af de ti første dage af tredje kvartal af 1999 indgives ansøgninger for 3 750 tons kød som omhandlet i artikel 1 i henhold til artikel 12 i forordning (EF) nr. 1445/95.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 17. april 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. april 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 143 af 27.6.1995, s. 35.

⁽²⁾ EFT L 335 af 10.12.1998, s. 39.

⁽³⁾ EFT L 336 af 29.12.1979, s. 44.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 810/1999
af 16. april 1999
om ændring af importtold for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92
af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning
(EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr.
1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestem-
melser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt
angår importtold for korn⁽³⁾, senest ændret ved forord-
ning (EF) nr. 2519/98⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Importtolden for korn blev fastsat ved Kommissionens
forordning (EF) nr. 780/1999⁽⁵⁾;

i artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96 er det
fastsat, at hvis det beregnede gennemsnit af importtolden
i dens anvendelsesperiode afviger med mindst 5 EUR/ton
fra den fastsatte told, foretages der en tilsvarende justering;
nævnte afvigelse har fundet sted; det er derfor nødvendigt
at justere importtolden i forordning (EF) nr. 780/1999 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I og II til forordning (EF) nr. 780/1999 affattes som
angivet i bilag I og II til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 17. april 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. april 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EFT L 315 af 25.11.1998, s. 7.

⁽⁵⁾ EFT L 101 af 16.4.1999, s. 48.

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel pr. landevej, flod eller hav fra havne ved Middelhavet, Sortehavet eller Østersøen (EUR/ton)	Told ved indførsel ad luftvejene, pr. hav fra andre havne ⁽²⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Hård hvede af god kvalitet	46,89	36,89
	af middelgod kvalitet ⁽¹⁾	56,89	46,89
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	58,77	48,77
1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd ⁽³⁾	58,77	48,77
	af middelgod kvalitet	82,84	72,84
	af ringe kvalitet	99,27	89,27
1002 00 00	Rug	107,20	97,20
1003 00 10	Byg, til udsæd	107,20	97,20
1003 00 90	Byg, til andet end udsæd ⁽³⁾	107,20	97,20
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	105,43	95,43
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ⁽³⁾	105,43	95,43
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	107,20	97,20

⁽¹⁾ For hård hvede, der ikke opfylder minimumskvaliteten for hård hvede af middelgod kvalitet som omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 1249/96, gælder den told, der er fastsat for blød hvede af ringe kvalitet.

⁽²⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på:

— 3 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller

— 2 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på Den Iberiske Halvø Atlanterhavskyst.

⁽³⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 14 eller 8 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden

(den 15. april 1999)

1. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Børsnoteringer	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	middelgod kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/ton)	113,59	101,19	91,97	79,69	135,13 (**)	125,13 (**)	82,05 (**)
Præmie for Golfen (EUR/ton)	—	9,12	1,90	8,02	—	—	—
Præmie for The Great Lakes (EUR/ton)	18,19	—	—	—	—	—	—

(*) Negativ præmie (*discount*) på 10 EUR pr. ton (artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96).

(**) Fob Duluth.

2. Fragt/omkostninger: Mexikanske Golf-Rotterdam: 10,90 EUR/t; Great Lakes-Rotterdam: 22,02 EUR/t.

3. Subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 791/1999 af 15. april 1999 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag II

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 101 af 16. april 1999)

Side 67, bilaget, ud for KN-kode ex 1006 30,

Sleben ris:

- rundkornet
- middalkornet
- langkornet ris

i kolonnen »Restitutionssatser pr. 100 kg basisprodukt«:

i stedet for: »11,500«

læses: »11,200«.
